

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

29 Kasım'da anlamlı bir başlangıç yapıldı...

**Krizin faturası
kapitalistlere!**

**Mücadele daha
güçlü eylemlerle
yükseletilmeli!**

İÇİNDEKİLER

Güçlü bir başlangıç yapıldı!... 3

Sermayenin akıl hocaları:

Türk-İş ve Hak-İş... 4

Krize karşı mücadelede

liberal-reformist engeli... 5

Kızıl Bayrak bir ay süreyle kapatıldı! 6-7

Ergenekon davasında son perde... 8

Sıhhiye'yi dolduran 50 bini aşkın işçi ve emekçi faturayı ödemeyi reddetti! 9

Krize karşı eylemlerden... 10-11

Metal yürüyüşlerinde 7. hafta! 12

İşçi ve emekçi hareketinden... 13-15

29 Kasım eyleminin gösterdikleri...

İşçi ve emekçilerin tepkisi harekete

geçirilmeli, mücadelesi

ortaklaştırılmalıdır! 16-17

Yemekhane işçilerinin direnişi sürüyor! 18

BMİS Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci

ile metal TİS'leri üzerine konuştuk.... 19

Esenyurt İşçi Platformu Girişimi

çalışmalarından... 20

İstanbul'da 10. yıl etkinliği! 21

Gençlikten... 22-24

Kadınlarla kriz üzerine... 25-26

Ekim Gençliği'nden... 27

Siyonist İsrail yeni saldırılara

hazırlanıyor! 28

Diyet öyküleri / 3: Yarına dair... 29

Eylem ve etkinliklerden... 30

Mücadele postası 31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2008/01 (48) ● 5 Aralık 2008
Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık
Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Gazetemiz sermaye devletinin hukuk terörüne maruz kalmış bulunuyor.

İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen bir karar ile gazetemiz 1 ay kapatma kapatıldı.

Bu karara gerekçe olarak 7 Kasım 2008 tarihli sayımızda yer alan **Türkiye Komünist İşçi Partisi**'nin yurtdışında gerçekleştirdiği 10. Yıl Parti etkinliği haberi, bu etkinlikte yapılan konuşmalar ve etkinliğe gönderilen mesajlar gösterildi. Ayrıca TKİP Merkez Yayın Organı **Ekim**'den gazetemiz için iktibas yapılan "TKİP 10. Yıl Bildirgesi" de kapatma gerekçeleri arasında yer aldı.

Böyle bir saldırı ile ilk defa karşılaşmıyoruz. *Kızıl Bayrak* yayın faaliyetine başladığı tarihten itibaren sayısız kez toplatma, kapatılma ve yayın durdurma kararı ile karşı karşıya kaldı. Dahası onlarca kez baskına uğradı. Çalışanları topluca gözaltına alındı, tutuklandı. Satış ve dağıtımı engellenmeye çalışıldı. Ancak tüm bu çabaların boşuna olduğu bugün gün gibi ortadadır.

Açık ki bu saldırılarla sadece gazetemiz karşılaşmadı. Hemen hemen tüm ilerici ve devrimci basın yayın organları da aynı akıbet ile karşılaştı. Deyim yerindeyse bu olağan ve rutin bir uygulama olarak hep vardı. Bugün de sermaye devletinin hukuk terörü kesintisiz olarak devrededir. Kürt günlük basın ve ilerici-devrimci basın ağır bir baskı ve saldırı altındadır. Devletin devrimci ve ilerici basının sesini ve soluğunu kesmek, işçi ve emekçi kitlelerle buluşmasının önüne geçilmek isteniyor. Devrimci ve ilerici yapılar ise sınırlı güç ve imkanlarla bu cepheden düzene karşı bir savaş yürütmektedir.

Kuşkusuz sermaye diktatörlüğünün hüküm sürdüğü bir ülkede demokratik hak ve özgürlüklerinin ne ifade ettiği biliniyor. Sermaye sınıfı için hak ve özgürlük olan işçi ve emekçiler için baskı ve sömürüdür. Hak ve özgürlükler emekçiler için kağıt üstünde kalmaktadır. Dahası mücadelenin gücüyle kazanılmış kimi kırıntı düzeyindeki hakların da kullanımının önünde fiili ve yasal ciddi engeller bulunmaktadır. Dolayısıyla bu engelleri aşmanın tek yolu devrimci siyasal mücadeleyi yükseltmekten geçmektedir.

Gazetemiz *Kızıl Bayrak* sınıfın, devrimin ve

sosyalizmin sesi olarak var oldu. Bundan sonrada böyle bir misyon ve bilinçle yolunu yürüyecek, devrim davasının gerçeği dönüştürülmesi zorlu çabasında üstlendiği role uygun bir tutum ve pratik içinde olacaktır.

Çürümüş ve kokuşmuş sermaye düzenini ve devletini teşhir etmeye ve devrimin ve sosyalizmin sesini işçi ve emekçi kitlelere taşımaya devam edecektir.

Buradan şunu bir kez daha hatırlatmayı gerekli görüyoruz: *Kızıl Bayrak*, susmadı, susmayacak!

Kapatma kararının duyulmasının hemen ardından okurlarımızın ve dostlarımızın gazetemizle dayanışma duygularını ifade eden mesajlarının peşpeşe elimize ulaşması bunu gösteriyor.

Şimdi görev *Kızıl Bayrak*'ı daha geniş işçi ve emekçilerle buluşturmanın zamanıdır!

Şimdi görev *Kızıl Bayrak*'ı işçi ve emekçilerin elinde ve bilincinde bir silaha çevirerek sermaye düzenini yıkma mücadelesini yükseltmenin zamanıdır. ***

Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi *Ekim Gençliği*'nin Aralık 2008 tarihli 113. sayısı çıktı. Derginin son sayısını Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz. ***

Önemli hatırlatma: Gazetemizin önümüzdeki sayısını, bayram nedeniyle kargoda oluşabilecek dağıtım güçlüklerinden dolayı çıkarmama yoluna gidiyoruz. *Kızıl Bayrak*'ın 49. sayısı bir haftalık aranın ardından 19 Aralık 2008 tarihinde çıkacaktır.

Kitapçı ve bayiiilerde...

Güçlü bir başlangıç yapıldı...

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek mücadelesi daha sarsıcı eylemlerle devam etmelidir!

Onbinler mücadele kararlılığını ortaya koydu

Krizin faturasını kapitalistlere ödetme şiarıyla gerçekleştirilen 29 Kasım merkezi eylemi, hem kitlesel katılımı hem coşkulu atmosferiyle, işçi sınıfı ve emekçilerin mücadele kararlılığını ortaya koyan bir başlangıç oldu.

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek isteyen onbinler ülkenin dört bir yanından Ankara'ya aktılar. Gelen saldırının farkında olan işçiler, emekçiler ve gençler kavgaya hazır bir görünüm sergilediler.

Eylemin karar alma sürecinin eksikliklerine, merkezi katılımın iki konfederasyonla sınırlı olmasına, hazırlık sürecinin yetersizliğine rağmen onbinlerce emekçi kapitalizme karşı direnme isteğini ortaya koyabilmiştir. Eylemin başarısının öngörülenin de ötesinde olması, kapitalizme ve onun krizine karşı emekçiler safında biriken öfke ve tepkinin dışa vurumu olmuştur. Onbinlerin mücadele kararlılığı hem dost hem düşmana ilk mesajını vermiştir.

Öfkeyi örgütlemek!

Kapitalistlerin tüm hazırlıklarının krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetme yönünde olması, bunun sonuçlarının ise şimdiden yüzbinlerce işçiyi olumsuz yönde etkilemesi yerel eylemlerin de yayılmasını sağlıyor. Mevzi direnişlere yenileri eklenirken, ilk örnekleri Gebze ve Denizli'de görülen kentsel çapta eylemler başlamıştır. Bu örneklerle her gün yenilerinin eklenmesi beklenmelidir.

Gelinen yerde kapitalistlerin pervasız saldırılarına karşı biriken, yer yer eylemlerle dışa vuran öfkeyi örgütlemek, krizin faturasını kapitalistlere ödetme mücadelesinde kritik bir yer tutuyor. Bu çerçevede taban örgütlenmeleriyle işçi sınıfı ve emekçilerin inisiyatifini güçlendirmek, söz, yetki ve karar süreçlerinin emekçiler tarafından belirlenmesini sağlayacak mücadele araçları geliştirmek öncelikli görevlerden biridir.

Krizle karşı mücadele komitelerini işyerlerinde, organize sanayi bölgelerinde, havzalarda, kısacası üretim ve hizmet kurumlarında yaygın bir şekilde kurmak, sürece hazırlığın en önemli ihtiyaçlarındandır. Bu komiteler, emekçilerin yaşam alanlarında da etkin bir faaliyet yürütmeyi önüne koymalı ya da ihtiyaca göre benzer örgütlülükler geliştirilmelidir.

Sınıf dayanışmasını her alanda güçlendirmek!

Krizin yıkıcı etkilerine karşı mücadelede "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" şiarını en geniş kitleler içinde yaymak gerekiyor. Özellikle mevzi direnişlerle çok yönlü ve etkin bir sınıf dayanışması örgütlemek ihmal edilemez bir görevdir. İşçi sınıfı, emekçiler, işsizler, gençler ve kadınların, yani kapitalizmin krizinin hedefinde olan tüm güçlerin eylemli mücadele süreçlerine katılması için çaba harcamak, sınıf dayanışmasını geliştirmenin de zemini

olacaktır.

Siyasal yapıların, sendikaların, demokratik kitle örgütlerinin propaganda, ajitasyon, örgütlenme ve eylem ekseninde öreceği kapitalizme ve krize karşı mücadelenin merkezinde ise işçi sınıfı olmalıdır. Öznesi işçi sınıfı olan bir mücadele, emekçilerin ve krizden etkilenecek toplumun yoksul kesimlerinin harekete geçmesini kolaylaştıracak, bu kesimlerde kapitalizme karşı biriken mücadele dinamiklerinin birleşik mücadelenin kanallarında akmasını sağlayacaktır.

Ortaya konulan talepler temenniler listesi değil, emekçilerin gündeminde olan, uğruna mücadele edilecek temel gereksinimler olmalıdır.

Elbette ne kapitalistler ne onların kokuşmuş rejimi bu talepleri karşılama niyetindedirler. Bu temel taleplerin kazanılması için meşru-militan dışa bir mücadele kaçınılmazdır. Bu mücadele sadece güncel sonuçlarıyla değil, bir sistem olarak kapitalizmle köklü hesaplaşma anlamına gelen devrim mücadelesi açısından da büyük önem taşımaktadır.

Anti-kapitalist temelde birleşik mücadeleyi örnek!

İşçi ve emekçiler mücadele eğilimini ortaya koymuş bulunuyorlar. İlerici-devrimci parti ve örgütler, sendikalar ve demokratik kitle örgütleri bu eğilime uygun davranmakla, emekçilerdeki mücadele dinamiklerinin önünü açan, buna uygun araçlar geliştiren pratik bir tutum almakla yükümlüdür.

İşçi sınıfı ve emekçilerin çıkarlarını temel alan anti-kapitalist bir program etrafında güçleri birleştirip sefer etmek büyük bir önem taşımaktadır. Birleşik mücadele daha sarsıcı eylemler için şarttır. Sermayeye korku, işçi ve emekçilere umut veren 29 Kasım eylemi, daha güçlü çıkışlarla aşılmadığı takdirde, emekçilere güven veren atmosferin zayıflaması kaçınılmaz olacaktır.

Krizin faturasını asıl sorumluları olan kapitalistlere ödetebilmek için birleşik, meşru-militan eylemlere süratle hazırlanmalıdır. Bazı istisnalar dışında sendikalara hakim anlayışların sermaye ile uzlaşma eğilimlerinin boy vermesini önlemek, böylece sınıfın bu tek kitlesel örgütlerinin giderek keskinleşecek sınıf çatışmasında gereken rolü oynayabilmelerini sağlamak için taban basıncının eksik olmaması gerekiyor. Ancak hareketli bir tabanın sendika yönetimlerine basınç uygulayabileceği olgusunu göz önünde bulundurmak, ilerici-devrimci güçlerin olduğu kadar, ilerici-öncü işçi ve emekçilerin de özel kaygısı olmalıdır.

Emekçiler lehine somut kazanımlar yaratan bir mücadele için!

Hem kapitalistler hem onların gerici rejimi emekçilerin taleplerini karşılamaya değil, tersine, var olan kazanımların son kırıntılarını da gaspetmeye dönük çok yönlü bir hazırlık içindeler. Krizin daha ilk dalgasında yüzbinlerce işçi kapının önüne konmuşken

onlar, İşsizlik Sigorta Fonu'nda biriken paraların asalak patronlara peşkeş çekilmesi için uygun bir formül arıyorlar. Salt bu pervasızlık bile kapitalistlerin kirli niyetlerini anlamak için yeterlidir.

Bu arada sermaye uşağı AKP hükümetinin İçişleri Bakanı'na bağlı yeni bir "terörle mücadele birimi" oluşturma kararı alması, Amerikancı rejimin hak arama mücadelesini yükselten işçilere, emekçilere, yoksullara ve onların siyasi temsilcisi olan ilerici-devrimci güçlere karşı saldırgan planlarını ele vermektedir.

Sermaye cephesinin giderek azgınlaştığı bu koşullarda, krizin faturasını kapitalistlere ödetme mücadelesi, kararlı, meşru-militan bir temelde örülmek durumundadır. Bedel ödemekten kaçınmayan ancak bedel ödetmeyi esas alan bir mücadele hattı izlenmelidir. Patronlar ve onların zorba devleti ne kadar pervasızsa, devrimcilerin yanısıra işçi sınıfı, emekçiler ve ezilen yoksullar da o kadar kararlı olmalıdır.

Kriz koşullarında mücadeleden geri durmak emekçileri bedel ödemekten kurtarmıyor. Tersine, pasif tutumlar çok daha ağır bedellerin bir kademisi gibi kabullenilmesine yol açıyor. 2001 krizinin faturasını fiilen ödemeyi kabul eden işçi ve emekçilerin ekonomik, sosyal ve siyasal alanda ağır kayıplara maruz kalmaları, genç emekçi kuşakların moral yozlaşmasını da beraberinde getirmiştir. Önceki kuşakların mücadelesiyle kazanılan hakları 2001 krizinde korumayı başaramayan emekçiler, çocuklarını da düzen bataklığı içinde yozlaşmaktan koruyamamıştır. 2001'de ödenen ağır bedelden ders alan işçi sınıfı ile emekçi müttefikleri, bu kez mücadele etmeye kararlı olduklarını ortaya koyuyorlar.

Güncel planda krizin faturasını ödememek için olduğu kadar, işçi sınıfının sömürden ve zincirden kurtulma mücadelesinde deneyim kazanıp ustalaşmasının da temel yolu, "sınıfa karşı sınıf" bilinciyle örülen meşru-militan direniştir. Keskinleşmesi kaçınılmaz olan sınıf kavgasının seyrini emekçiler lehine geliştirmek, hem krizin yıkıcı sonuçlarını reddetmenin hem devrim ve sosyalizm mücadelesini güçlendirmenin olanaklarını genişletecektir.

Sermayenin akıl hocaları: Türk-İş ve Hak-İş

Sermaye krizin her türlü yükünü çeşitli yol ve yöntemlerle doğrudan doğruya işçi ve emekçilerin sırtına bindiriyor. Ücretsiz izin, işten atma ve ücret ödememe uygulamaları son günlerde çığ gibi yayılıyor. Haklar kriz bahanesiyle daha bir acımasızca tırpanlanıyor. Mal ve hizmetlere peş peşe yapılan zamlar da üzerine eklenince, işçi ve emekçiler adeta soluk alamaz hale geliyor.

Doğal olarak bütün bunlar krizi işçi ve emekçilerin gündemine sokuyor. Sonuçları kendi yaşamlarına yansdııkça, işçi ve emekçiler kriz konusundaki gelişmelere, bununla ilgili haberlere daha bir duyarlı hale geliyorlar. Sermayenin, krizin bedelini ödetme politikalarına karşı tepkilerin ise saldırılarla orantılı olarak arttığı gözleniyor.

Bu konuda sendikalar cephesinde ise birbirinden farklı iki tutumun olduğunu söyleyebiliriz. Bu tutumlardan birincisini DİSK ve KESK temsil ediyor. İlk başlarda kriz konusunda sermayeye akıl verme boyutu ağır basan bir program önerisiyle ortaya çıksalar da, DİSK ve KESK’in sınıfın ve emekçilerin gerçek taleplerini sahiplenme, mücadeleyi yükseltmeye dönük eylem ve çabalara ortak olma gibi olumlu bir çizgi içerisinde olduklarını söyleyebiliriz. Kuşkusuz bunun nedenleri ve bu nedenlere bağlı sınırlılıkları da söz konusu. Konumuz DİSK ve KESK’in krizin faturasına karşı mücadelede oynadıkları rol olmadığı için şimdilik bu kadarını söylemekle yetinelim.

Sendikalar cephesinde kriz karşısında DİSK ve KESK’ten farklı bir tutumu Türk-İş ve Hak-İş temsil ediyor. Elbette onlar da yeri geldiğinde kriz bahanesiyle yaşanan işten atmalara veryansın ediyorlar. Hatta faturanın işçi ve emekçilere kesilmesine karşı çıktıklarını söylüyorlar. Ancak söyledikleri daha dikkatlice incelendiğinde, Türk-İş ve Hak-İş yönetimlerinin meseleye hiç de işçi ve emekçilerin çıkarları ekseninde yaklaşmadıkları rahatlıkla görülebiliyor. Krizi tanımlayışları olsun, “çözüm önerileri” olsun, bu iki konfederasyonun yöneticilerinin aslında meseleye sermayenin penceresinden baktıklarını bütün çıplaklığıyla gösteriyor.

Örneğin Türk-İş krizi “sosyal devlet” politikalarından uzaklaşmış olmasıyla izah etmeye çalışıyor. Oysa ki yaşanan krizin temel nedeni sermayenin kar hırsı. Bunun üzerinde yükselen kapitalist sistemin kendisi. Fakat Türk-İş krizin yapısal özellikleriyle bağını görmezden geliyor ve her şeyi “sosyal devlet” politikalarından uzaklaşmış olmasıyla açıklamaya yelteniyor. Böyle olunca çözüm de basit elbette; “sosyal devlet”i geri istersin olur biter! Nedense Türk-İş yöneticilerinin aklına krizin kapitalizmin işleyişiyle bağını sorgulamak, kapitalist sistemi suçlamak bir türlü gelmiyor!

Aynı şekilde Türk-İş yöneticilerinin aklına “işten çıkartmalar, ücretsiz izinler yasaklansın” gibi sınıfın çıkarlarını çok daha ilerden ifade eden talepler de gelmez. Türk-İş yöneticilerine göre krizin yarattığı yıkımı azaltmak için patronlara çeşitli teşvikler, muafiyeler sağlanmalıdır. Yetmediyse “İstihdam yaratan işletmelerin sosyal güvenlik primleri” devlet tarafından ödenmelidir. Bunlar yapılırken de “aman işçi çıkartmayın” diye kendilerine yapmacık dil dökülmelidir.

İşçi çıkartılmasını patronlara daha fazla yağma ve rant olanağı sağlayarak “çözen” Türk-İş yöneticileri,

kapitalist ekonominin selameti için akıl vermekten de geri durmuyorlar. Faiz oranlarının azaltılmasını, patronlara “istihdam şartı ile” uzun vadeye yayılmış işletme kredisi verilmesini talep ediyorlar. Fakat Türk-İş adına yayınlanan raporda bir talep daha var ki, bu kadar da olmaz dedirtecek cinsten. Talep şöyle: *“Ekonomik gerekçelerle işten çıkarılma kararı, her ilde/sektörde oluşturulacak, işçi-işveren temsilcilerinin de bulunduğu bir komite tarafından karara bağlanmalıdır.”* Yani kimler işten atılacak, kimler atılmayacak bu konuda sendikalara da danışılsın, eğer gerçekten gerekiyorsa işçilerin atılmasına biz de onay verelim denilmektedir.

Sadece bu son talep bile, Türk-İş yöneticilerinin kriz sürecinde kimin çıkarlarının kaygısıyla hareket ettiğini ortaya koymaktadır. Bir sendikal konfederasyon yönetimi düşünün ki, “ekonomik gerekçelerle” bazı işçilerin işten atılabileceğini meşru görmektedir. Bir konfederasyon düşünün ki yöneticileri patronlara ve devlete “gelin ekonomiyi kurtarmak için atılacak işçileri beraber belirleyelim” diyebilmektedir.

Buna benzer bir diğer talep ise “İşten çıkarılmanın kaçınılmaz olduğu durumlarda, işçiye alacaklarının hemen ve kesintisiz olarak ödenmesi” istemidir. Sormak gerekir yeri geldiğinde mangalda kül bırakmayan Türk-İş yöneticilerine; sendikacı olarak sizin göreviniz işten çıkartmalara, diğer hak gasplarına karşı mücadeleyi örgütlemek midir, yoksa işten atmaların bazı durumlarda meşru, kabul edilebilir olduğunu anlatmak mı?

Hem konuyla ilgili yayınladıkları raporlar ve açıklamalar, hem de krizin faturasını ödememek için örgütlenen mücadeleye uzak durmaları, Türk-İş yöneticilerinin sendikacılıkla hiçbir alakalarının olmadığını tüm açıklığıyla göstermektedir. Gerçekten de onlar özellikle şu dönemde TİSK’in, MESS’in ya da TUSİAD’ın memurlarıyla aynı misyona sahiptir ve buna uygun hareket etmektedir. Görevleri sermayenin krizden zarar görmesini engellemek. Krizin faturasını ödemek istemeyen işçi ve emekçilerin kafasını karıştırmak, mücadelesini sekteye uğratmak, elini kolunu bağlamak. Örgütsüz olanları daha beter örgütsüzlüğe, çaresizlik duygusu içinde ezilenleri daha beter kaderciliğe itmek. Böylece de sermayenin işini kolaylaştırmak. Sendikal koruculuk böyle bir şey işte.

Ya Hak-İş? Dinci gericiliğin arka bahçesi olarak nitelenen bu konfederasyonun da tıpkı Türk-İş gibi, krizin faturasını ödememek talebi üzerinden gelişen mücadeleye oldukça mesafeli durduğu ortada. Fakat onların derdi Türk-İş gibi “sosyal devlet” dahi değil. Onların asıl derdi, krize bağlı gelişmeler üzerinden AKP’nin yıpranmasına kendilerini siper etmek. Gerçeklere kırk takla attırarak, türlü izahatlar yaparak AKP’yi savunmak.

Hak-İş yönetimi *“krize karşı işletmelerce alınabilecek birçok tasarruf tedbirinden henüz yararlanılmamışken”* patronların işçi çıkartmasını eleştirmektedir, bunu “hukuki ve ahlaki” bulmadığını söylemektedir. Peki işten atılanları düşündüğü için mi? Tabi ki hayır, Hak-İş’in kaygısı bu durumun hükümeti zor duruma düşürmesidir. Zaten açıklamanın devamında da bu açıkça dile getirilmektedir; “Hukuki yol izlemeden bu kadar yoğun işten çıkartmalar olması, aslında işçi çıkarma sopasıyla hükümeti dize getirme hevesinden ibarettir. Özel sektörün 190 milyar doları

aşan dış borcu hükümet tarafından üstlenilmeye zorlanacaktır.” Yani patronların tek derdi özel sektörün 190 milyar dış borcunu devlete ödettirmektir. Hükümeti buna razı etmek için de işçi çıkartmaktadır.

Hak-İş yöneticileri bu kadarla da yetinmemişler, hükümeti bu beladan korumak için bir dizi öneri de geliştirmişler. Bu önerilerini de 3 Kasım’da yapılan Ekonomik Koordinasyon toplantısında hükümete sunmuşlar. 11 Kasım tarihli son açıklamalarında da bu önerilerinin hükümet tarafından uygulanmasından memnuniyet duyduklarını belirtiyorlar. Tablo şu; bir işçi sendikası konfederasyonu hükümetin önüne bir takım öneriler koyuyor. Sonra da hükümet bizim önerilerimizi dikkate alıp uygulamaya çalışıyor diye gururla açıklıyor. İnsan ister istemez bu öneriler de neymiş, hükümet işçilerin taleplerini yerine mi getiriyor diye merak ediyor.

Salim Uslu’nun 25 Kasım tarihli açıklamasında belirtildiğine göre, Hak-İş’in hükümete sunduğu “4 özgün öneri” kısaca şöyle: 2B arazileri konusu çözülsün. TOKİ “yurtdışındaki yurttaşlara” yönelik projeler geliştirsün. Ekonomik kriz karşısında “hem işletmeyi hem de işçiyi korumak” için yasal imkanlar kullanılsın. İşsizlik sigortası fonundan yararlanma koşulları iyileştirilsin. Tabii bir de “iç talebi canlandırmak için” asgari ücrete, emekli maaşlarına vb. iyileştirmeler yapılması talebi var. Bütün bu öneriler “istihdam yaratma” bahanesi üzerinden dile getiriliyor. Ormanlar yağmaya açılsın ki istihdam gelişsin. TOKİ sayesinde AKP’li müteahhitlere daha fazla para akıtılsın ki istihdam gelişsin. Patronların kayıpları devlet tarafından karşılansın ki istihdam gelişsin. İşsizlik sigortası fonundaki paralar krizden nemalanmaya çalışan patronlara akıtılsın ki istihdam gelişsin!..

Doğrusu gerçekler ancak bu kadar tepetaklak edilebilir. AKP’nin yağma ve rant politikaları bu kadar kararlıca savunulabilir. Krizden rant ancak bu kadar ustalıkla sağlanabilir. Ve doğrusu Hak-İş’in, işçi sınıfının çıkarları ile, mücadelesi ile uzaktan yakından ilgisinin olmadığı ancak bu kadar açık bir biçimde ortaya konulabilir.

Krizin yolaçtığı yıkım, krizden yararlanmak isteyen patronların hiçbir yasa-kural tanımadan saldırıları yoğunlaştırmaları, bugün işçi ve emekçiler cephesinde ciddi bir sarsıntıya yol açmış durumdadır. Ödenen fatura kabarıp yıkımın boyutları arttıkça, Türk-İş ve Hak-İş yönetimlerinin yalana ve tabandaki örgütsüzlüğe dayalı hükümranlıkları da sallanmaya başlayacaktır. Fakat gene bu kendi başına gerçekleşmeyecektir. Bugün ilk adımlarına tanık olduğumuz, ağır aksak ve sancılı bir biçimde de olsa yolunu yürümeye başlayan birleşik, fiili mücadele ve örgütlenme çizgisi geliştikçe bezirganların, sendikal korucuların işi de zorlaşacaktır. Ankara ve Gebze’de gerçekleştirilen mitingler, yerelerde gerçekleştirilen pek çok eylem ve bunların tamamında ortaya konulan mücadele eğilimi bu bakımdan umut vericidir. Özellikle Gebze’deki eyleme Türk-İş ve Hak-İş tabanından da belli bir katılımın olması anlamlıdır. Tarihsel deneyimlerin de işaret ettiği gibi mücadele aynıları birleştirir, ayrıları ayırıştırır. Yeterince güçlendirildiğinde ve ileri taşındığında, sendikal ihanet çeteleri de bu mücadele ateşinde yanmaktan kurtulamayacaklardır.

Krize karşı mücadelede liberal-reformist engeli

Krize karşı mücadele eğilimi giderek güçleniyor. İşten çıkarmalara ve ücretsiz izinlere karşı tek tek fabrikalarda yaygın eylemler yaşanıyor. Sendikalı olanların örgütlü eylemleri dışında, örgütsüz birçok fabrikada da işçiler hoşnutsuzluklarını dışa vuruyorlar. Kapitalistlerin dayatmalarına karşı durmaya ve direnmeye çalışıyorlar.

Öte yandan krize karşı sendikal odaklar başta olmak üzere bir dizi kurumdan mücadele ve eylem çağrıları yükseliyor. Platformlar kuruluyor, eylemler örgütleniyor. Basın açıklamaları, paneller, yürüyüşler, mitingler gerçekleştiriliyor. Daha başka nelerin yapılacağı tartışılıyor, fikirler üretiliyor.

Yine de bu kadarı yüzeydeki görüntüyü anlatıyor. Altta henüz kendisini dışa vurmamış ama patlamaya hazır büyük bir tepki ve hoşnutsuzluk emekçi hareketinin geniş gövdesine yayılıyor, mayalanıyor ve kendisine kanal arıyor.

Bu kanalın açılıp açılmayacağı, açılırsa nereye bağlanacağı, büyük ölçüde bugün mücadele ve örgütlenme alanında bulunan güçlerin inisiyatiflerine bağlı olacak, onların bakışı ve eylemi toplumsal hareketin geleceğini belirleyecektir. Sonuç olumlu olursa, işçi ve emekçilerin geniş yığınlarına yayılan hoşnutsuzluk eylem ve direniş alanına taşacak, böylece sermaye düzeni karşısında büyük bir güç açığa çıkarılmış olacaktır. Ya da tersine, mücadele ve direniş örgütlü unsurlarla sınırlı kalacak, dolayısıyla sermayeye karşı etkili bir mücadele ve direnme gücü ortaya konulamayacaktır. Böylece sermaye düzeni bir büyük kriz döneminden daha paçasını kurtararak çıkmayı başaracaktır.

Bu kaygı, bugün krize ve krizin faturasına karşı mücadele etme iddiasını taşıyan ve halihazırda bu çerçevede bir takım girişim ve etkinliklerde bulunan güçlerin hemen tümü tarafından bir biçimde ifade edilmektedir. Fakat sorun bunu ifade etmek planında değil, daha çok mücadele ve örgütlenme sürecinin nasıl bir siyasal perspektifle ele alındığı ve nasıl bir yoldan yürüdüğü konusunda çıkmaktadır. Öyle ki, krizin faturasını ödememek tutumundaki genel ortaklaşma, bu alana gelindiğinde yerini açık bir ayrışma ve saflaşmaya bırakmaktadır. Bu ise sınıf ve kitle hareketinin nasıl bir yönde ilerleyeceği sorusunun yanıtlanması açısından belirleyici önemdedir. Çünkü doğru bir siyasal perspektifle ele alınmayan ve doğru bir kanala bağlanmayan gündelik mücadelenin gelişme olanağı bulunmamaktadır.

Siyasal perspektif planındaki en önemli farklılaşma, mücadelenin hedefleri ve yürüyeceği hat konusunda ortaya çıkmaktadır. Bu farklılaşma reformizm ile devrimcilik arasında yaşanmaktadır. Reformizm mücadeleyi düzen içi kanallara akıtarak boğmayı hedeflerken, devrimci çizgi düzeni temellerinden yıkmak hedefiyle hareket etmektedir. Bugün bu anlayış farklılığı kendisini belirgin bir saflaşma biçiminde göstermiş değildir. Fakat, gündelik mücadelenin her alanında, örgütlenme ve eylem süreçlerinde net bir biçimde gözlemlenebilmektedir. Önümüzdeki süreçte çok daha net biçimde görülmesi ve ayrışma ve saflaşmalar biçiminde dışa vurması kaçınılmazdır.

Reformistlerin hedefinde AKP bulunmaktadır. Genel olarak krizin kapitalizmin yapısal bir krizi olduğu düşüncesini ifade etseler de, politika ve mücadele alanında hedefi AKP ile sınırlanmaktadır.

Zamlar ve işten çıkarmalar vb. saldırıların sorumlusu olarak AKP'yi göstermekte, dolayısıyla krizin faturasına karşı mücadeleyi AKP'ye karşı mücadele olarak görmektedirler.

Hedefe AKP'nin konulması boşuna değildir, çünkü mücadelenin yolu da buna uygun olarak seçim sandığına bağlanmaktadır. Örneğin bu cenahın başta gelen temsilcilerinden ÖDP, Marks'ın haklı çıktığından ve düzeni değiştirmek gerektiğinden dem vurup "insanca bir düzen için yan yana gel"me çağrısı yaparken, bunun somut içeriği ve nasıl olacağı konusunda hiçbir şey söylememektedir. Bununla birlikte somut mücadele ve örgütlenme planında hedefte AKP'den başkası yoktur. Krizin yıkıcı etkilerini anlattıktan sonra, halkı seçimlerde AKP'ye tokat atmaya çağırılmaktadır.

Bir başka reformist odak olan TKP'nin hedefinde de yine sadece AKP vardır. "AKP gitmeli" çağrısı yapan TKP, krizle ülkenin felakete gittiğini söylüyor, AKP'nin izlemekle yetindiği suçlamasını yapıyor ve AKP ile krizin başladığı ABD arasındaki efendi-uşak ilişkisinden dem vuruyor, AKP'yi durdurmayı faaliyetinin merkezine koyuyor. Hedef bu olunca, kaçınılmaz olarak yerel seçimler de mücadelenin bağlandığı yol oluyor.

Bir diğer reformist-liberal odak olan EMEP de bugünlerde topladığı 5. Olağan Genel Kongresi'nde tutumunu özlü biçimde ortaya koymuştur. Kongre'nin sonuç bildirgesinin girişinde genel geçer sözlerle krizin kapitalizmin krizi olduğu belirtilip sınıf mücadelesinin sertleşeceği bir döneme girildiği ve krizin faturasının ödenmemesi için mücadele edilmesi gerektiği tespiti yapıldıktan sonra, temel görev "birleşik halk hareketinin örgütlenmesi" olarak saptanmaktadır. Bu görevin somut karşılığı ise şöyle açıklanmaktadır:

"Çatı Partisi, bu amaca yönelik en önemli araçlardan biridir. Çatı Partisi, işçi ve halk hareketinin ve demokrasi mücadelesinin bütün bu birikimlerini ve birikmiş güçlerini ortak bir güce dönüştürme ihtiyacının yanıtı olacaktır."

Yani EMEP için mücadelenin tüm birikimlerini ortak bir güce dönüştürmek demek, toplumsal mücadelenin birikimlerini bir çatı partisi aracılığıyla seçimler kanalına akıtmak demektir. Krize karşı mücadele EMEP'in ve ortaklarının bir yerel seçim

zaferine bağlanmıştır. Bu formülasyon esasında tüm reformist ve liberal tayfanın ortak çizgisi durumundadır. Reformizmin misyonu sınıf mücadelesini düzen içi kanallara akıtmaktır. EMEP de sınıf mücadelesinin sertleşeceğini öngördüğü bir döneme bu misyonun gereğini yerine getirmek üzere hazırlanmaktadır. Kongresini de bu temel kaygı üzerine oturtmaktadır.

Reformizmin ortaklaştığı bu tutum, aynı zamanda örgütlenme ve eylem alanında da sonuçlarını üretmektedir. Söylemlere, çağrılara, bildirimlere, protestolara hep aynı ruh hakimdir. Örgütlenme planında da ise bu tutumun sonuçları artık daha net görülmektedir. Bu alanda özellikle EMEP'in "çatı partisi" hedefine bağlı olarak şekillendirmeye çalıştığı "birleşik halk hareketi"nin örnekleri görülmektedir. HSGGP zemini üzerinden ortak mücadeleyi örgütlemekten özellikle kaçan EMEP, bölgelerde yerel platformlar kurmak üzere seferber olmuştur. Bu amaçla yönetimlerini tuttukları sendikalar aracılığıyla düzenlenen toplantılara CHP, DSP ve SHP gibi düzen partileri özellikle çağırılmaktadırlar.

Küçükçekmece'de oluşturulmuş bulunan platform EMEP'in hedeflediği yerel platformlara tipik bir örnektir. EMEP, ÖDP, TKP, Halkevleri ve SHP'nin bileşenleri olduğu yerel platform zamlara karşı bir eylem de yaptı. Bu eylemin hedefinde AKP vardı. ÖDP'nin internet sitesinde verdiği haberde belirtildiğine göre, eylemde yapılan açıklamada, "AKP'nin yolsuzluklarına, gericiliğine, piyasacılığına karşı sessiz kalınmayacağı vurgulandı".

Ayrıca belirtmek gerekir ki, EMEP, devrimci güçlerin bu koşullarda bu platformlara katılmama tutumu alıyor olmalarını dikkate almamaktadır. Dahası, bu reformist ve burjuva partilerin çağrıları karşılıksız bırakmaları durumunda, oluşturulan yerel platformları işlemez hale getirmek için özel bir çaba sergilemektedir.

Önümüzdeki süreçte sınıfın ve emekçilerin krize karşı örgütlenmesi ve sınıf mücadelesinin büyütülmesi yönünde yürütülecek devrimci çalışmanın en önemli ayaklarından birini de reformizme karşı mücadele oluşturacaktır. Bağımsız bir sınıf ve emekçi hareketi yaratmak için her dönem önemli olan bu mücadele bugün her zamankinden çok daha yakıcı bir ihtiyaç haline gelmiştir.

Kızıl Bayrak ile dayanışma mesajlarından...

Devrimin ve sosyalizmin soluğu Kızıl Bayrak susturulamaz!

Anadolu Yakası BDSP: “Kızıl Bayrak’ı susturamazsınız!”

Daha önce de söylenmişti “Kızıl Bayrak’ı susturamazsınız” diye. Sayısız kez kapatıldı gazetemiz. Burjuva hukuku komünist basının sesini sürekli boğmaya çalışıyor. Fakat şimdiye kadar bu konuda bir başarı sağlayamadılar. Birkaç yıl öncesine kadar neredeyse her sayısı toplatma, hemen hemen her ay kapatma cezası alıyordu gazetemiz. O zaman da susturmayı başaramadılar. Bundan sonra ise başarma şansları hiç yoktur. Çünkü *Kızıl Bayrak* sahipsiz ve kendinden menkul bir gazete değildir. İçeriğinin belirlenmesinden basımına ve emekçi kitlelere taşınmasına kadar *Kızıl Bayrak* her adımda devrimci bir sahiplenmenin ürünüdür. Bu hep böyleydi ve her saldırıya muhatap olduğunda sahiplenmenin biraz daha yükseldiğini gördük. Bu sefer de sonuç değişmeyecektir. Komünistler yıllardır en zor koşullarda ve binbir emekle bugüne getirdikleri yayınlarını daha ilerden sahipleneceklerdir.

Ne dağıtım tekellerinin karşı devrimci tutumu ne de burjuva mahkemeleri bizim sesimizi boğabilir. *Kızıl Bayrak* kendini ne yasal boşluktan var etti, ne de en geniş olanaklar içinde. Gazetemiz komünist iradenin yılmayan kararlılığı sayesinde bugünkü konumunu kazandı ve aynı biçimde devam edecektir.

Anadolu Yakası’ndan BDSP’liler

OSB-İMES Derneği: İşçi sınıfının sesi susturulamaz!

Sermaye sınıfı, bugün kendi yarattığı krizin bedelini biz işçi ve emekçilere ödetmeye çalışıyor. Sermaye düzeni medyasıyla, polisiyle, jandarmasıyla ve hukukuyla baskılarını arttırmaya ve sömürüyü derinleştirmeye devam ediyor. Bu kokuşmuş ve çürümüş sistemini ayakta tutmak için her şeyi yapıyor.

Bunun bir göstergesi de işçi sınıfının ve emekçilerin sesi *Kızıl Bayrak* gazetesinin kapatılmasıdır.

Bu olay bize iki şeyi göstermektedir. Birincisi, sermaye sınıfı sıkıştığı her anda olduğu gibi, bugün de zorbalık ve baskıya başvurmaktadır. İkincisi, işçi sınıfı karşısında “hukuk” ve “adalet” diye ortaya konulan aldatmacaların aslında sermaye sınıfının elinde bir oyuncak olduğunu görüyoruz. Bu oyuncak işçi sınıfını ezmek, devrimci muhaliflerin sesini boğmak için kullanıyor.

Elbette sermaye sınıfı bununla da sınırlı kalmayacaktır. Mücadelenin yükseldiği her aşamada zorba kimliğini ve katliamcı yüzünü daha pervasız gösterecektir. Fakat bu baskılar şimdiye kadar bizi yıldırmadı ve bundan sonra da yıldıramayacaktır.

Bugün *Kızıl Bayrak* gazetesine yapılanı, işçi sınıfına yapılmış kabul ediyoruz. Bunun için *Kızıl Bayrak* gazetesinin yanındayız.

Bizlere düşen temel görev sesimizi daha gürleştirmek ve mücadeleyi yükseltmektir. Sermaye sınıfına en güçlü cevabı ancak bu şekilde verebiliriz.

Baskılar bizi yıldıramaz!

Sınırsız söz, basın, gösteri, toplantı ve örgütlenme özgürlüğü!

OSB-İMES İşçileri Derneği

Kayseri BDSP: “Kızıl Bayrak yukarı, daha daha yukarı!”

Burjuvazinin yalan perdesini aralayıp gerçekleri işçi sınıfı ve emekçilere ulaştırmaya çalışan devrimci basına karşı baskıların sonu gelmiyor. Bu yoğunlaşan baskıların son örneği ise, gazetemiz *Kızıl Bayrak*’a da toplatma ve bir ay süreyle yayın yasağı verilmesi oldu.

Açıktır ki, sermaye devletinin gazetemiz *Kızıl Bayrak*’a ve diğer devrimci ve muhalif basına karşı uyguladığı baskılar, toplumun gerçekleri görmesi ve tepki göstermeye başlamasından duyulan korkunun bir ifadesidir. Gerçekleri ters çevirip çarpıtarak sunan sermaye devletinin en sıradan bir demokratik hak mücadelesine dahi tahammülsüzlüğü bunun içindir.

Fakat yanılıyorlar. Bu ülkede ağır bedeller pahasına yaratılan devrimci basın geleneğinin en kararlı halkalarından birini oluşturan gazetemiz *Kızıl Bayrak*’ı nasıl bugüne kadarki baskılar bir milim bile geriletemediyse, bundan sonra da o aynı kararlılıkla bu çizgide devam edecektir. Bundan dostun da düşmanın da zerrece kuşkusu olmasın!

Egemenlerin bu saldırılarına verilecek en güzel yanıt, mücadele bayrağına daha da kararlıca sarılmak olacaktır, onların korkusunu gerçek kılmak için!

Kızıl Bayrak susturulamaz!

Sınırsız söz, basın, gösteri, toplantı ve örgütlenme özgürlüğü!

Kayseri BDSP

Kırşehir BDSP: Kızıl Bayrak susmadı, susmayacak!

Sermaye devleti, çeşitli milliyetlerden işçi ve emekçilerin sesi *Kızıl Bayrak* gazetesine, 7 Kasım 2008 tarihli sayıyı gerekçe göstererek bir ay süreyle yayın durdurma cezası verdi. Gazetemizin işçi ve emekçilere ulaşmasını hazmedemeyen sermayenin faşist devleti, işçi ve emekçilerin devrimci kürsüsü *Kızıl Bayrak* gazetesine yönelik saldırılarına devam ediyor. Bundan önce de benzer saldırılar yaşandı. Baskılar bugüne kadar *Kızıl Bayrak* gazetesini işçi ve emekçilerin onurlu sesi olmaktan vazgeçiremedi, bundan sonra da vazgeçirmeyecektir.

Kızıl Bayrak inatla, emeğin korunması mücadelesinde, işçi sınıfı ve emekçilerin sesi olma, Kürt halkının özgürlük mücadelesine destek verme, demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin kararlı

savunucusu olma suçlarını işlemeye devam edecektir. Gün gazetemize yönelik baskılara karşı mücadele bayrağını yükseltme günüdür. Gün yayın durdurma cezası ile sesi kısılmak istenen gazetemizi her koşulda işçi ve emekçilere ulaştırma görevine dört elle sarılma günüdür.

Kızıl Bayrak susturulamaz!

Kırşehir BDSP

Bursa BDSP: “Kızıl Bayrak susturulamaz!”

Emperyalist-kapitalist sistem girdiği her bunalım döneminde faşist terörünü arttırmış, özellikle de devrimci, ilerici ve muhalif kesimlere uyguladığı baskıları yoğunlaştırmıştır.

Devrimci basın da devrimci faaliyetin bir alanıdır. Burjuvazinin tahammülsüzlüğü tam da devrimci siyasal mücadeleye ve bunun araçlarına dönüktür. Sermaye devleti, ağır bedeller ödenerek kazanılmış devrimci mevzilere saldırılarını bu tahammülsüzlük temelinde yöneltmektedir.

Son dönemde devrimci ve muhalif basına yönelik baskılar artmış, gazetemiz *Kızıl Bayrak* da bundan nasibini almıştır. Kapatma kararı biz işçi ve emekçiler nezdinde hükümsüzdür. Bu ve benzeri baskılar devrimci mücadeleyi, sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi olan *Kızıl Bayrak* Gazetesi’ni susturamayacaktır.

Sermaye devletinin tüm baskı ve terörüne karşı gazetemizi daha da sahiplenecek, *Kızıl Bayrak*’ımızı daha da yükselteceğiz.

Bursa BDSP

Ekim Gençliği: Devrimci basın susturulamaz!

Kapitalist sistemin gün geçtikçe derinleşen krizine paralel olarak burjuvazi, işçilere, emekçilere yönelik saldırılarını alabildiğine tırmandırıyor.

Sömürü ve talan üzerine kurulu bu düzen varlığını tümüyle baskı ve zor temelinde devam ettirmeye çalışıyor. İşçi ve emekçiler ile birlikte gençliğe hiçbir gelecek vaatleme şansı bulunmayan kapitalist sistem, buna karşı mücadeleyi örgütleyen devrimci güçlere türlü yöntemlerle azgınca saldırıyor. Kürt halkına dönük imha ve inkâr politikalarını sosyal yıkım saldırılarıyla birleştirerek işçi ve emekçilere kölece yaşam koşulları dayatılıyor. Artan faşist saldırganlığın

yanısıra üniversitelerde ardı arkası kesilmeyen soruşturma ve cezalarla gençlik de bu saldırıların hedefi haline getiriliyor..

İşçi sınıfının devrimci sesi olan gazetemiz *Kızıl Bayrak*'a yönelik son “yayın durdurma” kararı da bu bütünlüklü saldırının bir ayağını oluşturmaktadır. *Kızıl Bayrak*'a yönelik saldırı, her yönüyle çürümüş bu düzene karşı verilen mücadeleden egemenlerin duyduğu korkunun açık bir göstergesidir!

Devrimci siyasal faaliyetimiz bugüne değin düzenin türlü saldırılarına rağmen nasıl tüm tokluğu ve iddiasıyla devam ettiyse, bundan sonra da aynı kararlılıkla sürecektir.

Devrimci basın susturulamaz! Çünkü *Kızıl Bayrak* mücadelesini burjuva düzenin yasallığına yaslanarak değil, tarih boyunca işçi ve emekçilerin yürüttüğü haklı mücadeleye dayanarak yürütüyor.

İşçi sınıfı devrimciliğinin gençlik alanındaki temsilcisi olan *Ekim Gençliği* olarak bulunduğumuz tüm alanlarda mücadeleye her zamankinden daha fazla yüklenmek sorumluluğuyla karşı karşıya olduğumuzun bilincindeyiz. Bu bilinçle *Kızıl Bayrak*'ımızı daha da yukarı çıkarma kararlılığımızı sürdürmeye devam edeceğiz.

Ekim Gençliği

Mücadele Birliği: Kızıl Bayrak susturulamaz!

Kapitalist sistemin krizi derinleştikçe saldırıları da artıyor. Daha önce Y. E. Mücadele Birliği dergisi de dahil olmak üzere birçok yayına birçok kez kapatma ve yayın durdurma cezası verilmiş, çalışmalar engellenmeye çalışılmıştı. Geçtiğimiz ay dergi büromuz ve Ayışığı Sanat Merkezleri basılarak okurlarımız ve çalışanlarımız gözaltına alınmış, 6 kişi tutuklanmıştı. Bu saldırıların en son halkası da *Kızıl Bayrak* dergisine verilen kapatma cezası oldu.

Gazetenin basıldığı Gün Matbaası'na ulaştırılan tebliğat ile *Kızıl Bayrak*'ın 2008/44 sayılı, 7 Kasım 2008 tarihli sayısı nedeniyle bir ay süreyle yayınının durdurulduğu bildirildi. İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen karara, ilgili sayıda yer alan etkinlik haberi, bu etkinlikte yapılan konuşmalar ve etkinliğe gönderilen mesajların gerekçe gösterildiği öğrenildi.

Mücadele Birliği dergisi olarak *Kızıl Bayrak* dergisi çalışanları ve okurlarıyla dayanışma içerisinde olacağımızı duyuruyoruz.

Kızıl Bayrak susturulamaz!

Devrimci basın susturulamaz!

Yaşasın devrimci dayanışma!

Mücadele Birliği

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin soluğu susturulamaz!

Sermaye devleti son aylarda terörünü daha da artırarak devrimci-sosyalist basına yönelik saldırılarını tırmandırdı. Toplumsal muhalefete, Kürt halkına, devrimci güçlere, işçi ve emekçilere yönelik saldırılardan devrimci-sosyalist basın da payına düşeni almaktadır. Devrimci-sosyalist basına yönelik baskılar ve kapatma kararları toplumun gerçekleri görmesi ve tepki göstermeye başlamasından duyulan rahatsızlığın bir ifadesidir.

Türkiye'deki sosyalist-devrimci basına yönelik saldırıları nefretle kınıyoruz. Gazetemize yönelik kapatma saldırısı Stuttgart'ta 6 Aralık günü düzenlenecek yürüyüşle protesto edilecektir. 6 Aralık'ta *Kızıl Bayrak*'ı daha da yukarlarda dalgandırarak, gazetemizi işçi ve emekçilere ulaştırmaya devam edeceğiz.

Devrimci basın üzerindeki baskı ve sansüre hayır!

Kızıl Bayrak / Stuttgart

Kızıl Bayrak bir ay süreyle kapatıldı!

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi Kızıl Bayrak susmadı, susmayacak!

Düzen içi çatışmalar, Kürt sorunundaki çözümsüzlük ve son olarak dünya genelinde etkisini gösteren kriz ile birlikte gittikçe köşeye sıkışan sermaye devleti, bir yandan Kürt halkına karşı şovenizmi körüklerken diğer yandan da tüm muhalif seslere karşı baskı ve terör uygulamalarına hız veriyor.

Sosyal yıkım saldırıları ile sağlığın ve eğitimin ticarileştirilmesi, yağma ve talan politikaları, dinsel gericiliğin palazlandırılması ile birlikte işçi ve emekçiler cendereye alınırken, buna karşı sesini yükseltip tepkisini gösterenler devletin zor aygıtının, askerinin, polisinin, baskı ve işkencenin ve hukuk terörünün hedefi oluyor. Faşist ceza yasaları ile sokakta polis terörü yasallaştırılırken muhalif seslere yönelik baskılar, yayın toplatma ve durdurma yasakları birbirini izliyor.

Devrimci basın hedefte!

Son yıllarda devletin estirdiği terör dalgası devrimci ve muhalif basını da fazlasıyla hedef aldı. Burjuva basının ikiye bölünce yaptığı sözde muhalefete dahi tahammül gösterilmeyerek basın yasakları olağanlaştı. Açık bir sansür olan basın yasakları ciddi bir tepki ile karşılanmadı. 2005'te yürürlüğe giren TCK da basın üzerinde ağır bir tahakküm yarattı. “Örgüt propagandası”, “askerlikten soğutma”, “Türklüğe hakaret” gibi basını doğrudan ilgilendiren maddeyi içeren TCK'da, suçun basın yoluyla işlenmesi ağırlaştırıcı sebep olarak görüldü.

Burjuva basını dahi etkileyen bu uygulamalardan esas nasibini alan ise kuşkusuz ki ilerici, devrimci ve muhalif basın oldu. Kürt günlük basınına aynı gün el konularak, birbiri ardına kapatma cezaları verilerek yayın çıkarılması engellenmeye çalışıldı.

Kızıl Bayrak, *Atılım*, *Yürüyüş*, *Devrimci Demokrasi*, *İşçi-Köylü* gibi devrimci yayınlar pek çok kez toplatma ve kapatma cezası aldı. Devrimci basın büroları polis tarafından defalarca basıldı, çalışanlar darp edilerek gözaltına alındı ve tutuklandı.

Devrimci basına yönelik engellemelerin son ayağını da dağıtım sansürü oluşturdu. Dağıtım şirketleri tarafından devrimci basının önüne konulan ve “astarı yüzünden pahalıya gelen” dağıtım bedelleriyle devrimci ve ilerici yayınların bayii kanalıyla okurlarına ulaşması engellendi.

Sınırsız söz, basın, gösteri, toplantı ve örgütlenme özgürlüğü!

Yayın durdurma saldırıları son aylarda yeniden hız kazandı. *Yürüyüş / Halk Gerçeği*, *İşçi-Köylü / Özgür Gelecek*, *Gelecek/Özgür Ülke/Gerçek*, *Atılım* gazeteleri birbiri ardına toplatma, yayın durdurma ve kapatma cezaları aldı. TKP'nin “Yankee Go Home!” şiarlı afişi hakkında da toplatma kararı verilirken, *Hayat TV*'nin yayını keyfi biçimde haftalarca ve üstelik hiçbir yasal dayanağı olmadan engellendi.

Sermaye devleti son olarak gazetemiz *Kızıl Bayrak*'a da toplatma ve bir ay süreyle yayın yasağı verdi. Gazetemizin basıldığı Gün Matbaası'na ulaştırılan tebliğat ile *Kızıl Bayrak*'ın 2008/44 sayılı, 7 Kasım 2008 tarihli sayısı nedeniyle bir ay süreyle yayınının durdurulduğu bildirildi.

İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen karara gerekçe olarak, ilgili sayıda yer alan Türkiye Komünist İşçi Partisi'nin yurtdışında gerçekleştirilen 10. yıl etkinliği haberi, bu etkinlikte yapılan konuşmalar ve etkinliğe gönderilen mesajlar gösterildi. Ayrıca TKİP Merkez Yayın Organı *Ekim*'den iktibas yapılan “TKİP 10. Yıl Bildirgesi” de kapatma gerekçeleri arasında yer aldı.

Kararda ilgili yazılar sıralanarak, bu yazılar ile “TKİP propagandası” yapıldığı, “TKİP'nin geçmişte güvenlik güçleri ile silahlı çatışmaya girerek polislerin ölümüne sebep olan bir örgüt” olduğu ve *Kızıl Bayrak* gazetesi hakkında “bu örgütün propagandasını yapmaktan çok sayıda dava açıldığı” belirtildi. Matbaaya bildirilen karar henüz *Kızıl Bayrak* bürolarına ibraz edilmedi.

Gazetemiz *Kızıl Bayrak* ve coğrafyamızda yaratılan devrimci basın geleneği burjuvazinin tüm saldırılarına karşı sözünü söylemekten geri durmadı, bundan böyle de durmayacaktır. Bugüne kadar gazete binalarının bombalanmasına, çalışanlarının kaçırılmasına-katledilmesine, sansüre, yayın yasaklarına, ekonomik zorlanmalara rağmen geri adım atmayan devrimci ve ilerici basın, işçi ve emekçilere gerçekleri açıklamaya, çürümüş ve kokuşmuş sermaye düzenini ve devletini teşhir etmeye ve devrimin ve sosyalizmin sesini kitlelere taşımaya devam edecektir.

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi susturulamayacaktır!

Devrimci basına yönelik baskı ve sansüre hayır!

Kızıl Bayrak susturulamaz!

Sınırsız söz, basın, gösteri, toplantı ve örgütlenme özgürlüğü!

Kızıl Bayrak

3 Aralık 2008

Ergenekon davasında son perde...

Ergenekon, Susurluk vb. kontrgerilla devletinin gerçek yüzüdür!

Ergenekon davası devam ederken, Tuncay Güney'in MİT elemanı olduğu açıklandı ve kontrgerillanın kirli siciline yönelik bazı bilgiler ortalığa saçıldı.

İfadeleriyle Ergenekon'u "deşifre eden" Tuncay Güney'in "MİT elemanı" olduğu, MİT tarafından üzeri örtülü bir şekilde itiraf edildi. MİT, Güney'in "şüpheli faaliyetleri" nedeniyle izlenmekte olduğunu ama "kayıtlı bir haber kaynağı" olmadığını savundu. "Kuruluşu ve işleyişi tartışmalı Kontr Terör Merkezi'nin, sorumlularıyla birlikte 1997'de kuruluş şemasından çıkarıldığı" ifade edilse de, açıklama, Susurluk'ta bir bölümü açığa çıkan kontrgerilla ilişkilerinin o dönem gizlenen MİT boyutuna ışık tutar bir mahiyete sahip.

Bilindiği gibi, MİT'e bağlı Kontr Terör Merkezi'nin başında Mehmet Eymür bulunuyordu. MİT'in açıklamasından, Tuncay Güney'in Eymür'ün yönetimindeki birime, dolayısıyla MİT'e bağlı çalıştığı anlaşıyor. Ergenekon davasına açıklamalarıyla "yön" veren ve halen Kanada'da bulunan Güney, '90'ların başında MİT tarafından JİTEM ve Ergenekon'a "sızdırılmış". Eymür'ün bir internet sitesinde yer alan "Tuncay Güney sizin ekibe sızmış. İpliğinizi pazara çıkarmış." sözleri bunu ayrıca doğruluyor.

Basına yansıyan bilgilere göre, Tuncay Güney Susurluk kazasına kadar kontrgerillanın Kürdistan'daki faaliyetleri ve JİTEM ortaya çıkana dek Veli Küçük'le irtibatlı olarak çalışıyormuş. Sonrası biliniyor. Güney, 2001 yılında İstanbul'da gözaltına alındıktan sonra, polise verdiği ifadelerle ve evindeki 6 çuval belgeyle Ergenekon yapılanmasını "deşifre etti".

Açıktır ki MİT, Eymür'ü adres göstererek, Tuncay Güney'in suçlamalarına konu olan Susurluk, JİTEM, Ergenekon bağlantılı kirli faaliyetlerden MİT'i temize çıkarmaya çalışıyor. Güney'in "Kod adı İpek" olan MİT elemanı değil, faaliyetlerinden dolayı dikkati çeken bir "şüpheli" olduğunu, "Kontr Terör Dairesi"nin '97'de dağıtıldığını belirterek gerçeği perdelemeye çalışıyor. Böylece MİT topu Mehmet Eymür'e atıyor. Eymür ise Uğur Mumcu suikastında Ergenekon'u işaret ediyor.

Oysa Tuncay Güney'in eski MİT Müsteşarı Şenkal Atasagun döneminde ABD'ye gönderildiği artık herkesçe biliniyor. Kaldı ki, Tuncay Güney'in "kimin adamı" olduğundan çok, tanık olduğu olayların kendisi önemlidir. Zira bağlı olduğu "adamlar"ın hepsinin de, kendi aralarında dalaşsalar da, sermaye devletinin "çelik çekirdeği" olan kontrgerillaya "derinden" bağlı oldukları sır değil.

Kontrgerilla, kontr terör, JİTEM, Ergenekon, faili meçhuller, suikastlar... Hrant Dink cinayetinde "azmettirici" olan, emniyet ve jandarmanın "haber elamanları"... Çeşit çeşit istihbarat tezgahları, oyun içinde oyunlar, rezaletler... Her şey "Devletin ve milletin güvenliği" için! En pis, en aşağılık işler bu "kutsal" kılıfla perdelendi.

Şimdi MİT, kendi bünyesinde kurulmuş Kontr Terör Dairesi'nin kuruluşu ve işleyişini "şâibeli" bulunduğunu söylüyor! Elbette sadece Kontr Terör Dairesi değil, Ergenekon da esas itibarıyla "sır perdesi" altında korunmaktadır. Tüm bunlar,

"Susurluk" ve "Ergenekon" olarak kodlanan kontrgerilla uzantılarının, kendi aralarında dalaşsalar da, nasıl içiçe geçtiklerini apaçık gösteriyor. Devlet terörü de, devlet adına işlenen cinayetler de, mafyatik organize işler de, her türden gayr-ı meşru işler de hep bu yapılanmadan besleniyor.

Ergenekon iddianamesindeki gayri ciddi bir takım konuşma ve belgeleri bir yana bırakırsak, yine de ülkenin yakın tarihine ilişkin epeyce bilgi yeralmaktadır. Fakat buna rağmen özenle TSK'nın ve MİT'in Ergenekon'la bir ilişkisinin olmadığı iddia edilebiliyor!

Açıktır ki, Ergenekon davası, devleti ve kritik organlarını aklamaya çalışmaktadır. Geçmişte yapılmış ve halen yapılmakta olan kirli işlerden ve katliamlardan devletin Özel Harp Dairesi, MİT'i bunlarla bağlantılı asker ve sivil bütün bürokratları özenle ayıklanmakta ve sözkonusu iddianamede açıklanan bazı işler şimdi deşifre olmuş ve ayakbağına dönmüş unsurların üzerine yıkılarak "bağırsak temizliği" yapılmaya çalışılmaktadır.

Bu kanlı ve kirli aygıt, sermaye devleti tarafından gerçekleştirilen "bin operasyon"larda, Kürdistan'da üç binden fazla köyün yakılıp boşaltılmasında, beş binden fazla faili meçhul cinayette, cezaevi katliamları da dahil toplu katliamlarda, dergi ve gazete bürolarının bombalanmasında ve daha birçok kanlı eylemin düzenlenmesinde "icraatçı" olarak görev almıştır. İcraatlarını kontrgerilla talimnamesindeki, "Adam öldürme, bombalama, silahlı soygunculuk, işkence, kötürüm hale getirme, adam kaçırma suretiyle tedhiş, olayları tahrik, misilleme ve rehinelere alkonması, kundakçılık, sabotaj, propaganda ve yalan haber yayma, zorbalık, şantaj" benzeri eylemlerle duyuran kontrgerilla, silah ve uyuşturucu kaçakçılığının, fidyeciliğinin de merkezindedir.

Kısacası kontrgerilla, adına ister Ergenekon, ister Susurluk, ister JİTEM, ister kontr terör denilsin, işçi sınıfı ve emekçilerin, Kürt halkının can düşmanıdır. Onu ortadan kaldıracak olan da işçi sınıfı ve emekçilerin, Kürt halkının birleşik, kitlesel ve militan mücadelesidir.

Ege Üniversitesi'nde işçiler kazandı

Ege Üniversitesi 1 No'lu yemekhanede çalışan işçilerin ücretleri düzenli olarak ödenmiyor, yol paraları dahi verilmiyordu. Ayrıca sağlıksız malzemelerle pişen yemekler, "gıda mühendisinin kontrolünden geçmiştir" diye yediriliyordu.

Yemekhane işçileri, ücretlerin ödenmemesi ve yemek üretiminin sağlıksız olması nedeniyle 27 Kasım günü toplu olarak iş bıraktı. Yemekhaneye gelen taşeron işçileri işten atmakla tehdit etti. Bazı işçiler işbaşı yapsa da garson işçiler masalardan kalkmayarak direnişi sürdürdüler.

ÖGB'ler yemekhaneye gelip işçilerle konuşmaya çalıştılar. Devrimci öğrencilerin müdahalesi sonucu ÖGB şefi yemekhaneyi terk etmek zorunda kaldı. Rektör sekreteri de gelerek öğrenciler ve işçilerle konuştu. Ücretlerin ödenmediğini bilmediğini söyleyen sekreter, öğrencilerin tartışmaları sonucu yemekhaneyi terk etmek zorunda kaldı.

Öğrenciler ve işçiler yemek yemeye gelen öğrencilere süreci anlattılar. Yemekhaneye kimse sokulmadı. Bekleyiş sırasında "Zafer direnen işçinin olacak!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldı, halaylar çekildi. Direnişin kararlılıkla sürdürülmesi karşısında taşeron ücretleri ödemek zorunda kaldı.

Ücretlerin ödenmesinin ardından işçiler ve öğrenciler talepler listesi hazırladı. Talepler şöyle:

Maaşların düzenli olarak ödenmesi, yemeklerin sağlıklı koşullarda üretilmesi, fazla mesailerin ödenmesi, her çalışanın çalıştığı kol dışında çalıştırılmaması, maaşların adil dağıtılması, torpilin kaldırılması.

Tartışmalar sonucunda sorumlu müdür talepleri kabul etti. "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganlarıyla boykot sona erdi. Alkışlar ve sloganlar eşliğinde yemekhaneden çıkan öğrenciler işçilerle beraber yemekhane kapısı önünde halay çektiler.

Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

Sıhhiye’yi dolduran 50 bini aşkın işçi ve emekçi faturayı ödemeyi reddetti!**“Krizin faturası kapitalistlere!”**

Sermaye sınıfı bir kez daha işçi sınıfına yönelik saldırıları arttırırken, işçi ve emekçiler cephesinden krize karşı sesler yükseliyor. 29 Kasım günü Ankara Sıhhiye Meydanı’nı dolduran 50 bini aşkın işçi ve emekçi “*Krizin faturası kapitalistlere!*” şiarını sermayeye karşı tok biçimde haykırdı.

800’ü aşkın otobüs ile Ankara yollarına düşen emekçiler Ankara’ya girmeden önce dört ayrı noktada biraraya gelerek, dört koldan Ankara’ya girdiler.

Sendikalar, meslek odaları, siyasi partiler, devrimci kurumlar, kitle örgütleri, yöre dernekleri sabah saatlerinde pankart ve flamalarını açarak Ankara Garı önünde toplandılar. İşçi ve emekçiler Ankara’nın ayazına karşı davul zurna eşliğinde çektikleri halaylar ve sloganlarla ısınarak miting saatini beklemeye başladılar.

İşçi ve emekçiler yürüyüş saatinin gelmesiyle birlikte kortejler oluşturarak yürüyüşe geçtiler. Kortejlerin en önünde “**Krizin bedelini ödemeyeceğiz / İşsizliğe, zamlara ve yoksulluğa karşı emek, barış, demokrasi! / DİSK**” pankartı yer aldı. Ana pankartının ardında ise DİSK’e bağlı sendikalar pankartlarıyla yer aldılar.

“**Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz!**” pankartı ve flamalarla eyleme katılan Birleşik Metal-İş Sendikası’nın korteji oldukça kitlesel ve coşkuluydu. Metal işçilerinin kortejinde, işten atma saldırılarına karşı verdikleri mücadeleyle gündeme gelen **Asil Çelik, Tezcan Galveniz** ve **Philips** işçileri pankart ve dövizleriyle yer alırken, grevci TEGA işçileri de kendi pankartlarıyla yürüdüler. Birleşik Metal-İş kortejinde kriz ve işten çıkarmaların yanısıra TİS süreci de temel bir gündem olarak ele alındı.

DİSK kortejinin bir diğer kitlesel sendikası ise Genel-İş oldu. Dev Sağlık-İş, Genç-Sen ve Sine-Sen de eyleme anlamlı bir katılım gerçekleştirdiler. Yine Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde direnişte olan yemekhane işçileri DİSK kortejinde kendi talepleriyle yer aldılar.

DİSK sendikalarının arkasından KESK’e bağlı sendikalar yürüdüler. KESK korteji kitleselliği ile dikkat çekti. Özellikle KESK’e bağlı sendikaların Ankara şubeleri yüksek bir katılım gerçekleştirdi.

Eğitim-Sen’liler krizi ve zamları gündeme alan pankartlarıyla mitingin en kitlesel ve coşkulu kortejini oluşturdular. Sağlık Emekçileri Sendikası da hayli kitlesel katıldı.

Kürdistan’dan gelen sendika kortejlerinde krizin yanısıra ulusal talepler de yoğun olarak yer aldı.

TMMOB da, mitinge katılmayı geç planlamış olmasına rağmen anlamlı bir katılım sergiledi.

TÜRK-İŞ Ankara Şubeler Platformu mitinge katılarak destek verdi. **Petrol İş, TÜMTİS, Tez-Koop-İş** ve **Tek Gıda İş** Ankara Şubeleri pankartlarını açarak eyleme katıldılar. TÜRK-İŞ sendikaları özellikle alana girişleri sırasında coşkuyla atılan “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganları ile karşılandılar.

Sendika ve meslek odalarının arkasında ilerici ve devrimci kurumlar yer aldılar. Alevi örgütlerinin ve yöre derneklerinin katılımının sınırlı olduğu mitingte Halkevleri ve Yurtsever Cephe’nin katılımı dikkat çekti.

Komünistler de toplanma anından itibaren kortejlerini oluşturdular. En önde “*Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!*” ve “*Krizin faturası kapitalistlere!*” şiarlı **BDSP**

pankartlarının açıldığı kortejde, BDSP’nin ardında “*Gücümüz birliğimizden gelir!*” pankartı ile **Topkapı İşçi Derneği** (Tİ-DER) yer aldı. Topkapı işçileri ayrıca “Krizin faturası patronlara!”, “İşten çıkarmalar yasaklansın!”, “Ücretsiz izinler kaldırılсын!” gibi taleplerin yer aldığı dövizler taşıdılar.

Tİ-DER’i “**Gemileri yaktık geri dönüş yok! / Tersane İşçileri Birliği Derneği**” pankartını taşıyan ve baretleri ile eyleme katılan tersane işçileri izledi.

Mamak İşçi Kültür Evi, “*Sosyal yıkım saldırılarına, çürüten sermaye düzenine, çeteleşen devlete ve geleceksizliğe karşı çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!*” şiarının yazılı olduğu pankartla katıldı. **Sincan İşçi Derneği Girişimi** ise “*Krizin faturasını ödememek için örgütlü mücadeleye!*” pankartıyla yürüyüş kortejinde yerini aldı.

Genç komünistler “*Bu çürümüş düzenin tek alternatifi sosyalizmdir! / Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm! / Ekim Gençliği*” pankartı ile kortejdeki yerlerini aldılar. **Ekim Gençliği** kortejinde “*Geçit yok!*” kampanyasının afişlerinden oluşan dövizler taşıdı.

BDSP kortejinde ağırlıklı olarak krizin faturasını kapitalistlere ödetme çağrısının yer aldığı sloganlar atıldı. Komünistler alana yönelik de çok yönlü bir müdahale gerçekleştirdiler. BDSP tarafından çıkarılan kriz gündemli bildirinin dağıtımının yanısıra sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi **Kızıl Bayrak** gazetesi de işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri alanda **Kamu Emekçileri Bülteni** dağıtımı gerçekleştirirken, **BDSP’li Metal İşçileri** de Birleşik Metal-İş Sendikası kortejine **Metal İşçileri Bülteni**’nin dağıtımını yaptılar.

“Koca sakallı Marx haklı çıktı!”

Kortejlerin büyük bir kısmının alana girmesiyle birlikte miting programı, gerçekleştirilen saygı duruşu ile başladı.

Mitingde ilk sözü **Türk Tabipler Birliği** Başkanı **Gençay Gürsoy** aldı. Yaşanan sürecin “koca sakallı Marx”ı haklı çıkardığını söyleyen Gürsoy, konuşmasını işçi sınıfının mücadelesini selamlayarak bitirdi.

Ardından **Türk Mimar ve Mühendis Odaları Birliği** Başkanı **Mehmet Soğanlı** söz aldı. Sözlerine Nazım Hikmet’ten bir şiir okuyarak başlayan Soğanlı, konuşması boyunca mücadeleyi yükseltme çağrısı

yaptı.

Mitingi düzenleyen iki temel kurum adına **DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi** ve **KESK Genel Başkanı Sami Evren** birer konuşma yaptılar. “Kriz geliyor”, “Kriz geldi” gibi sözlerin anlamını yitirdiğini söyleyen Çelebi, artık sözün bittiğini ve sıranın eyleme geldiğini belirtti. İşten çıkarmalara, zamlara, işyeri kapatmalara, askıya alınan ve imzalanamayan toplu iş sözleşmelerine, toplu ücretsiz izinlere, düşük ücrete karşı her yerin eylem alanına çevrilmesi gerektiğini vurgulayan Çelebi, DİSK Genişletilmiş Başkanlar Kurulu Kararlarını okumak için kurul bileşenlerini kürsüye çağırdı.

Kurul kararlarında, sermayenin saldırılarına emek cephesinin talepleriyle karşı durma, işyerlerini, meydanları, mahalleleri, pazar yerlerini, okulları eylem alanına çevirme, işten çıkarmalara karşı işyerini terketmeme eylemleri örgütlenme, yerelerde krize karşı mücadele kürsüleri kurma vb. maddelere yer verildi.

Çelebi konuşmasını şu sözlerle sürdürdü: “*Krize karşı kısıncılıkların yerine paylaşım ve dayanışmayı, ‘bensiz olmaz’ yerine ‘sensiz olmaz’ şiarını, öne çıkma değil sıra neferi olma alçak gönüllülüğünü, yeniden ekmeği paylaşmayı, mahallerde birlikte yürümeyi, işyerlerinde omuz omuza mücadeleyi yükseltmenin zamanıdır. (...) Buradan sizleri, yanınızda kim olursa olsun elele tutuşmaya, omuz omuza durmaya, Türkiye’de en büyük insanlık, onur ve mücadele zincirini oluşturmaya davet ediyorum!*”

Ardından söz alan Sami Evren, eğer gerekli tedbirler en kısa zamanda alınmazsa daha büyük eylemler düzenleyeceklerini ilan etti. “*Bizleri yalnız sananlar kalabalığımızı görsün, bizi uslu sananlar öfkemizi bilsin, bizi korkak sananlar cesaretimizi görsün diye işte buradayız.*” dedi.

Miting Grup Kybele’nin programının ardından son buldu.

Kürsüden konuşmalar yapılırken alana yeni girmekte olan SDP’liler ile polis arasında gerginlik yaşandı. Polisin SDP’lilerin taşıdığı pankartların sopalarını alana almak istememesi üzerine SDP’liler bariyerlere yüklenerek alana girdiler. Polis biber gazı ve plastik mermi kullanarak saldırdı. Saldırıya ortak bir şekilde karşı konuldu. Çatışmanın ardından polis arama noktası dağıtıldı. Geride kalan gruplar doğrudan alana giriş yaptılar. Polis, taş yağmuru sonrasında çekilmek zorunda kaldı.

Sağlıkçuların Ankara yürüyüşü son erdi!

“İş güvencesi, örgütlenme ve parasız sağlık hakkı!”

Türk Tabipleri Birliği (TTB), Devrimci Sağlık İşçileri Sendikası (Dev Sağlık-İş) ve Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) tarafından 26 Kasım günü İstanbul'dan “Hastanelerin özelleştirilmesine ve işten çıkarmalara karşı iş güvencesi, örgütlenme ve parasız sağlık hakkı için” gerçekleşen Ankara yürüyüşünün 27 Kasım günü durağı Bursa'ydı.

Yürüyüş kolu Bursa'da sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri tarafından karşılandı. Bursa Devlet Hastanesi'ne doğru yönelen yürüyüş kolunun önü polis barikatıyla kesildi. Kararlı tutumlarıyla barikatı açtıran sağlık emekçileri ve destek veren kurumlar yürüyüşlerini yol boyunca süren polis tacizi eşliğinde gerçekleştirdiler.

Yaklaşık 150 kişinin katıldığı eylemde “Emekçiye değil çetelere barikat!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Kızılay işçisi yalnız değildir!”, “Krizin bedeli patronlara!” sloganları atıldı.

Sağlık emekçileri Eskişehir'de!

Yürüyüş kolu 27 Kasım günü Eskişehir'de işçi ve emekçiler tarafından karşılandı. Yürüyüş sırasında çevredeki insanlara yönelik ajitasyon konuşmaları yapıldı. Krizi yaratanın işçiler ve emekçiler olmadığı ve bu krizin faturasını da onların ödemeyeceği vurgulandı. TTB, Dev-Sağlık-İş ve SES imzalı bildiriler çevredeki insanlara dağıtıldı ve 29 Kasım mitingine çağrı yapıldı.

“Hastanelerin özelleştirilmesi ve işten çıkarmalara karşı iş güvencesi örgütlenme ve parasız sağlık hakkı için yürüyoruz!” yazılı pankartın açıldığı yürüyüş alkışlarla ve sloganlarla, İl Sağlık Müdürlüğü'nün önünde okunan basın açıklamasıyla sona erdi.

Birçok kurumun destek verdiği eylemde, “Grev, direniş, yaşasın örgütlü mücadelemiz!”, “Hastaneler bizimdir satılamaz!”, “İşten atılmalar yasaklansın!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “29 Kasım'da Ankara'dayız!” sloganları atıldı. Eyleme yaklaşık 250 kişi katıldı.

27 Kasım 2008 / Bursa

Sağlık emekçileri Ankara'da!

Sağlık emekçileri yürüyüşlerini 28 Kasım günü Ankara'da sonlandırdılar. Sabah saatlerinde Ankara'ya gelen sağlık emekçileri saat 12.00'de Kolej kavşağında buluştu. Buradan “Hastanelerin özelleştirilmesi ve işten çıkarılmalarına karşı iş güvencesi, örgütlenme ve parasız sağlık hakkı için yürüyoruz!” şiarlı pankartlarıyla Kızılay Genel Müdürlüğü'ne doğru yürüyüşe geçtiler. Kaldırımdan yürümeyi reddederek yoldan yürüyen sağlık emekçileri yürüyüş boyunca polisin baskılarına maruz kaldı. Yürüyüş sırasında emekçiler “Hastaneler halkındır satılamaz!”, “Sendika hakkımız söke söke alırız!”, “Direne direne kazanacağız!” sloganları attılar.

Kızılay Genel Müdürlüğü'nün önüne gelindiğinde, “Kızılay işçisi yalnız değildir!”, “Kızılay şaşırma sabrımızı taşıрма!” sloganları atıldı. Kızılay Genel Müdürlüğü önünde yapılan konuşmaların ardından Sağlık Bakanlığı önüne yüründü. Polisin saldırgan tutumu bakanlık önünde de devam etti.

Bakanlık önünde, SES Genel Başkanı Bedriye Yorgun, TTB adına Ali Küçük ve KESK Başkanı Sami Evren konuşmalar yaptılar. Emekçiler “Genel grev genel direniş” sloganlarıyla eylemi bitirdiler.

Eylem bitiminde Kızılay işçileri görüşme için meclise gittiler. Sendikaya gitmek üzere yola çıkan SES üyelerinin önüne bir kez daha barikat kuruldu. Polis bu defa da emekçilerin üzerindeki önlüklerle yürüyemeyeceğini söyledi. SES üyelerinin kararlılığı karşısında barikat kaldırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Bursa-Eskişehir-Ankara

Basın emekçileri krizin bedelini ödememek için yürüdü!

“Medyada emekçi kıyımına son!”

Basın emekçileri krizin bedelinin ödememek için 2 Aralık günü Taksim'den Galatasaray Lisesi'ne yürüyüş gerçekleştirdi. Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) İstanbul Şubesi'nin düzenlediği yürüyüşe çok sayıda basın emekçisi katıldı.

Medyada kriz gerekçesiyle gittikçe artan işten çıkarmalara tepki olarak gerçekleştirilen eyleme Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türkel, Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği, Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Hukukçular Derneği ve İletişim Fakültesi Öğrencileri de destek verdi. Yürüyüşün bir başka temel talebi ise sendikal örgütlenmenin önündeki baskıların son bulmasıydı.

Saat 10.30'da Taksim Tramvay Durağı'nda “Medyada emekçi kıyımına son! / Türkiye Gazeteciler Sendikası” pankartı ve farklı dövizler açarak toplanmaya başlayan basın emekçileri sloganlarla İstiklal Caddesi boyunca yürüyüş gerçekleştirdiler.

“İşsizliğe 'hamdolsun' demeyeceğiz!”, “Krizin bedeli patronlara!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Emeğin onuru sendikalı olmaktır!”, “Bütün basın işçileri birleşin!”, “İşten çıkarmalar yasaklansın!” sloganlarıyla coşkulu bir yürüyüş gerçekleştiren basın emekçileri, “Medyada kıyımına son!”, “İş güvencesi istiyoruz!”, “Sendika basın özgürlüğünün de güvencesidir!”, “İMF'nin feneri sevsinler seni!”, “Emeğin onuru sendikalı olmaktır!” dövizlerini taşıdılar.

Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklamasında, krizin faturasının basın emekçilerine kesilmesi şu sözlerle dile getirildi:

“Fırsatçı ve açgözlü medya patronları, küresel kapitalizmin can çekişmelerini bahane gösterip sırf karlarını korumak için, krizin faturasını bizlere kestiler!”

Medya patronları öylesine pervasızlaştı ki, son birkaç ayda Doğan Grubu'na bağlı Kanal D, CNN Türk ve Star televizyonu ile Hürriyet ve Milliyet gazetelerinde, Ciner Grubu'na bağlı Kanal 1 ve Haber Türk'te, Doğu Grubu'na bağlı NTV ve Kral TV'de, Çukurova Grubu'na bağlı Sky Türk televizyonu ve Akşam gazetesinde, Kanal 7'de ve onlarca şirkette kriz bahanesiyle yüzlerce medya emekçisi işinden edildi.”

Açıklama, basın emekçilerini TGS çatısı altında örgütlenmeye çağırın şu sözlerle son buldu:

“Medya patronlarının pervasızlığı ve açgözlülüğü, bizim örgütsüzlüğümüzden güç bulmakta. Sendikal haklarımız yasadışı yollarla gaspediliyor. Yıpranma hakkımızı elimizden aldılar. Yetmedi. Gözleri kıdem tazminatlarımızda. Ve bugün işsiziz. Kaybedecek neyimiz kaldı ki!”

En temel haklarımızı bir bir yitirirken daha ne kadar sessiz kalacağız...Medya patronlarının kölesi değiliz. Sermayenin çıkar ilişkileriyle dürüst gazeteciliği kirletmesine dur diyebilmek, şantajlıktan sıyrılmış bir habercilik anlayışıyla halkın haber alma özgürlüğüne ve demokrasinin tam anlamıyla işlemesine katkı sağlamak ve insanca çalışma koşulları için basın emekçilerini sendikamız çatısı altında örgütlenmeye çağırıyoruz.”

TGS Genel Başkanı Ercan İpekçi, TGS Eski Genel Başkanı Nail Güreli ve Türk-İş Genel Sekreteri Mustafa Türkel'in yaptığı konuşmalar ile basın açıklaması son buldu.

Yürüyüşe Evrensel, BirGün, Kızıl Bayrak, Atılım, Alınteri, Dicle Haber Ajansı ile Bianet çalışanları da destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Gebze Sendikalar Birliği'nden miting...

“Krizin bedelini ödemeyeceğiz!”

Gebze Sendikalar Birliği 30 Kasım günü işsizliğe, yoksulluğa, zamlara ve işten atılmalara karşı, “Krizin bedelini ödemeyeceğiz. Kriz ticareti yapılmasına müsaade etmeyeceğiz!” şiarıyla bir miting gerçekleştirdi.

Gebze Sendikalar Birliği'ne bağlı sendika şubeleri üyeleri, siyasi parti, dernek ve devrimciler Trafo Meydanı'nda toplandılar. “Krizin bedelini ödemeyeceğiz! Gebze Sendikalar Birliği” pankartı arkasında sırasıyla Petrol-İş, Kristal-İş, Tez Koop-İş, Harb-İş, TÜMTİS, Basın-İş, Belediye-İş, Çelik-İş, Birleşik Metal-İş, Lastik-İş, Nakliyat-İş, Emekli Sen, Eğitim-Sen pankartları yer aldı. Destekleyici kurumlar olan EMEP, HKP, ÖDP, İP, TKP, Gebze Tunceliler Kültür ve Dayanışma Derneği, Gebze İşçi Dayanışmaevleri, ÜİD-DER, Alınteri, Halk Kültür Merkezleri ise sendikaların arkasında konumlandılar.

Gebze Cumhuriyet Meydanı'na kadar alkış ve sloganlarla yürüyen kitle, sermayenin saldırılarına karşı “Krizin bedelini ödemeyeceğiz” mesajını verdi.

Mitingde Türk-İş'e bağlı sendika şubeleri, “Yoksulluğa hayır!”, “İMF'ye hayır!”, “İşime dokunma!”, “Babalar işsiz, çocuklar aç!”, “İş-ekmek yoksa barış da yok!” şiarlı dövizler taşıdı. Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu kortejinde, “Satılmış Türk-İş istemiyoruz!”, “İşten atmalar durdurulsun!”, “Yapılan zamlar geri alınsın!” dövizleri yer aldı. Sloganlarla Türk-İş'in konumu protesto edildi. TÜMTİS kortejinde, “Sendika haklarımız için direniyoruz!” pankartıyla Unilever işçileri yürüdü. Tez Koop-İş Sendikası “Taşeronlaştırmaya, sendikasızlaştırmaya, esnek çalışmaya, tensikatlarla karşı örgütlen, sınıf mücadelesini yükselt!” pankartı ve “Krizin faturasını ödemeyeceğiz!”, “Direne direne kazanacağız!”, “AKP geleceğimizi karartıyor!”, “Yoksulluğa hayır!” şiarlı dövizleriyle katıldı.

Hak-İş'e bağlı Çelik-İş Sendikası Gebze Şube Başkanlığı ve Çelik-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube üyesi metal işçileri mitinge yaklaşık 700 kişiyle katıldılar. “İşime dokunma!”, “Yoksulluğa hayır!”, “İş yoksa barış da yok!” dövizleri taşıdılar.

DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası kortejinde “Yoksulluğa ve yolsuzluğa hayır!” pankartı arkasında “Kriz bahane edilerek Philips kapatılamaz!” pankartıyla Philips işçileri yürüdü. “Hak yoksa barış da yok! Alınterimizin hakkını istiyoruz!”, “MESS dayatmalarına hayır!” pankartı arkasında ise Sarkuysan, Kroman Çelik, Çayırova Boru, Poly Metal, Makina Takım, Arpek, Arfesan işçileri fabrika pankartlarıyla yürüdüler. DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası, Lastik-İş Sendikası ve Emekli Sen de mitinge katılan sendikalardı.

Miting, tüm kitlenin Cumhuriyet Meydanı'na gelmesinin ardından Gebze Sendikalar Birliği'nin ortak açıklamasının okunmasıyla devam etti.

Açıklamada, dalga dalga yayılan küresel krizin birçok ülkede olumsuz etkilerinin ortaya çıktığı vurgulandı. Ekonomik kriz ile birlikte Türkiye'nin en önemli sorunu haline gelen işsizliğin giderilmesi için işten çıkarılmaların durdurulması, iş güvencesinin sağlanması, işten çıkarılma yerine çalışma saatlerinin düşürülmesi, kayıt dışı ekonominin kayıt altına alınması, yoksul kesimlerin kredi borçlarının dondurulması, özelleştirme uygulamalarının derhal durdurulması, İşsizlik Fonu'nda biriken paranın amacı doğrultusunda kullanılması, asgari ücretin bir aileyi geçindirecek şekilde vergiden muaf tutulması,

zamların durdurulması, kamu kesiminde çalışan memur ve sözleşmeli personelin maaşlarının gerçekleşen enflasyon oranını yansıtabilecek biçimde belirlenmesi vb. talepler sıralandı.

Açıklama sırasında direnişteki Tezcan işçilerinin gözaltına alındığı duyuruldu. Duyuru kitle tarafından “Baskılar bizi yıldırılmaz!” sloganıyla protesto edildi.

Kitlenin çektiği halaylarla son bulan mitinge

yaklaşık 4 bin kişi katıldı.

Miting boyunca ses aracından ajitasyon konuşmaları yapıldı. Kitle yürüyüş boyunca mitinge katılmayan Gebze esnafını, “İşçiler burada esnaf nerede!” sloganıyla protesto etti. Yürüyüş esnasında Gebze halkı yer yer pencere ve balkonlardan alkışlarla mitinge destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Zeytinburnu Halk Platformu: “Faturayı ödemeyeceğiz!”

Zeytinburnu Halk Platformu (Eğitim-Sen İstanbul 1 No'lu Şube, Haber-İş Bakırköy Temsilciliği, Tüm Bel-Sen, EMEP, ÖDP, CHP, SHP ve DTP) 27 Kasım günü Zeytinburnu Adliye Meydanı'nda gerçekleştirdiği eylemle zamları protesto etti.

“Zamlara Hayır! Krizin faturasını ödemeyeceğiz! Zeytinburnu Halkı” pankartının açıldığı eylemde ilk yapılan konuşmada AKP ve Tayyip Erdoğan'ın açıklamaları ve zamlar eleştirildi, “İMF'ye ve AKP'ye ümüğümüzü sıkırtmayacağız” denildi.

Ardından ortak basın açıklaması okundu. Açıklamada, ABD'de başlayan kapitalist krizin Türkiye ekonomisini de etkisi altına aldığı, krizin patronların aşırı kar hırsından kaynaklandığı, krizin sorumlusunun büyük sermaye, uluslararası şirketler ve dünyayı kendi aralarında paylaşmak isteyen emperyalist ülkeler olduğu vurgulandı.

AKP hükümetinin krizin bedelini emekçi ve yoksul kesimlere ödetmeye çalışırken, zamlarla, işsizlikle, sefalet ücretleriyle, borçlarla, iflaslarla boğuşan geniş toplum kesimlerinin öfkelerini umuda dönüştürmek için bir araya geldikleri söylendi. 28 Aralık'ta Zeytinburnu'nda krize ve zamlara karşı bir miting düzenleneceği belirtilerek mitinge çağrı yapıldı.

Yaklaşık 80 kişinin katıldığı eylemde, “Zama, zulme karşı omuz omuza!”, “Doğalgaz zammı geri alınsın!”, “Zam, zulüm, işkence işte AKP!”, “Savaşa değil eğitime bütçe!”, “İMF defol bu memleket bizim!”, “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

GOP Emek Platformu kuruldu!

Eğitim-Sen 4 No'lu Şube'nin çağrısıyla bir araya gelen, içlerinde GOP İşçi Platformu ve GOP BDSP'nin de yer aldığı kurumlar GOP Emek Platformu'nu oluşturdu. Krize, zamlara, hak ihlallerine, özelleştirmeye, işten atmalara, geleceksizliğe karşı oluşturulan platform, ilk olarak DİSK ve KESK'in 29 Kasım mitinginin çağrısını işçi ve emekçilere ulaştırma kararı aldı.

Bu çerçevede 28 Kasım günü GOP Bereç'te işçilerin çıkış saatinde bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. 29 Kasım günü de platformun aldığı karar doğrultusunda GOP Meydanı'nda son dönem yoğunlaşan ekonomik ve sosyal saldırıları konu alan, platformu deklare eden ve mitinge katılmaya çağırarak bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında Mücadele Birliği çalışanlarına yönelik baskın ve tutuklamalar da protesto edildi, tutuklananların serbest bırakılması istendi.

Basın açıklamasının ardından miting çağrı bildirileri dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / GOP

Uyumsuzluk sürüyor, metal işçileri yürüyor...

“MESS dayatmalarına hayır!”

“Metal İşçileri Bülteni” eyleme-direnışe çağırıyor!

MESS’le metal işkolunda örgütlü üç sendikanın ayları bulan TİS görüşmeleri sürecinin başından itibaren sürece etkin müdahaleyi önüne koyan BDSP’li Metal İşçileri, Ankara, Bursa, İzmir, İstanbul, Manisa, Kocaeli gibi metal fabrikalarının yoğun olarak yer aldığı şehirlerde metal işçilerine “*Metal İşçileri Bülteni*”yle seslendiler.

Metal Grup TİS’lerinde süreç daha da kızışırken “Metal İşçileri Bülteni”nin 3. sayısı çıkmış bulunuyor.

“Krizi biz yaratmadık, faturasını da ödemeyeceğiz... MESS’e ve krize karşı eylem-direnış zamanı!” ana başlığıyla çıkan bülten metal işçilerini krizin faturasını ödememeye çağırırken, aynı zamanda sendikal ihanet girişimlerine karşı bir kez daha uyarıyor. Metal işçileri grev ve direniş komiteleri altında mücadeleye çağırılıyor.

Bültenin kapak yazısında yer alan mücadele çağrısına, ilerleyen sayfalarda çeşitli fabrikalardan Türk Metal ve Birleşik Metal-İş Sendikası’na üye metal işçileri yanıt veriyorlar. Yine bu bölümde Birleşik Metal-İş Sendikası’nın işyerlerinde yürüttüğü hazırlık çalışmalarının haberleri yeralıyor. Bülten sayfaları İzmir, Bursa, İstanbul’dan gelen işçi yazılarıyla devam ediyor. Alkom işçilerinin kaleme aldığı “*Alkom işçileri olarak yüzbin metal işçisinin yanındayız!*” başlıklı yazı, MESS kapsamında yer almayan bir işyerinin ortak mücadele çağrısına verdiği yanıt açısından anlamlı bir yerde duruyor.

8 sayfa çıkan bültenin 6. sayfası BMİS üyesi metal işçilerinin gerçekleştirdiği eylem haber ve fotoğraflarına yer verirken, 7. sayfa ise Almanya’daki TİS sürecini ihanetle sonuçlandıran IG Metal’e dönük tepkilere ayrılmış. Metal işçilerinin BDSP’li Metal İşçileri ile iletişim kurmasını kolaylaştıracak olan iletişim adres ve telefonları verilmiş.

BDSP’li Metal İşçileri bültenin arka kapağında yer verdikleri yazıyla metal işçilerine ortak mücadele çağrısı yapıyorlar. 29 Kasım’da Ankara’da gerçekleştirilen mitinge katılan Birleşik Metal-İş üyesi metal işçilerine bülteninin dağıtımını yapan BDSP’li Metal İşçileri, önümüzdeki günlerde çalışma yürüttükleri alanlarda bültenin yeni sayısını metal işçileriyle buluşturacaklar.

Metal işkolunda örgütlü sendikaların uyumsuzluk zaptını tuttuğu Metal Grup Toplu İş Sözleşmesi sürecinde, Birleşik Metal-İş Sendikası’nın her hafta Cuma sabahları servislerden inerek fabrikalara yürüme eylemleri devam ediyor. Eylemler 7. haftasına girmiş bulunuyor.

ABB’nin Kartal ve Dudullu’daki fabrikalarında, Avrupa yakasında MESS kapsamında yer alan **Paksan** işyerinde, Gebze’de ise çeşitli fabrikalarda 28 Kasım sabahı Cuma eylemlerine devam edildi.

Paksan işçileri MESS dayatmalarına karşı yürüdü!

İstanbul Avrupa Yakası’nda Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 2 No’lu Şube’de örgütlü Paksan Makine Parça İmalat fabrikasında çalışan yaklaşık 45 işçi sabah saatlerinde gerçekleştirdikleri yürüyüşlerine sloganlarla başladılar. Dörtüyl mevkiinden fabrikalarına doğru yürüyüşleri sırasında “MESS dayatmalarına hayır!” ve “Denkleştirmeye, esneklığe hayır! / DİSK Birleşik Metal-İş” pankartlarıyla gelen işçiler “İşçiler elele, genel greve!” sloganıyla diğer fabrikaların işçilerine seslendiler.

İşçilerin yürüyüşleri sırasında Küçükçekmece İşçi Platformu, “Metal sözleşmelerinde son sözü grev meydanlarında söyleyelim!” yazılı pankartı ile işçileri selamladı. Yürüyüşün ardından işçileri bilgilendirme içeriği taşıyan bir açıklama yapan sendika temsilcisi, sürecin giderek kısalacağını, olası bir grev için işçilerin hazırlanmaları gerektiğini söyledi.

ABB işçilerinden 7. hafta yürüyüşü

Sabah saat 07.30’da Dudullu Organize Sanayi Bölgesi yönetim binası önündeki alanda servislerinden inen ABB işçileri, tüm servislerin gelmesiyle beraber dörtlü kortej oluşturarak yürüyüşe geçtiler. “Direne direne kazanacağız!”, “ABB işçisi direnişin simgesi!”, “MESS MESS şaşırma sabrımızı taşıрма!”, “Geliyor, geliyor genel grev geliyor!”, “Krizin faturası patronlara!” sloganlarıyla işyerlerine doğru yürüyen işçilere birçok araç kornalarıyla destek verirken, bazı işyerlerinden işçiler de camlara çıkarak alkışladılar. İşyeri önüne gelindiğinde, ABB İşyeri Temsilcisi işçilere seslenerek, uyumsuzluk sürecinin önümüzdeki günlerde dolacağını ve bununla birlikte grev sürecinin başlayacağını belirtti. İşçilerin grev kararlılığını atılan

sloganlarla tekrar dile getirdiği eyleme OSİM-DER, EMEP ve UID-DER de destek verdi.

Sendikanın MESS kapsamı dışındaki işyerlerinin de eylemlere katılacağını açıklamasına rağmen OSB’de Birleşik Metal’in örgütlü olduğu tek fabrika olan MAG’tan eyleme katılım olmadı.

İzmir’de metal işçileri yürüdü!

28 Kasım’da saat 15.30’da Üçyol Metro Durağı’nda bir araya gelen yüzlerce BMİS üyesi işçi coşkulu bir eylemle Konak’taki Çalışma Bölge Müdürlüğü’ne yürüdü.

“DİSK / Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şubesi”, “Krizin faturasını biz ödemeyeceğiz! / BMİS”, “MESS dayatmalarına hayır!” yazılı üç ayrı pankartla yürüyen işçiler müdürlük önünde basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Eyleme **Delphi Dizel, Lisi-FTB, Totamak, Şenkayalar, Polkima, ZF Lemförder ve Tariş Bakım** fabrikalarından vardiya çıkışında katılım sağlayan işçiler yol boyunca coşkulu sloganlar attılar.

Basın açıklamasını okuyan Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Ali Çeltak, ABD’den başlayarak tüm dünyaya yayılan krizin kapitalizmin krizi olduğunu, krizin faturasının işten çıkartmalar, esneklik dayatmaları ve ücret kesintileri ile emekçilere ödetilmeye çalışıldığını ifade etti, MESS’le yürütülen TİS sürecine değindi.

Konuşma, krizin bedelini krizin gerçek sahiplerine ödetmeye çağırın sözlerle son buldu:

“Yüzbinin üzerinde işçinin işten çıkarıldığı, onbinlercesinin ücretsiz izin yoluyla gelersiz bırakıldığı, fabrika önü direnişlerin, yürüyüşlerin yaygınlaştığı, fabrikaların işgal edildiği, gelecek umudunu kaybeden işçilerin kendilerini işten çıkaran işverenleri yaralamaya başladığı bir ülkede ayrımsız tüm emekçileri kendilerine yönelik bu saldırı dalgasına karşı ortak mücadeleye çağırıyoruz. Bu sürecin Türkiye’nin emekçilerine değil krizin gerçek sahibi olan bir avuç sermaye sahibine ödetilmesi gerekmektedir.”

Eylemde “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Gün gelecek, devran dönecek, AKP halka hesap verecek!”, “Direne direne kazanacağız!”, “Zafer direnen emekçinin olacak!”, “İşçi-memur elele genel greve!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!”, “Susma, sustukça sıra sana gelecek!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir

İşçi ve emekçi hareketinden...

Asil Çelik'te grev kararı!

Bursa Orhaneli'nde kurulu bulunan ve Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın örgütlü olduğu Asil Çelik'te 8 Ağustos'ta başlayan toplu sözleşme görüşmeleri 19 Eylül'de uyuşmazlıkla sonuçlandı. İşverenin parasal konularda verdiği teklifin sendika tarafından kabul edilmemesiyle uyuşmazlık zaptı tutuldu ve grev süreci başladı.

Bundan 4 yıl önce de Asil Çelik patronunun benzer tutumu nedeniyle 15 gün greve çıkmıştı.

Grev kararı ile ilgili olarak BMİS Bursa Şubesi'nin yaptığı açıklamada şunlar söylendi:

"Sendikamız Birleşik Metal İş, bugün itibariyle grev ilanını Asil Çelik fabrikasına asmıştır. Asil Çelik işçisinin tek isteği ailelerinin geçimini sağlayacak bir ücret ve işgüvencesidir. Çok zor ve ağır koşullarda ölümle burun buruna gelme pahasına, gece gündüz çalışıp evlerine ekmek götürmeye çalışan Asil Çelik işçileri, şimdi bunun karşılığını almak için mücadele veriyorlar. Bugünden sonra da bu haklı mücadelesini daha kararlı verecektir. Bundan hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır."

"Asil Çelik'i Türkiye'nin en büyük 100 firması arasına taşıdılar. Sadece bir yıl içinde 133. sıradan 101. sıraya yükselen bir işyerinden bahsedilirken, işçilerden fedakârlık beklemek istismarcılıktır, art niyetli davranmaktır."

"Asil Çelik işçileri talepleri ile tüm işçi sınıfı ve emekçi halk adına grev ilanını asmıştır. Uygulamaktan da kaçınmayacaktır."

Kızıl Bayrak / Bursa

Tezcan Galvaniz'de direniş!

Kocaeli'nin Arslanbey İlçesi'nde kurulu bulunan Tezcan Galvaniz'de kriz bahanesiyle yaşanan işçi atma saldırısına karşı başlayan direniş iki haftayı geride bırakmış bulunuyor.

Yaptıkları birçok eylemle sendika haklarına sahip çıkan Tezcan işçileri 30 Kasım günü krize karşı eş ve çocuklarıyla eylem yaptılar. Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şubesi'nin çoğunluk yetkisinin bulunduğu işyerindeki sendika üyeleri, İzmit Merkez Bankası önünden başlayarak İnsan Hakları Anıtı önüne yürüdüler ve daha güçlü eylemler gerçekleştireceklerini duyurdular.

Eylemde konuşan Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şube Başkanı Hami Baltacı, işten atılan üyelerinin işe dönüşleri sağlanana kadar mücadele edeceklerini ifade etti.

"Tezcan şaşırma, sabrımızı taşıрма!", "Direne direne kazanacağız!", "Babalar işsiz çocuklar aç!", "Krizin faturası patronlara!" sloganlarının atıldığı eylemle Birleşik Metal-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerlerinden işçiler de destek verdiler. Tezcan Galvaniz patronu iki hafta önce kriz bahanesiyle 38 işçinin iş akdini feshederek kapı önüne koymuştu.

Rotopak'ta TİS kazanımı

Rotopak'ta aylardır devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmeleri arabulucu sürecinde anlaşmayla sonuçlandı. Basın-İş Sendikası İstanbul Şubesi'nin örgütlü olduğu işyerinde 340 sendika üyesini kapsayan TİS'te Rotopak patronu geri adım attı.

Sözleşme görüşmelerinin ilk oturumlarında bir önceki toplu sözleşme döneminde kazanılan hakları geri çekme dayatmasında bulunan Rotopak patronu bu

dayatmasından vazgeçti.

Basın-İş Sendikası ile Rotopak patronu arasında sağlanan anlaşmaya göre, ücretlere %7,3 oranında artış sağlanırken, ikinci, üçüncü ve dördüncü 6 aylık dilimlerde enflasyon oranında artış olacak. Rotopak işçileri yine aynı TİS sonucuna göre yıl sonunda Rotopak'ın yüzde 6'lık kar payını alacaklar. Sosyal yardımlarda ise geçmiş toplu sözleşmeye göre yüzde 19 oranında artış sağlandı.

TİS sonucunu gazetemize değerlendiren Basın-İş Sendikası İstanbul Şube Başkanı Levent Dinçer, işten çıkarmaların, ücretsiz izin uygulamalarının sıkça yaşandığı bir kriz döneminde imzaladıkları sözleşmeyle Rotopak işçilerinin kazanılmış haklarından taviz vermediklerini, sözleşmeyi Rotopak işçilerinin onayıyla imzaladıklarını ifade etti.

Basın-İş Sendikası İstanbul Şubesi'nin Rotopak'ta imzaladığı II. Dönem Toplu İş Sözleşmesi 31 Haziran 2010 tarihine kadar geçerli olacak.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"IBM'de sendikal haklara saygı istiyoruz!"

Tez-Koop-İş Sendikası'yla beraber yürüttükleri sendikal örgütlenme mücadelesi nedeniyle işten atılmaların yaşandığı IBM Türk'te mücadele sürüyor. Tez-Koop-İş Sendikası'nın IBM'deki işyeri temsilcileri Nedim Akay, Elvan Demircioğlu ve Berk Alev, işten atılmalarının ardından sendikaları ve çeşitli örgütlerle birlikte her hafta Çarşamba günü İstanbul Levent'teki IBM önünde eylem yapma kararı aldılar.

Tez-Koop-İş Sendikası'nın "IBM'de sendikal haklara saygı istiyoruz!" eyleminin ilki 3 Aralık günü Levent'teki Yapı Kredi Plazaları önünde gerçekleştirildi.

TMMOB İKK, EMO, Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Merkezi'nin desteğiyle gerçekleştirilen eylemde okunan basın açıklamasında, IBM çalışanlarının sendikal örgütlenme mücadelesinin geçmişi özetlendi. Atılan sendika temsilcilerinin işe geri alınmaları istendi, IBM'e Tez-Koop-İş Sendikası'yla toplu sözleşme imzalama çağrısında bulunuldu.

"Yaşasın IBM direnişimiz!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!",

3 Aralık 2008 / İstanbul

"Güvenli gelecek güvenli iş!" sloganlarının atıldığı eylemde, metal işçilerinin TİS sürecine dönük de dayanışma çağrısında bulunuldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

"Philips kapatılamaz!"

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın 40 yılı yakın süredir toplu sözleşme imzaladığı Philips Fabrikası'nın 31 Aralık 2008 tarihinde kapatılacağı açıklandı. 150 işçinin çalıştığı fabrikanın kapanması Philips işçilerinin işsiz kalması anlamına geliyor.

Şimdiye kadar GSB'deki fabrikaları ve Philips'in İstanbul Dudullu'daki genel merkezi önünde eylemler yapan 150 Philips işçisi "Philips kapatılamaz!" diyerek sendikaları Birleşik Metal-İş ile kamuoyuna yayılması planlanan bir kampanya başlattılar.

Philips Group Yönetim Kurulu üyelerine protestoların iletileceği, Philips işçileriyle dayanışma mesajlarının verileceği mektup kampanyasıyla fabrikanın kapatılması kararının geri çekilmesi isteniyor.

Edirne'de HSGGP eylemi!

Edirne Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri 1 Aralık günü Tahmis Meydanı'nda sağlık dönüşüm ve etkileri konulu bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açıklamada, sağlıkta yapılan dönüşümlerle dar

gelirlilerin sağlık hizmetinden yararlanamayacağına vurgu yapıldı. Hastanelerin işletme, sağlık çalışanlarının köle, hastaların da müşteri haline geldiği belirtildi.

Eylemde sık sık “Sağlıkta tasarruf ölüm getirir!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları gür bir şekilde atıldı. Eyleme yaklaşık 40 kişi katıldı.

Eyleme HSGGP bileşenleri olan Edirne Tabip Odası, Edirne Diş Hekimleri Odası, Edirne Eczacılar Odası, DİSK’in yanısıra diğer sendika, siyasi partiler ve öğrenci gençlik de destek verdi.

Ekim Gençliği / Edirne

Pazartesi eylemleri sürüyor!

TÜMTİS’de örgütlendikleri için işten atılan Bursa Büyükşehir Belediyesi’ne bağlı sarı otobüs şoförleri eylemlerine kararlılıkla devam ediyorlar. 1 Aralık günü Orhangazi Parkı’nda toplanan işçilere seslenen TÜMTİS Bursa Şube Başkanı Ahmet Güllü ve Şube Sekreteri Özdemir Aslan, haklarını alıncaya kadar mücadeleye devam edeceklerini belirttiler. Yapılan açıklamalarda işçi düşmanı AKP iktidarından önümüzdeki yerel seçimlerde hesap sorulacağı ifade edildi.

Eyleme bazı sendika temsilcilerinin yanısıra Yenişehir ilçesinde bulunan Şişecam fabrikasındaki Kristal-İş üyesi işçiler de destek verdi. Eylemde “Sendika hakkımız engellenemez!”, “Zafer direnen şoförlerin olacak!” sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Bursa

Adana sağlık emekçilerinden eylem

Mecliste görüşülmeye başlanacak olan Kamu Hastaneleri Birlikleri Yasası ile ilgili olarak SES Adana Şubesi, Adana Tabip Odası ve Dev Sağlık-İş tarafından 27 Kasım günü Adana Devlet Hastanesi’nde bir eylem gerçekleştirildi.

Basın metninde, yasanın sağlığın bir meta haline getirilerek pazarlanmasının yolunu açtığı belirtilerek, hastanelerin işletme ve çalışanların köle olmasına izin verilmeyeceği vurgulandı.

AKP hükümetinin sağlıkta yıkım programındaki son vuruşlara hazırlandığının ifade edildiği açıklamada, kamu hastanelerinin devlet bütçesi

ünitesi olmaktan çıkarılarak birer sağlık işletmesine dönüştürülmesi, daha sonraki aşamada ise mülkiyeti ile birlikte özel sektöre aktarılması yani özelleştirilmesinin amaçlandığı vurgulandı. Yasanın mahiyetine ve nasıl uygulanacağına dair bilgiler verildikten sonra Sağlık Bakanlığı’na yasanın doğuracağı sıkıntılara dair sorular yöneltildi. Açıklama, tasarının derhal geri çekilmesi talebi ile son buldu.

Kızıl Bayrak / Adana

Ambar işçileri eylemde!

Zeytinburnu Nakliyeciler Sitesi’nde örgütlü DİSK’e bağlı Nakliyat-İş Sendikası ekonomik krize karşı 28 Kasım sabahı 1 saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Isıklık ve alkışlarla AKP hükümetini ve işten çıkarmaları protesto eden işçilere Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu seslendi: “Büyük şirketler ve fabrikalar batma noktasına geldi. Krize karşı tedbir almayan AKP’yi uyarıyoruz. Çalışanların emeğine göz dikmeyin” diyen Nakliyat-İş Başkanı krizin faturasını ödemeyeceklerini söyledi.

“AKP işçiye hesap verecek!”, “Yaşasın örgütlü mücadelemizi!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!” sloganlarını atan ambar işçileri sendika başkanının konuşmasını sık sık sloganlarla kestiler. Eylemde son dönem gelen fahiş zamlar da protesto edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Direnen işçilere uluslararası destek

Çeşitli sanayi bölgelerinde sendikal örgütlenme mücadeleleri nedeniyle işten atma saldırılarıyla karşı karşıya olan Türk-İş’e bağlı Deri-İş ve TEKSİF Sendikaları’na uluslararası destek geldi.

27 Kasım günü İstanbul Gümüşsuyu’ndaki Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği’nde basın toplantısı düzenleyen örgütler işten atmalara karşı direnen işçilerle dayanışma sözü verdiler. TEKSİF Denizli Şubesi’nin işten atmalara karşı direnişte olduğu Menderes Tekstil ile Deri-İş Sendikası’nın Düzce ve Sefaköy’deki direnişlerinden işçilerin katıldığı açıklamada Uluslararası Tekstil, Hazır Giyim ve Deri İşçileri Federasyonu (ITGLWF) Genel Sekreteri Neil

Kearney, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, TEKSİF Genel Başkanı Nazmi Irgat ve Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi yer aldı.

Basın açıklamasının ardından Nazmi Irgat söz alarak, tekstil sektörünün 2.5 milyon çalışanıyla en yüksek üretimin ve istihdamın başında geldiğini ifade etti. Ardından konuşan ITGLWF Genel Sekreteri

Neil Kearney, işçilerin örgütlenme hakkının güvence altına alınması gerektiğini belirtti.

Basın toplantısı, Desa, Menderes ve BJ Tekstil işçilerinin, “Sendika hakkımız engellenemez!” sloganıyla sona erdi. Açıklamaya TÜMTİS İstanbul Şubesi de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

OGÜ’de sağlıkçı eylemi

27 Kasım günü Osmangazi Üniversitesi Hastanesi’nde çalışan sağlık emekçileri, döner

1 Aralık 2008 / Bursa

sermaye oranlarının artırılması için hastane ana giriş kapısı önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. SES ve Türk-Sağlık Sen üyelerinin ortaklaşa gerçekleştirdiği eylemde “Döner sermaye hakkımızı istiyoruz!” pankartı açıldı.

Hastanelerde bir süredir döner sermayenin adil dağıtılması talebiyle eylemler yapıldığını hatırlatan sağlık emekçileri, fakülte yönetiminin taleplerini karşılamaması için hiçbir neden olmadığını, taleplerin bir an önce kabul etmesi gerektiğini söylediler. Sendika, siyasi parti ve kurumların da destek verdiği açıklamada, “Direne direne kazanacağız!”, “Hakkımızı istiyoruz!” sloganları atıldı. Açıklamaya yaklaşık 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Dostel işçilerinden eylem

Gebze Organize Bölgesi’nde kurulu Dostel Makine’de 20 sendika üyesinin işten çıkarılmasına tepki gösteren işçiler iki saat süren bir eylem yaptılar.

İşçiler 28 Kasım günü 08.00-16.00 vardiyasının ardından fabrikayı terketmediler. Dostel patronu 16.00-24.00 vardiyasında çalışan işçilerin üretim yapmadığını söyleyerek fabrikaya noter çağırdı. Sendika yöneticileri ve temsilcileri üretimin devam ettiğini belirterek bekleyişlerini sürdürdüler. Bekleyiş sırasında “Dostel işçisi ekmeğinin bekçisi!”, “Kriz bahane sermaye şahane!”, “Atılan işçiler geri alınsın!”, “Gemileri yaktık, geri dönüş yok!” sloganlarını atan işçiler sonuna kadar direneceklerini söylediler.

Eylem, Birleşik Metal-İş Sendikası Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer’in fabrikaya gelmesiyle son buldu. Eylemin sona erdiğini, fabrika önünde bekleyen işçilerin Gebze’ye kadar yürüyerek döneceğini belirten şube başkanına BMİS üyeleri tepki gösterdiler.

Yapı-Yol Sen’den basın açıklaması

Yapı-Yol Sen 27 Kasım günü Ankara’da bir saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi. Saat 11.00’de iş bırakan emekçiler, saat 12.30’da Bayındırlık ve İskan

1 Aralık 2008 / Edirne

Bakanlığı önünde buluşarak burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Yapı-Yol Sen Genel Başkanı tarafından okunan basın açıklamasında şunlar söylendi: “İşyerlerimizde kadro ve sendika farkı gözetmeksizin tüm emekçileri ortak talepler etrafında mücadeleye çağırıyoruz. Sermaye tarafından kıskartılan farklı ücret ve istihdam politikalarına karşı eşit ücret, kadrolu istihdam gibi eşit hakları ancak birlikte mücadele ederek kazanabiliriz.”

KESK Genel Sekreteri Emrali Şimşek’in konuşmasının ardından söz alan DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün krizin bedelini ödememek için tüm işçi ve emekçileri 29 Kasım’da Sıhhiye Meydanı’na çağırdı. Eylem “Zafer direnen emekçinin olacak!” sloganıyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Ankara

Çolakoğlu’nda ücretsiz izin!

Türk Metal’in örgütlü olduğu Çolakoğlu Metalurji A.Ş.’de hadde tesisinin yıkılıp yerine yenisinin yapılacağı gerekçesiyle 130 işçinin işine son verildi.

Gebze-Dilovası’nda kurulu bulunan Çolakoğlu’nun Genel Müdürü, 30 işçinin emeklilikleri geldikleri için kendi istekleriyle işten ayrıldıklarını savundu. Bazı kaynaklara göre, yeni tesisinin yapılması sürecinde 100 işçiye 500’er YTL ödeme yapılacak ve bu paranın tesisi yapıldıktan sonra geri alınıp alınmayacağına Çolakoğlu yönetimi karar verecek.

“Bu oyunu bozacağız”

Hak-İş’e bağlı Çelik-İş Sendikası, binlerce uçak bakım lisanslı teknisyen ve yüzlerce mühendisin çalıştığı Ortadoğu’nun en büyük ve nitelikli uçak bakım merkezi THY Teknik A.Ş.’nin “metal işkolunda” olduğu gerekçesiyle, Hava-İş Sendikası’na karşı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na işkolu itirazında bulundu.

Hava-İş Sendikası’nın karşı karşıya kaldığı bu tavır, önümüzdeki dönem TİS görüşmelerin sert mücadelelere sahne olacağını işaretlerini veriyor.

Hava-İş Sendikası, Teknik A.Ş.’deki gelişmelerle ilgili 3 Aralık günü bir basın toplantısı gerçekleştirdi. Hava-İş Sendikası Genel Başkanı Atıl Ayçin tarafından yapılan açıklamada şunlar söylendi: “Teknik AŞ 2006 Mayıs ayında THY’den bölünerek ayrıldığında, THY Teknik işverenliği yine o tarihlerde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı’na bizzat resmi başvuruda bulunmuş ve Bakanlık gerekli incelemeyi yaparak işyerinin havacılık işkolunda olduğunu tesbit etmiş ve 31.08.2006 tarih ve 26275 sayılı resmi gazetede yayınlanarak kesinleşmişti. Bu karara hiçbir sendikada itirazda bulunmamıştı. Yani THY Teknik A.Ş’nin hangi işkolunda olduğunun tespiti işlemleri hukuken bitmiştir.”

Hava-İş Sendikası bu girişimi işveren açısından çalışanlarına yönelik saygısızca bir oyun olarak değerlendirirken, Çelik-İş Sendikası’nın da bu oyunun figüranı olduğunu söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

28 Kasım 2008 / Gebze-Dostel

İstanbul’da metal işçileri toplandı...

“Direne direne kazanacağız!”

Birleşik Metal-İş Sendikası “Metal İşçisinin Gerçeği” başlıklı bölge toplantılarını sürdürüyor.

2 Aralık günü, Birleşik Metal-İş Sendikası İstanbul 1 No’lu Şube’nin örgütlü olduğu ve MESS kapsamında yer alan işyerlerinden işçiler, BMİS Genel Merkezi Kemal Türkler Toplantı Salonu’nda biraraya geldiler. MESS kapsamındaki fabrikalardan (ABB, Aksan, Lombardini - Anadolu Motor- ve ISUZU) toplantıya katılan metal işçilerine Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu seslendi.

Konuşmasına dünya genelinde ortaya çıkan iktisadi krizin nedenleri ve bu krizin metal TİS’lerine olan etkisi konusyla başlayan Serdaroğlu, kriz dönemlerinin sınıflar arası mücadelenin keskinleştiği dönemler olduğunu söyledi. MESS’le yürüttükleri TİS sürecinin krizle birarada yürümesi nedeniyle daha fazla çaba sarfetmeleri gerektiğini vurgulayarak, bir yıl öncesinden hazırlıklarına başladıkları TİS sürecinde metal işçilerinin birliğini önemli ölçüde sağladıklarını ifade etti.

MESS’le yürütülen görüşmelerde 46 maddede uyuşmazlık zaptı tuttukları bilgisini veren Serdaroğlu, arabulucu sürecinde devam eden görüşmelerde bayramdan sonra grev kararlarının alınmaya başlanacağını söyledi. Yaptıkları eylemlerle üyelerini güvenli hale getirmek istediklerini, metal işçilerini sürece hazırlıklı hale getirme hedefinde olduklarını dile getirdi.

Serdaroğlu’nun konuşması sırasında salondan birkaç kere “Direne direne kazanacağız!”, “Sadaka değil hakkımızı isteriz!” sloganları atılırken BMİS üyelerinden bazıları konuşmaya müdahale etti. Konuşmak için söz alan bir metal işçisi şunları söyleyerek Serdaroğlu’na tepki gösterdi: “Yaklaşık bir saattir sizi dinliyoruz. Bilmediğiniz bazı şeyler var. Şu anda bütün fabrikalarda yeni girmiş işçi arkadaşlar olsun 3-5 senelik işçi arkadaşlar olsun sendikaya güven kalmamış. Bugün bir DİSK neden böyle bir noktada olsun! Şu anda patlamak üzereler. Diyelim ki greve çıkarıyorsunuz bizi. Adam 700 YTL maaş alıyor, 400 YTL kira veriyor. Bu adam nasıl greve çıkacak?”

Mesai eylemlerinin geriye çekilmesine dönük eleştiriler de yapılırken, Serdaroğlu önümüzdeki günlerde bu sorunların tartışılacağı ek toplantılar yapılmasını önerdi ve güven ilişkilerinin zedelenmemesi gerektiğini ifade etti. Bundan sonra da salondan eleştiriler devam ederken, yapılan eylemlerin etkisiz ve zayıf kalması temel eleştiri konusu oldu. Atılan geri adımlarda, temsilcilerin toplu yöneticilere, yöneticilerin ise temsilcilere attığı ifade edildi. “Sadece siz konuşacaksınız bizi buraya çağırmasaydınız! Biz buraya konuşmaya geldik!” diyen işçilerin konuşmaları salondaki diğer işçilerin önemli bir bölümünden de destek aldı.

Son olarak söz alan bir işçi kapitalizme karşı daha güçlü bir mücadelenin örgütlenmesi gerektiğini söyledi. Ayrıca sendikayı eleştiren arkadaşlarına da seslenen bu işçi, sendika yöneticilerinin greve çıkmaktan endişe duyan işçileri ikna etmek için mücadele edilmediği durumlarda metal işçilerinin karşı karşıya kalacağı çok daha ağır sonuçları anlatması gerektiğini söyledi.

Toplantıda açığa çıkan tepkinin önemli bir bölümü mevcut mücadele pratiğinin daha ileriye taşınması ihtiyacının ürünüydü. Düzenlenen eylemlerle işçiler süreç içerisine dahil edilmeye çalışılsa da bunun yeterli olmadığı, temsilcilerin ve mevcut komitelerin tabandaki hoşnutsuzluğu bir mücadele iradesine çevirme konusundaki yetersizliği bir kez daha görüldü.

Dar bir kesimden gelen tepkiler ise mücadeleyi ileriye taşımaktan ziyade mevcut yönetimi köşeye sıkıştırmak ve mücadeleyi baltalamak amacı taşıyordu. Bu tepkilerin önemli bir bölümünün Isuzu’dan gelmiş olması dikkat çekti. Bu durum, yıllardır burada işçiler ile sendikanın kenetlenmesi konusunda yaşanan sıkıntıları ve eski 1 No’lu Şube Başkanı Ali Rıza İkisivri’nin sendika içi hesaplar uğruna Isuzu işçilerini nasıl kullandığını akıllara getirdi.

Mevcut tepkiyi MESS’e yönelterek daha güçlü mücadelelere girilmesi ve burada merkez yönetiminin daha güçlü bir irade ile açığa çıkması gerektiğini bir kez daha gösteren toplantı, tartışmaların ardından Serdaroğlu’nun birlik çağrısı ile sona erdi.

Toplantının ardından *Metal İşçileri Bülteni*’nin dağıtımını gerçekleştiren BDSP’li Metal İşçileri, Birleşik Metal üyesi metal işçilerini daha güçlü mücadele için süreç içerisinde daha aktif rol almaya çağırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

2 Aralık 2008 / İstanbul

29 Kasım eyleminin gösterdikleri...

İşçi ve emekçilerin mücadelesi

29 Kasım günü onbinlerce işçi, emekçi ve genç Ankara’da “Krizin faturasını yaratanlar ödesin!” şiarıyla alanlara çıktı.

Eylemin öncesine, eylem anına ve sonrasına dair pek çok şey söylenebilir. Bunların başında, eylemin ön sürecinin yeterince güçlü örgütlenmemesi, kitlesel ve coşkulu geçmesine rağmen eylemin dağınık olması, en önemlisi ise 29 Kasım sonrasının belirsiz ve boşlukta bırakılması gelmektedir.

Fakat, eylemin tüm eksik yanlarına rağmen, alana akan onbinlerce işçi ve emekçi mücadele isteğini ve kararlılığını ortaya koymuş, öfke ve tepkisinin kolayından yatışmayacağını işaretlerini vermiştir. Bu da giderek büyüme potansiyeli taşıyan bir mücadelenin zemini demektir. Sendika bürokrasisinin sonrasını boş bırakmasına rağmen, tüm bu açılardan 29 Kasım eylemi, kitlelerde biriken öfke ve tepkinin merkezi Ankara eylemleriyle boşaltılamayacağını göstermiştir.

Eylemi düzenleyenlerin niyetlerinden bağımsız olarak bu böyledir. Krizin sonuçları daha belirgin hissedilmeye başlandıkça, emekçiler kitleler halinde arayışa gireceklerdir. Altan alta biriken hoşnutsuzluk şu ya da bu şekilde mücadele sahnesine yansıyacaktır. Sendikal bürokrasi ya yükselen dalganın önünde sürüklenmek ya da içeri boşaltmak için önünde yürümek zorunda kalacaktır.

Krizin giderek daha da ağır yansıyacak sonuçları düşünüldüğünde, daha geniş emekçi kesimlerin harekete geçme eğilimi göstereceği, hoşnutsuzluğun daha da derinleşeceği açıktır. Nitekim etkileri daha çok hissedilmeye başladığı ölçüde, hoşnutsuzluk eylemlerle dışa vurmaya başlamıştır. Bu yanıla bir başlangıç sayılabilecek 29 Kasım eylemini kendi sınırlarının ötesinde anlamak, ortaya çıkan imkanlara bu gözle bakmak gerekmektedir.

Yetersiz bir ön hazırlık süreci

Eylem öncesine ilişkin en temel eksiklik, yeterince güçlü bir ön hazırlık sürecinin örgütlenememiş olmasıdır. Eylemin ön hazırlığı ağırlıklı olarak kentlerde merkezi noktalarda gerçekleştirilen bildiri dağıtımlarıyla, basın açıklamalarıyla, afiş, pankart vb. araçların kullanılmasıyla sınırlı kalmıştır. Eylemi düzenleyen sendikaların işyerleri ve fabrikalarda, sanayi havzalarında tabana yönelik ciddi bir çalışmasından söz etmek olanaklı değildir. Bu zayıflık örneğin DİSK’in alana katılımına da yansımıştır.

KESK bünyesinde sergilenen kimi tutumlar daha da vahimdir. ÖDP’nin KESK içindeki bileşenlerden DSD grubu, genel kurul sürecinde iyice ayyuka çıkan iç çatışmalarını 29 Kasım eyleminde de sürdürmüş, İsmail Tombul/Oğuzhan Müftüoğlu kanadı eyleme katılmamıştır.

ÖDP içindeki iç çatışma TMMOB’da da kendisini göstermiştir. Önce kendisini eylemin örgütleyicisi olarak ilan eden TMMOB, sonrasında eylemden çekilmiş, daha sonra da destekçisi olarak imza atmıştır.

İşçi ve emekçileri doğrudan ilgilendiren kriz gibi temel bir gündem karşısında mücadeleyi güçlendirmek ve büyütme yerine dar grupsal kaygılarla hareket

edenlerin bu tutumu mücadeleyi bölmekte ve zarar vermektedir. Kabul edilmesi mümkün olmayan bu tutumlar mahkum edilmelidir.

KESK yönetiminde Devrimci Memur Hareketi ile temsil edilen Halk Cephesi ise, sendikal bürokrasinin, öncesinde eylemi “ortak” örgütlenme çağrısı yapmasına rağmen, sonrasında sergilediği her zamanki dayatmacı tavrını eleştirerek, “*örgütleniş biçimi grupçu ve dayatmacı, siyasal içeriği reformist ve uzlaşmacı olan 29 Kasım Mitingi’ne katılmayacağı*”nı açıklamıştır. Eleştiri zemini haklı olmakla beraber, reformizmin bu tutumunu geriletmenin yolu, onbinlerce işçi ve emekçinin katılacağı, hak ve taleplerini haykıracağı bir eyleme katılmamaktan değil reformizmi teşhir etmekten geçmektedir.

Hem eylemin ön çalışmasındaki zayıflığa, hem de eylemi örgütleyen güçlerin dar grupçu yaklaşımlarına rağmen kamu emekçilerinin mitinge katılımı yoğun oldu. KESK kortejleri disiplin açısından dağınık bir tablo sergilese de, kamu emekçileri canlılıkları ve öfkeli sloganlarıyla alanda yerlerini aldılar. Son dönemlerde üye tabanı zayıflayan, eylemlere pankartlarıyla sembolik bir şekilde katılan Tarım Orkam-Sen, BTS, Kültür Sanat-Sen, Haber-Sen, ESM gibi sendikalar 150-250 kişilik kortejleriyle eyleme katıldılar.

Kamu emekçileri cephesinden eyleme yansıyan katılım ise, kamu emekçilerinin kriz gibi bir gündem karşısında taşıdığı mücadele dinamiklerine işaret etmektedir. Ancak, dar grupçu yaklaşımlar alana da yansımış, toplam güç ve enerjinin heba edilmesine neden olmuştur. Sınıf hareketinin ihtiyaçlarını değil kendi grupsal çıkarlarını öne çıkaranların bu tutumu kitleler önünde teşhir ve mahkum edilmelidir.

Sektörel talepler merkezi taleplerle birleşti!

İşçi ve emekçilerin sektörel taleplerini ve sorunlarını alana taşıyarak merkezi taleplerle birleştirmeleri eylemin dikkat çeken bir diğer yanı olmuştur.

Özelleştirme kapsamındaki sektörler özelleştirme karşıtı şiarlarla alana çıkmışlardır. Sağlık çalışanları sağlığın paralı hale getirilmesine, hastanelerin özelleştirilmesine ve işgüvencesine vurgu yapan taleplerini, metal işçileri TİS sürecine ilişkin taleplerini yükseltmişler, eğitim emekçileri devlet terörüne, baskı ve soruşturmalara karşı tepkilerini ortaya koymuşlardır. Tarımın ve tarımsal kurumların tasfiyesine karşı şiarlarıyla Tarım-Orkam Sen üyeleri, vergi dairelerindeki yolsuzluklara karşı şiarlarıyla BES üyeleri, sendikalarının kapatılmasına karşı şiarlarıyla Emekli-Sen üyeleri, işgüvencesi talebiyle taşeron, sözleşmeli vb. çalışan işçi ve emekçiler, toplu sözleşme hakkı talebiyle Tüm Bel-Sen üyeleri, mücadele kararlılıklarını anlatan şiarlarıyla belediye işçileri kendilerini alanda ifade etmişlerdir.

Sektörel taleplerin “Krizin faturasını patronlar/yaratanlar ödesin!” şiarıyla birleşmesi, mücadelenin yerel, sektörel ve merkezi ayaklarının bir bütünlük halinde işlenebilmesinin zeminine işaret

tepkisi harekete geçirilmeli, i ortaklaştırılmalıdır!

etmektedir. Sektörlerde, yerelerde derinleşen fakat merkezi taleplerle birleşen bir mücadele hattı ihtiyacını göstermektedir.

Faşizme karşı artan öfke!

Son dönemde boyutlanan devlet terörüne karşı duyulan tepki de eylem alanına yansıdı. Eylem boyunca hemen tüm kortejlerden faşizme karşı yükselen öfkeli sloganlar neredeyse hiç susmadı. Keyfi olarak gözüaltına alınan ve tutuklanan emekçilerin fotoğrafları, “Şehitlerimiz onurumuzdur!” şiarlı pankartlar Eğitim-Sen kortejlerinde taşındı. Faşizme karşı mücadele çağrısı yapan sloganlar yürüyüş boyunca sık sık haykırılırken, bu tepki arama noktalarında ve alanda da devam etti.

Sermaye devleti krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek ve toplumsal muhalefeti sindirmek için önümüzdeki dönemde faşist baskı ve terörünü daha da yoğunlaştıracaktır. Devletin bu sınırsız ve keyfi terörüne karşı emekçi kitlelerin hoşnutsuzluğu giderek artmaktadır. 29 Kasım eylemi, emekçi kitlelerin ekonomik ve sosyal taleplerin yanısıra temel demokratik hak ve özgürlükleri için de mücadele etme eğiliminde olduklarını göstermiştir.

İşçi ve emekçilerin tepkisi örgütlenmeli ve harekete geçirilmelidir!

Eylem alanında kürsüden “emek cephesi” vurgusu yapılması, eylemi örgütleyenlerin “29 Kasım son değil başlangıç” vurgusunu öne çıkarması anlamlıdır. Ancak 29 Kasım’ın sonrasına dair somut bir hattan söz etmek mümkün değildir. Oysa, bundan sonrası için söz değil eylem gereklidir.

Sendikalar kamuoyuna bir takım programlar sunmuş bulunmaktadır. Sendika ve meslek örgütlerinin de imza attığı, İktisatçı Mustafa Sönmez’in hazırladığı sermayeye krizden çıkması için akıl veren program, tabandan yükselen tepkinin basıncıyla sahiplenilmemiştir.

DİSK ve BMİS’in açıkladığı programların yanısıra İstanbul Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri de krize karşı mücadele hattı oluşturmak için toplanmaya devam etmektedir. Yansıyan bilgilere göre, KESK de kendi cephesinden bir program hazırlığı içerisinde.

Günün acil ihtiyacı, ayrı ayrı hazırlanan programlar ve platformlar değil, devrimci bir mücadele programı etrafında emek cephesinin tüm güçlerinin bir araya gelebileceği, tabanın söz, yetki ve karar hakkının işletilebileceği birleşik bir mücadele zemininin yaratılmasıdır. 29 Kasım alanı bunun dinamiklerini, güç ve imkanlarını ortaya koymuştur.

Alana akan onbinlerce işçi ve emekçi kriz karşısında büyümekte olan öfke ve tepkinin kitlesel ilk yansımasıdır. Bugün eylem alanına çıkan emekçi kitleler daha çok örgütlü kesimlerdir. Henüz geniş emekçi kesimlerin öfke ve tepkisi tam olarak açığa çıkarılabilmiş değildir. Örgütsüz kesimlerin tepkisini

açığa çıkarmak için mevcut güç ve dinamikleri ortak talepler ve ortak mücadele hattında etkin bir biçimde harekete geçirmek gerekmektedir.

Yerelliklere yayılıp derinleşme ve mücadeleyi merkezileştirme ihtiyacı!

Kapitalist sistemin krizi tüm dünyayı etkisi altına almakta, derinleşen kriz Türkiye’yi de giderek daha fazla etkilemektedir. Yaygın ve yoğun işten atmalar, ücretsiz izinler, uzun çalışma saatleri, düşük ücretler... Tüm bunlar her ilde, bölgede, havzada, fabrika ve işyerinde yaşanmaktadır. Artan zamlar ve vergi yükü tüm işçi ve emekçilerin sırtına binmektedir. Saldırının merkezi niteliği ortak mücadeleyi zorunlu kılmaktadır. Ancak yerelliklerde somut biçimler almayan, tek tek fabrikalarda, havzalarda, bölgelerde ayakları örülmeyen bir mücadelenin güçlenmesi, sermayeye geri adım atırabilmesi mümkün değildir. Yerel ayaklardan ve bunun gücünden yoksun bir mücadele sınırlı kalmaya mahkumdur.

Ortak talepler etrafında biraraya gelmiş merkezi birlikteliklerin gücünü arkasına alan yerel çalışmalar her ile, bölgeye, havzaya yayılmalı, buralarda derinleşmeli, buradan alınan güçle ortak mücadeleyi büyütme çabası içinde olunmalıdır. Mücadeleyi ortaklaştıran en önemli etken ortak talepler ise, saldırıları püskürtmenin en etkili yolu da ortak direniştir. Krizin sonuçlarına karşı işçi ve emekçilerin ortak direnişini büyütmeyi hedefleyen bir hat oluşturulmalıdır.

Buradan bakıldığında, SSGSS deneyimi birçok açıdan önemli ve öğreticidir. Bu tür birlikteliklerin sendikal bürokrasi tarafından nasıl dizginlenmeye çalışıldığı bilinmektedir. Sendikal bürokrasinin ihanetçi tutumlarını boşa çıkarmanın yolu, tabanın iradesini esas alan, söz, yetki ve karar hakkının tabanda olduğu bir işleyişin merkezden yerelliklere kadar oturtulmasından geçmektedir. Geline yerde, “krizin faturasını biz ödemeyeceğiz, patronlara ödeteceğiz” diyenlerin, nutuk atmanın ötesine geçemedikleri sürece, bir ciddiyetleri ve inandırıcılıkları olmayacaktır.

Kitleleri harekete geçirmeyi hedefleyen bir mücadele çizgisi izlenmelidir!

İşçi ve emekçiler krizin sonuçlarını somut olarak yaşamaktadır. İşten atılan, köle gibi uzun saatler boyu çalışmak zorunda kalan, ücretsiz izne çıkarılan, sıfır zam dayatılan işçi ve emekçilere sistemi teşhir eden

etkili bir propagandayla seslenmek önemlidir ancak yeterli değildir. Yaygın ve etkili bir propagandanın yanısıra, işçi ve emekçilere somut mücadele biçimleriyle harekete geçme çağrısı yapılmalıdır. Henüz mücadelenin seyri sınıf hareketini kendi özdeneyimleri üzerinden ilerletecek, buna uygun yöntemleri ve araçları açığa çıkaracak düzeyde değildir. Bu nedenle, sermayenin somut saldırılarına karşı somut eylem çağrıları yapılabilir.

Kitleleri harekete geçirmeyi hedefleyen bir hat izlenmelidir. Mücadeleyi ve direnişi ortaklaştırabilmenin bir yolu da budur.

Örneğin, işten atmalar karşısında fabrika/işyeri işgalleri ve direnişler, sıfır zam dayatmalarına ve esnek üretim saldırılarına karşı grevler, örgütsüz yerlerde yaşanan hak gasplarına karşı dayanışma ve ortak tutum alma çağrılarıyla seslenmek, mücadelenin somut biçimler alması bakımından anlamlı olacaktır. Asıl önemli olan ise, bu mücadele çağrılarını somut deneyimlerle ete-kemiğe büründürmeye çalışmaktır.

Örgütsüz kesimlerle dayanışmayı örnek ayrıca önem taşımaktadır. Halihazırda süren grev ve direnişlerle dayanışmanın yanısıra saldırının yaşandığı fabrika bölgesinde dayanışma amaçlı eylemli süreçler örgütlemek gerekmektedir.

Kapitalizmin krizi, sonuçlarını fabrikasında, evinde, mahallesinde kısacası toplumsal yaşamın her alanında yaşayan emekçi kesimleri etkilemekte ve ilgilendirmektedir. Ortak taleplere ve mücadeleye dayalı bir çalışma buraları da hedeflemelidir. Ancak kriz asıl olarak üretim alanlarında daha ağır ve yoğun hissedilmektedir. Buralarda gelişebilecek hareketlenmeler tüm toplumu etkileyebilecek niteliktedir. Bu nedenle, öncelikle seslenilmesi gereken yerler, üretim alanları, sanayi havzaları ve fabrikalar olmalıdır. Buraları temel alan ve harekete geçirmeyi hedef alan bir çalışma tarzı üzerinden emekçi semtleri, pazarlar, kahveler ve toplumsal yaşamın diğer alanları üzerinden de emekçilere gidilebilmelidir.

Devrimci bir mücadele hattı örülmelidir!

Krize karşı mücadeleyi büyütecek güçler ortadadır. Mücadelenin muhatapları bellidir. 29 Kasım alanı bunu bir kez daha göstermiştir. Hiç vakit kaybedilmeden, iyi niyet ve temennilerin ötesine geçmeyen talep manzumeleri ve mücadele programları ortaklaştırılmalı, ete-kemiğe büründürülmeli, işçi ve emekçi kitlelere güven ve güç veren devrimci bir mücadele hattı örülmeye çalışılmalıdır. Kuşkusuz, böyle bir mücadelenin hedefinde sadece AKP hükümeti değil, bir bütün olarak emperyalist-kapitalist sistem, işbirlikçi burjuvazi ve onların uşakları olmalıdır.

29 Aralık 2008 / Ankara

Yemekhane işçilerinin direnişi sürüyor!

Ankara Üniversitesi'nde yemekhaneyi işgal eden yemekhane işçilerinin direnişleri güçlenerek devam ediyor. İşçilere destek ziyaretleri gerçekleştiriliyor. Öğretim görevlileri sorunu çözmeleri için rektörlükle görüşüyor, şirkete sorunu çözmeleri yönünde imzalar gönderiyor.

Bir yandan hocalar imza toplarken, öğrenciler de kendi taleplerini dile getiren dilekçeler toplamaya devam ediyorlar. Ayrıca merkezi Gaziantep'te bulunan yeni taşeron şirketin Gaziantep'teki üniversiteye yemek çıkarttığının öğrenilmesi üzerine, oradaki öğrencilerle ilişkiye geçilerek şirketle görüşmeleri istendi. Antep'teki öğrenciler şirketin sorunu çözmemesi halinde boykot gerçekleştireceklerini bildiriyorlar.

İşçiler kararlılıkla mücadelelerini sürdürüyorlar. Son olarak 28 Kasım günü fakültelere yemek bırakmaya gelen şirket arabası işçiler ve öğrenciler tarafından geri gönderildi. ÖGB'ler yemekleri bırakması yönünde ısrar gösterdi. Ancak şirketin bölge temsilcisi sorun yaşamak istemedikleri için yemek bırakmayacaklarını söyleyerek aracı dışarı çıkarttı.

Şirket temsilcisi yemekhaneye götürülerek durum anlatıldı. Öğrenciler, işçilerin yanında olduklarını, buradan herhangi bir müdahale sonucu işçiler çıkartılsa da öğrencilerin kalıcı olduğunu, eğer işçiler alınmazsa yemekhanelerde yemek tüketilmeyeceğini söylediler. Şirket çalışanı konuşmayı yetkililere ileteceğini söyleyerek yemekhaneden ayrıldı.

Bu arada, rektörlükle geçici bir süre için anlaşma yapan yeni bir şirket tarafından 28 Kasım günü Tandoğan Merkez Kampüsü'nde yemek çıkartıldı. Tandoğan'daki öğrenciler tek tek öğrencilerle konuşarak yemekhaneden yemek yememe çağrısı yaptılar ve işçilerin yaşadıkları süreci anlattılar. Boykot çağrısı öğrenciler tarafından sahiplenildi. 28 Kasım günü gelen 700 yemekten sadece 8'i tüketildi. Bu

süreçten rahatsız olan idare okula girmek isteyen arkadaşlarımıza zorluk çıkarttı. Bir arkadaşımız ÖGB'nin saldırısına uğradı ve kafası yarıldı.

Cebeci'de okul yoğun polis ablukası altında tutuluyor. Giriş çıkışlarda işçiler ve öğrenciler taciz ediliyor, içeri ekmek sokmak isteyenlere barikat kuruluyor ve psikolojik baskı oluşturuluyor. Basın içeri alınmıyor, içeri girmiş olan zorla dışarı çıkartılıyor.

28 Kasım günü yemekhane işçileri ve öğrencilerle röportaj yapmak için ATV geldi. Röportaj sürerken, haber yapmak için gelen basının içeri alınmadığı haberi geldi ve toplu bir şekilde kapıya gidildi. Bu arada içerdeki basın da zor kullanılarak dışarı çıkartıldı. Bu olay üzerine, içinde İletişim Fakültesi olan bir kampüse gazetecilerin girmesinin yasaklanması teşhir edildi. Demir kapılar arkasında basına içerdeki süreç anlatıldı.

Baskılar sürerken işçilere destek ziyaretleri de artıyor. 28 Kasım günü Özelleştirme Karşıtı Platform, EMEP ve eylem için Ankara'ya gelen TTB, SES ve Dev Sağlık-İş yöneticileri ziyarette bulundular. Ayrıca okulda bulunan Eğitim-Sen'li hocalar da sık sık ziyaret ediyorlar. İşçiler haklı mücadelelerini kararlı bir şekilde yürütürken destek ziyaretleri moral kaynağı oluyor.

Cebeci Ekim Gençliği

Yemekhane işçileri üretime el koydu!

Ankara Üniversitesi'nde işten çıkarılan yemekhane işçilerinin işe geri dönmek için başlattıkları işgal eylemi ikinci haftasını doldurdu.

Yemekhane işçileri 3 Aralık günü itibarıyla yemekhanede taşeronsuz yemek yapmaya başladılar. Yemekhanenin işleyişi tamamen işçilerin eline geçmiş durumda. İşgal boyunca her gün yemek çıkarılıp yemekhane tüm kampüse açılacak. Yemekler bağış usulü dağıtılıp elde edilen gelir yemeklik malzeme almak ve işçilere destek amacıyla kullanılacak.

2 Aralık günü birçok öğrenci yemekhanede yemek yiyerek işçilere maddi destek sundu.

İşçilerin bu eylemiyle, sermayenin işçilerin emeği üzerinden nasıl asalakça geçindiği daha net bir şekilde açığa çıkmış oldu. Yemekhane işçilerinin iş güvenceleri için verdikleri mücadele başarıyla sonuçlandığı takdirde, üniversitelerdeki taşeronluk sistemi ciddi bir darbe alacak, üniversitelerde çalışan işçilerin mücadelesine örnek olacaktır.

Bu hafta içerisinde anlaşma sağlanamaması halinde işçiler bayramda da yemekhaneyi boş bırakmayarak işgale devam edecekler. Bayramdan sonra da işgalin etkisi daha da büyütülerek, sonuç alınıncaya kadar mücadele sürecek.

Cebeci Ekim Gençliği

Direnisteki AÜ Tadal işçileriyle 29 Kasım mitingi üzerine konuştuk...

“Faturayı ödememek için örgütlenmemiz gerekiyor!”

- DİSK ve KESK tarafından örgütlenen, sendikalar, meslek odaları, kitle örgütleri, devrimci kurumlar ve siyasi partiler tarafından desteklenen “Krizin bedelini ödemeyeceğiz” mitingi 50 bin kişinin katılımı ile Ankara'da gerçekleşti. Mitingi nasıl değerlendiriyorsunuz?

1. işçi: Miting çok güzeldi. Ama çıkan olaylar burjuva basın tarafından kötü amaçla kullanıldı. Bizim vermek istediğimiz mesajı gölgeledi. Yine de orada önemli bir işçi dayanışması sergilendi. Böyle mitingler işçilerin dayanışmasını güçlendiriyor. Bizden haberi olmayanlara sesimizi duyuruyoruz. Moral kaynağı oluyor ve dayanışma duygusunu güçlendiriyor. Bu yüzden daha sıklıkla böyle yürüyüşler yapılması gerek.

2. işçi: Miting işçilerin birliği açısından çok güzeldi. Ayrıca 14 gündür yemekhane işgali yapan biz işçilerin sesini daha iyi duyurduk bu sayede. Bu açıdan da anlamlıydı. Miting sayesinde diğer işçilerle sohbet etme imkanımız oldu. Kendi sürecimizi onlarla da paylaştık.

3. işçi: Eylem ezilen taşeron işçilerinin coşkulu sesini duyurdu. Yukarıdakiler bu sesi duydularsa titremişlerdir.

4. işçi: Bu miting polis-işçi çatışmasından ibaret değildir. Ama burjuva basın öyle yansıttı. Bizim açımızdan ise çok iyi bir mitingdi. Çok kalabalıktı. Yukarıya iyi bir mesaj verdiğimizizi düşünüyorum. Ben hiç böyle bir miting görmemişim.

- 29 Kasım mitingi krize karşı tepkinin birleşik ve kitlesel bir şekilde gösterilmesi açısından başlangıçtı. “Krizin faturasını ödememek” için bundan sonra neler yapılmalı?

1. işçi: Krize karşı platformlar oluşturulabilir. Bu platformlar krizden etkilenen biz işçilere ödetirilen bedeli daha aza indirebilir. Sosyal düzeni sağlayabilir.

2. işçi: Krizin faturasını ödememek için örgütlenmemiz, birbirimize kenetlenmemiz gerekiyor. Patronlara karşı sendikalarımızla, derneklerimizle mücadele etmeliyiz. Biz sesimizi yerinde ve zamanında söyleyip yumruğumuzu masaya vurduğumuzda patronlar korkacak. İşçiler artık uykudan uyanıyor. Patronlar da, hükümet de bunun farkında. Bu krizde örgütlü olmayan bilinçsiz işçiler daha çok eziliyor.

3. işçi: Biz sömürülmeye, taşeronluğa karşı burada işgal yapıyoruz mesela. Burada verdiğimiz mücadele çok önemli. Eğer kazanırsak taşeronluk sistemini alt edebilmenin mümkün olduğunu tüm Türkiye'ye göstereceğiz ve bu diğer işçiler için de umut olacak. Sistem kendine köle yetiştirmek istiyor ama bu sisteme her yerde karşı durursak kazanabiliriz.

BMİS Bursa Şube Başkanı Ayhan Ekinci ile metal TİS'leri üzerine konuştuk...

“Taleplerimizden asla vazgeçmeyeceğiz, direnişimizi sürdüreceğiz!”

- Metal TİS'lerinde yaşanan gelişmeleri ve sürece ilişkin düşüncelerinizi kısaca belirtir misiniz?

Ayhan Ekinci: MESS ile 10 Ağustos'ta başlayan görüşmeler 10 Ekim'de MESS'in verdiği teklifle birlikte tıkanı. MESS bize ne vermişti?

Birincisi, MESS bize ilk altı ayla ile ilgili % 4.10 verdi. Üçüncü, dördüncü, beşinci aylarla ilgili herhangi bir şey yok. **İkincisi,** denkleştirmeyi getirdi. Denkleştirme işçilere 11 saatlik bir çalışma sistemi getiriyor. **Üçüncüsü,** ikramiyelerle ilgili. Metal işkolunda 120 günlük ikramiyesi olan bir işçinin fiili çalıştığı günler üzerinden parasını vereceğim diyor. Yani, ben işçinin ücretsiz izin halinde, istirahat halinde gelmediği günlerin parasını ödemeyeceğim. Bu da 120 günlük ikramiye bedelinin yarı yarıya düşmesi demektir. **Dördüncüsü,** Türkiye'de yeni yeni gelişmekte olan AR-GE bölümleri için “Ben bunları kapsam dışına alacağım. Bunların sendikada örgütlü olmalarını istemiyorum. Kadrolu olmalarını istemiyorum. Bunların çalışma sürelerini ben belirlemek istiyorum” diyor.

Vermiş olduğu bu teklifle birlikte, sürecin de bitmesiyle TİS görüşmeleri tıkanı. Daha sonra toplu sözleşme takvimimiz devam etti ve arabuluculuk safhası başladı. Arabulucu atandı ve bu süre içerisinde iki kez görüşme oldu. İki görüşmede de MESS kendi sunduğu maddelerden geri adım atmadı.

Arabulucunun '80'den beri hiçbir görüşmeyi sonuçlandırdığı görülmemiştir. Arabulucu, süresi dolduktan sonra raporunu yazacak. Rapor elimize geçtiği tarihten itibaren MESS grup toplu sözleşme kapsamında olan işyerlerinde grev kararlarını asacağız. Bu da bize, arabulucu raporuyla birlikte grev sürecinin başladığını gösteriyor. Bu “grev çıkıyoruz” anlamında değil tabii. Yasal prosedür olan 60 günlük sürenin başladığını gösteriyor. Bu 60 günlük süre içerisinde, toplu iş sözleşmesi kapsamındaki işyerlerinde TİS komitelerimizle grev tarihini belirleyeceğiz. Bu sürecin bayram sonrasına sarkacağını düşünüyoruz.

Tabii bu arada metal işkolunda örgütlü sarı sendika olan Türk Metal, metal işçilerinin kazanılmış haklarını gaspetmeye dönük bir harekette bulunabilir. Zira, kendi şube yöneticilerinin de söylediği gibi, Ramazan ayında toplu sözleşme sürecini bitirmeyi planlıyorlardı. Ama sendikamızın yoğun eylemliliklerinden dolayı bir sıkışıklık yaşayıp bunu yapamadılar. Zaten bu sendikanın ve başındaki “Emlakçı Mustafa”nın metal işçilerinin haklarını koruma gibi bir amacı olduğunu düşünmüyoruz. Sadece kendini kurtarma hesabı yapan “Emlakçı Mustafa” metal işçilerini kullanıyor. Kendi temsilcilerini toplayarak bir görüşme yapacağını bilgisini aldık. Bu da şunu gösteriyor; artık iyice sıkıştı ve bir an önce de toplu sözleşmeden kurtulmak istiyor. Bizim yoğun eylemlilik ve bilgilendirme toplantılarımızdan dolayı sıkıntı yaşıyor ve sürecin daha da uzamasını istemiyor. Bu yüzden de bayram sonuna kadar yeni bir satış sözleşmesine imza atabilir.

Ama buna metal işçilerinin çok büyük bir tepki göstereceğini biliyoruz. Sendika olarak, yaptığımız eylemliliklerin belli bir etkisi olduğu konusunda örgüt olarak hemfikiriz. Ama bunlar yeterli mi? Değil tabii

ki. Sonuçta hala MESS'in ne verdiğini bilmeyen metal işçileri var. Krizi bahane ederek insanları sindirmek isteyen bir sarı sendika var. Metal işçilerinin kazanılmış haklarının gaspedilmesine göz yumacaklar.

Biz BMİS olarak metal işçilerinin kazanılmış haklarını daha ileriye taşıyarak süreci bitirmek istiyoruz. Şu an için sıkıntımız TİS sürecinin ve krizin aynı döneme denk gelmesi. Bu, sendikamızı ve çalışanlarımızı biraz zora soktu. Ama bugünkü krizi metal işçileri yaratmadı, bunu aylardır alanlarda haykırıyoruz.

Bizler 2008'in ilk 10 ayı sürekli ürettik, arkadaşlarımız gece-gündüz demeden 11-12 saat çalıştı. Son iki ayda, metal patronlarının almış oldukları işlerin büyük çoğunluğunu bitirmiş durumda metal işçisi. 2008'in son 2 ayında 2009'un işlerini yapmaya başladılar. Ama krizle birlikte metal patronları çalışanların kazanılmış haklarına göz dikmeye başladılar. Bizim örgütlü olduğumuz fabrikalarda yaptığımız eylemliliklerimizden dolayı bu konuda rahat davranamadılar. Bizim dışımızdaki işyerlerinde işçilerin ücretlerini dörtte bir oranında kesiyorlar. Aylıklarda büyük bir düşüş var. Ücretsiz ve yarı ücretli izinler gündemde.

Bununla ilgili, son çıkan 4857 sayılı kanunun 65. maddesinde, işsizlik sigortasından, krizden dolayı zarar gördüğü takdirde işçinin mağduriyeti giderilir deniliyor. BMİS olarak bunu metal işçilerine duyurduk. Bu yasa bize şunu gösteriyor: Herhangi bir krizden dolayı işverenin işleri aksadığı takdirde işsizlik fonundaki para kullanılır. Ama hem hükümet hem de metal patronları, fonda biriken parayı işçiye vermekten ziyade kendileri almaya çalışıyorlardı. Artık o kadar yüzsüz davranıyorlar ki, İMF'den gelen paranın da, fonda biriken paranın da hepsini bize vereceksin diyorlar. Biz de metal işçisine şunu anlattık; bu para bizim paramızdır. Zararın telafi edilmesi konusunda arkadaşlarımızı bilgilendirmeye çalışıyoruz. Bu çerçevede gerekli girişimleri işyerlerinde yaptık. İşverenleri Bölge Çalışma'ya dilekçe göndermeye zorlattık. Şimdi Bölge Müdürlükleri hareketlilik halinde. Bizim olan bu paraların ücretli ve yarı ücretli izine çıkarılan işçilere verilmesi için, ‘bu para işçilerin parasıdır, onlara verilecek’ diyen Çalışma Bakanı'na başvurularda bulunuyoruz.

- Bu dönemde Bursa'da süreç nasıl işliyor?

- Metal sektöründe çalışan, ama örgütlü ama örgütsüz, üyemiz olsun veya olmasın, tüm metal işçilerini kapsayan bir toplu sözleşme taslağı hazırladık. Metal sektöründe çok düşük ücretli çalışanlarımız var. Emekliliği dolan arkadaşlarımızın ayrılmasından ve işçi sirkülasyonunun çok olmasından dolayı yeni arkadaşlar geliyor ve saat ücretleri çok düşük.

Biz TİS komitelerimizle hazırladığımız taslakta, bunların belli oranda arttırılmasını ve daha sonra da % 5 + 80 kuruş olarak yansımalarını öngördük. Burada bir şey dikkatimizi çekti. Bizden başka, Türk Metal'in şube yöneticilerine varıncaya kadar, bizim hazırladığımız taslağı öne sürerek “Evet bu taslak iyidir, bu taslaktakilere göre süreç sona ermelidir”

dediler. Gebze'de, İzmit'te, Bursa'da bu böyle. Çünkü onların hazırladığı taslağa göre, fazla ücret alan yine fazla zam alacak, az ücret alan da yine çok düşük bir zamlarla karşı karşıya kalacak. İşçiler de bizim taslağımızı sahiplendiler. Tüm işçilerden olumlu tepkiler aldık. Bu anlamda Bursa'daki gelişmeler aslında iyi.

Biz Bursa'da ilkleri başardık. Asil Çelik'te çalışan işçilerle “Ben ücretsiz ve yarı ücretli izni kabul etmiyorum!” diyerek başkaldırdık. Hem bizim üyelerimize güven geldi, hem de diğer metal işçileri “bu böyle de yapılabilirmiş” demeye başladılar. Bu mantık Bursa'da yayılmaya başladı. MESS'in vermiş olduğu tekliflerle ilgili olarak işçilerde “ben bunları istemiyorum” deme cesareti yaygınlaşmaya başladı. 11 saatlik çalışmanın dayatılmasına, fazla mesainin ödenmemesine başkaldırıyı Prysmian işçileriyle uyguladık. Vardiya çıkışında fabrikayı terketmeme eylemiyle patronu uyardık. Bu dayatmalar devam ederse, sadece Prysmian ve Asil Çelik'te değil her yerde benzeri eylemlerin başlayacağına inanıyoruz. Bosch işçisi de bunu yaptı, her ne kadar çok duyulmadıysa da. Bu medyada yansıtılmadı. Bu maddeler üzerinde ısrar edilirse, sürecin bu yöne gittiğini görüyoruz. Metal işçisinin kazanılmış hakları bir çırpıda alınmak isteniyor ama metal işçisi buna sessiz kalmayacaktır.

Bursa'da, başta Tofaş, Renault ve Bosch fabrikaları olmak üzere birçok yerde gerçekleşen işten çıkarmalara karşı bu sarı sendikanın yöneticileri kollarını bile kıpırdatmadılar. Bu çıkışların işçileri sindirmeye, kazanılmış haklarının savunulması için gösterilen iradenin kırılmasına yönelik olduğunu düşünüyorum. Burada Asil Çelik ve Asemad fabrikalarını örnek vermek istiyorum. Siz işçiye örgütlülük ve mücadele anlamında bir şeyler verdiğiniz zaman bunun karşılığını alıyorsunuz. Hiç beklemediğimiz yerde grev oylaması yapıldı ve işverene büyük bir şamar indirildi. Olumsuzluklara rağmen greve “evet” denildi. Örgütlü olduğumuz işyerlerinde greve “evet” kararları alınıyor. Biz artık grev oylaması yapılırsa “ne olur” diye düşünmüyoruz. Metal işçileri artık patronlara bu şekilde cevap verecektir. Metal işçilerinin Asemad ve Asil Çelik başlattığı mücadele sadece metal sektörüne değil diğer sektörlerde de yayılacaktır. Patronlar kasalarında biriktirdikleri artı değerleri bizimle paylaşacaklar. Krizi bahane ederek kazanılmış haklarımıza saldırırlarsa büyük bir tokat yiyecekler.

Bayram sonrası süreç metal işçisi için yoğun eylemliliklerin ve grevlerin olduğu bir süreç olarak geçecek. Bayram sürecinde metal işçilerinin kazanılmış haklarına yönelik bir saldırı olursa, hem hükümet, hem metal patronları hem de sarı sendika metal işçilerinden gerekli cevabı alacaktır.

Biz yıllardır mücadelenin içindeyiz. İşçilik hayatımızdan beri bu sarı sendikanın tavrını çok iyi biliyoruz. Bunlar puslu havayı severler. Yani onların böyle bir tutum alması hiç de sürpriz olmaz. Ama onlar ne yaparsa yapsın, biz BMİS olarak taleplerimizden asla vazgeçmeyeceğiz ve bu dayatmalara karşı direnişimizi sürdüreceğiz. Kısacası biz yine de grevde olacağız.

Esenyurt İşçi Platformu Girişimi çalışmalarından...

Etkin, yaygın ve tempolu bir çalışma!

2. Büyükçekmece İşçi Kurultayı'nda bölgesel bir işçi platformunun önemi tartışılmış ve böyle bir platformun oluşturulması kararlaştırılmıştı. Bu karardan hareketle bölgemizde ihtiyaç duyduğumuz böyle bir örgütlülüğü yaşama geçirmek için yaklaşık iki aydır hedefli bir çalışma yürütüyoruz. Fabrikalarda derinleşme hedefiyle oluşturulan metal ve tekstil işçi komisyonları düzenli olarak bir araya geliyorlar ve çeşitli etkinlikler planlıyorlar. Krizin işçi ve emekçiler üzerindeki yıkıcı etkilerinin yoğun şekilde hissedildiği bugünlerde “Krizin faturasını patronlar ödesin!” şiarıyla çalışmalarımızı hızlandırmış bulunuyoruz.

Krizin sorumluları işçi ve emekçilere ağır bir fatura dayatıyor. İşten çıkartmalar, ücretsiz izinler yaygın bir biçimde yaşanırken, patronlar kriz ortamını bahane ederek işçi sınıfının kazanılmış haklarını gaspediyor, çalışma biçimini esnekleştiriyor, düşük ücret dayatıyorlar. Bölgemizde de yaygın yaşanan bu saldırıların giderek boyutlanacağı ve işçilere dayatılan yıkımın derinleşeceği ortadadır.

Kapitalizmin yapısal krizinin bölgemizdeki yansımaları

Esenyurt-Kıraç bölgesinde kapitalist patronlar krizi bahane ederek saldırıları başlatmış bulunuyorlar. Bir süre önce Türk Metal'de örgütlenme çalışmaları başlatan Pressan'da 70 işçi işten çıkartıldı. Böylece sendikal mücadele boşa çıkarıldı. Mega Elektronik'te işçiler ayda 15 gün çalıştırılıp 15 gün ücretsiz izne çıkartılıyor. Yıldız Kalıp'ta işten çıkartmalar yaşanıyor ve ücretler geç ödeniyor. Öztiryakiler'de ücretler geciktirilerek parça parça veriliyor. Baydemirler'de ücretsiz izin ve çıkışlar yaşanıyor. Esenyurt Hadımköy yolu üzerinde faaliyet gösteren Yılmazlar Tekstil'de 52 işçi kriz bahane gösterilerek işten çıkarıldı. Gene aynı bölgede üretim yapan Rosse Tekstil patronu kriz bahanesiyle işçilerin ücretlerini ödemesi gereken tarihte ödemedi.

Bu listeyi uzatmak mümkün. Önümüzdeki dönem bu ve benzeri saldırılar artacaktır. İşsizliğin kitleselleşmesi, ücretlerin düşürülmesi, hakların tırpanlanması, vergilerin çoğalması, yaşam kalitemizin düşürülmesi gibi saldırılarla yüzyüze kalacağız.

Sınıf çalışmamızda derinleşerek ilerleyeceğiz!

Krizlerin ağırlaştığı ve bunu faturasının işçi sınıfı ve emekçilere ödetildiği her durumda egemenlerin en büyük korkusu “sosyal patlama tehlikesi”dir. Sermaye sözcüleri 2009 yılı içerisinde 3 milyon işçinin işten çıkarılacağını söylüyorlar. Burjuvazinin “sosyal patlama” korkusunu gerçeğe dönüştürebilmek için bu dönemde “sınıfa karşı sınıf” vurgusunu öne çıkararak, “Krizin faturası kapitalistlere!” şiarıyla yürüteceğimiz çalışmalarımız önemli bir yerde durmaktadır. Fabrikalarda taban örgütlenmelerine dayanarak derinleşmeyi hedeflediğimiz çalışmalarımızı çeşitli araçları ve yöntemleri çok yönlü kullanarak yoğunlaştırma çabasıdayız. Fabrika ve işletmelerde derinleşecek olan çalışmamızı eylemsel bir hatta örne ve sınıfın ileri unsurlarını böyle bir çalışma etrafında örgütlenme hedefiyle hareket ediyoruz.

Bunun dışında platformumuz, her ay düzenli çıkardığı *Esenyurt İşçi Bülteni*'ni bu süreçte etkin bir şekilde kullanacaktır. Bültenimizi A3 ebadında çıkarmaya başladık. Böylece adım adım yerel gündeme hakim, gündem belirleyen ve tutum aldırın yerel bir siyasi işçi gazetesi düzeyine ulaştırma hedefindeyiz. Bunun dışında sınıfın bağımsız tutumunu açıklayan bildiri, afiş vb. araçlarla, işçi toplantılarıyla, basın açıklamaları gibi eylem ve etkinliklerle sürece yükleneceğiz. Bu çerçevede fabrikalara seslenen özel bildirimleri kullanmaya başladık. Krizin sonuçlarını ilk elden yaşayan Yıldız Kalıp ile Öztiryakiler fabrikalarına yönelik özel bildirimimizi ulaştırdık. Ayrıca iki tekstil fabrikasına dönük hazırladığımız özel bildirimleri kısa sürede işçilere ulaştıracğız.

Metal işçileri ve tekstil işçileri komisyonları da kriz gündemli işçi toplantıları gerçekleştirdi. Toplantılarda krizin sonuçları ve yapılması gerekenler üzerine verimli tartışmalar yapıldı. Geneldekinin bir yansıması olarak bölgemizde de patronların kriz bahanesiyle gerçekleştirdikleri işten atmalar, ücretsiz izin gibi saldırılar, sınıf cephesinden henüz eylemli bir tepkiyle yanıtlanmamıştır. Bu durumu değiştirmek, başta bulunduğumuz fabrikalar olmak üzere bölgede yaşanan her soruna karşı eylemli tepkileri yaşama geçirmek

platformumuzun önünde bir görev olarak durmaktadır.

Kriz öncelikle kadın işçileri etkilemektedir. Bölgemizde kadın komisyonu çalışmalarını yoğunlaştırdığımız bu süreçte, emekçi kadın çalışmamıza daha da ağırlık vereceğiz. Emekçi kadın komisyonumuz belli aralıklarla toplantılar ve etkinlikler organize etmekte, bazı materyal ve araçlarla alanına müdahale etmektedir.

Krize karşı yürüttüğümüz faaliyeti başlatan asgari ücret görüşmeleri ve yaklaşan Ocak ayı zam dönemlerine ilişkin çalışmalarla birleştireceğiz. Bu çerçevede çalışmamızı, “Krizin faturası kapitalistlere!”, “İşten atmalar, ücretsiz izinler yasaklansın!”, “Herkes iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!”, “Vergiden muaf, insanca yaşamaya yetecek ücret!”, “Asgari ücret belirlenirken 4 kişilik bir ailenin tüm ihtiyaçları dikkate alınsın!” talepleri etrafında, işçilere tutum aldırın ve eyleme geçirmek hedefiyle yürüteceğiz.

Metal komisyonu çalışmalarından...

Bilindiği gibi, onbinlerce metal işçisini kapsayan toplu iş sözleşmelerinde metal patronları krizi bahane ederek işçilere esnek çalışmayı ve düşük ücretleri dayatmaktadır. Esenyurt İşçi Platformu Girişimi Metal İşçileri Komisyonu olarak, metal TİS sonuçları sadece sendika üyelerini değil örgütlü-örgütsüz tüm metal işçilerini yakından ilgilendirdiği için, bu gündemli bir çalışma yürüttük. Metal işçisini seyirci değil taraf olmaya çağırın faaliyetimizle bölgemizdeki metal işçilerine ulaşmaya çalıştık.

Bölgemizde, Birleşik Metal-İş'te örgütlü Gimsan ve Konvekta işçilerine metal işçileri bültenlerinin yanı sıra, TİS sürecine dahil olmadıkları için BMİS'in eylemlerine katılmayan işçilere bu eylemlere katılma ve eylem sürecini bölgemizde büyütme çağrısı yapan bildirilerle seslendik. Krizin sonuçlarını ilk elden yaşayan Yıldız Kalıp ile Öztiryakiler fabrikalarına özel bildirimimizi ulaştırdık.

Yine metal işçileri olarak kriz gündemli bir toplantı gerçekleştirdik. Metal işçileri toplantısı için bölgemizde bulunan Makel, Öztiryakiler, Yıldız Kalıp, Gimsan ve Konvekta fabrikalarına çağrı bildirileri dağıttık. Aynı bildirileri Depo ve Köyiçi'nde sabah işe gitmek için servis bekleyen işçilere de ulaştırdık. Bunun dışında toplantıya çağrı amaçlı “İşten atmalar, ücretsiz izinler yasaklansın! Krizin faturası patronlara!” şiarlı ozalitleri bölgemizde kullandık.

Kriz gündemli yaptığımız toplantıda, işçilerin, kriz bahanesiyle işten atılmaları, ücretsiz izinleri ve diğer saldırıları doğal karşılama gibi bir eğilim taşıyabildiklerini gözledik. Ancak bu eğilim bilinçli olmaktan çok, bu saldırılara karşı ne yapacağını bilmeyen bir ruhhalinin yansımasıdır. Bu süreçte işçi sınıfı propagandaya daha açık ve alıcı hale gelmektedir. Ancak genel propaganda ve tahlilden çok, eylemli bir hatla birleşen etkin bir propaganda-ajitasyon çalışmalarını yoğunlaştırmak gerekiyor. Yapılan verimli tartışmalardan da hareketle önümüzdeki dönem eylemli süreçlerle bölge işçilerine seslenmeye devam edeceğiz.

Esenyurt İşçi Platformu Girişimi olarak, platformumuzu kısa bir süre sonra ilan edecek, bölgede devrimci bir sınıf hareketi geliştirme hedefiyle çalışmalarımızı sürdüreceğiz, saldırıları göğüsleyerek sınıf çalışmamızda ilerleyeceğiz.

Esenyurt İşçi Platformu Girişimi

Ekim Devrimi 91. yılında İstanbul'da selamlandı...

Sosyalizm güncel, Yeni Ekimler'in Partisi gelecektir!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Büyük Ekim Devrimi'nin 91., Yeni Ekimler'in Partisi'nin 10. yılı vesilesiyle düzenlediği paneller zincirinin sonuncusunu 30 Kasım günü İstanbul'da gerçekleştirdi.

Geçtiğimiz haftalarda Adana, Ankara ve İzmir'de düzenlenen panellerin ardından İstanbul'da gerçekleştirilen paneller Ekim Devrimi ve Yeni Ekimler'in Partisi bir kez daha selamlanırken, sosyalizmin güncelliği tüm canlılığıyla ortaya konuldu.

Panele **Prof. Dr. Yüksel Akkaya**, Tez-Koop-İş Sendikası Genel Eğitim Danışmanı **Volkan Yaraşır** ve **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)** Temsilcisi konuşmacı olarak katıldılar.

İki bölüm halinde gerçekleştirilen panelin ilk bölümünde panelistlere söz verilirken ikinci bölümde katılımcıların panelistlere yönelttiği sorular yanıtladı.

Panel, dünyanın farklı yerlerinden eylem görüntüleri ve devrimci marşlardan oluşan bir sinevizyon gösterimi ile başladı. Ardından açılış konuşması gerçekleştirildi.

Açılış konuşmasında 21. yüzyılın ilk on yılında emperyalist saldırganlığın tırmandığı ifade edildi. Bugün yaşanan krizin kapitalizmin yapısal çelişkilerini ortaya koyduğu ve neoliberal politikaların iflası anlamına geldiği söylendi. Kapitalizmin yıkılabilmesi için devrimci hazırlığın gerektiği ve Ekim Devrimi derslerinin bu açıdan öğretici olduğu vurgulandı.

Ardından Yeni Ekimler Partisi'ni emekleriyle yücelten Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlar şahsında devrim ve sosyalizm davasında şehit düşenler için bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi ve panelistler kürsüye davet edildi. İlk sözü Yüksel Akkaya aldı.

“Kriz dönemleri devrimle taçlandırılmazsa geçmiş süreç işler!”

Tarihsel süreç içinde kapitalizmin gelişim aşamalarını ele alarak konuşmasına başlayan Akkaya, insanlık tarihinin bugüne kadar tanık olduğu krizler üzerinde durdu. I. ve II. Dünya Savaşları'nın ardından gelen krizlerle beraber günümüzde III. Dünya Savaşı'nın çıkmamasının aldattıcı olmaması gerektiğini söyleyerek, yaygın bir III. Dünya Savaşı'nın yaşanmakta olduğu tespitinde bulundu. Kriz dönemleri bir devrimle taçlandırılmadığı, kapitalist sistem ortadan kaldırılmadığı sürece geçmiş tarihsel sürecin bir kez daha işleyeceğini söyledi.

Akkaya konuşmasını “Ne yapmalı?” sorusunun cevabını veren şu sözlerle sonlandırdı: “*Kent yoksullarını kucaklayan bir işçi sınıfı mücadelesine ihtiyacımız var. Bunu nasıl yapabiliriz? Bunu aslında işçi sınıfının çalışma yerleri olan işyerlerinden başlatabiliriz. İşyerlerinden çıkıp sokaklarda, evlerde sürdürebiliriz. Sokaklardan çıkıp kentlerde, havzalarda sürdürebiliriz. Kentlerden, havzalardan çıkıp bütün ülkeye bunu yayabiliriz. Kim yapacak bunu? Kuşkusuz işçi sınıfına önderlik yapacak bir parti yapacak. Siyasal yapılar yapacak. Peki nasıl olacak bu? Örgütlenme dikey, yatay bütün örgütlenmeleri içermeli. Yani sendikalardan kitle örgütlerine, yoksullardan işsizlere kadar herkesi kapsayacak bir örgütlenme ve örgütlü bir mücadele gerekiyor. Bu mücadele mutlaka devrimci bir mücadele olmalı. Bu mücadele mutlaka iktidar perspektifi taşıyabilmeli...*”

Volkan Yaraşır'dan Ekim Devrimi üzerine canlı anlatım...

Volkan Yaraşır ise oldukça uzun süren ve ilgiyle dinlenen konuşmasına Adana, Ankara ve İzmir'de aynı başlıkla gerçekleştirilen etkinliklerin önemine değinerek başladı. Geçmişte yapılan Ekim Devrimi anmalarının sol hareketlerin tartışma platformlarına dönen etkinlikler olduğuna, ancak bunun bugün aynı biçimde hayata geçirilmediğine işaret etti. “*Ruhu Ekim'de olan arkadaşlar bu tartışmayı her düzeyde açtılar*” diyerek, BDSP'nin düzenlediği etkinliklerin önemine vurgu yaptı.

Yaraşır, Bolşevik Parti'nin Ekim Devrimi sürecindeki özel yeri, önemi ve işçi sınıfının tarihsel misyonu üzerine düşüncelerini oldukça canlı ve coşkulu bir anlatımla sundu. Ekim Devrimi'nin hazırlanış sürecini tarihsel altyapısı ışığında anlattı.

“Ekim Devrimi nedir?” sorusunun cevabını ise iki tanım altında topladı. “11. Tez + Sovyetler” tanımlamasını Marx'ın “Aslolan dünyayı değiştirmektedir!” sözüyle birleştirdi. Marx'ın 11. Tez'ini “Tek yol devrim!” olarak nitelendiren Volkan Yaraşır, sınıfın yıkıcı gücünü yaratacak olanı ise “parti” olarak tanımladı.

Sovyetler üzerinde özenle duran Yaraşır, Sovyetleri, somut ihtiyaçların ürünü olarak ortaya çıkan taban örgütlenmeleri olarak nitelendirdi. Rusya'da sınıf hareketinin siyasallaşma sürecini çeşitli deneyimler ışığında sundu. 1905 Devrimi'nden Ekim Devrimi'ne uzanan süreç üzerinde durdu. Bolşevik Parti'nin Ekim Devrimi'ni hazırlayan süreçteki özel rolüne ilişkin vurgular yaparak, Bolşevik Parti'nin karakterini “4-İ formülü” altında topladı. İradeci (volantarist), illegal, işçi sınıfıyla organik bağ ve ihtilalci” olarak açtığı formülasyonunu somut örneklerle besledi.

Konuşma Bolşevik Parti'nin rolüne ve Lenin'in Ekim Devrimi'ni önceleyen süreçteki özel konumuna yapılan vurgularla devam etti.

Yaraşır'ın konuşması, Türkiye'de sınıf hareketinin nabzının sanayi havzalarında attığı ve bu havzalarda çalışma yürütmenin gerekliliğine yaptığı özel vurgularla devam etti. Ekim Devrimi'nin ancak bu koşullarda referans olabileceğini belirtti.

BDSP Temsilcisi: “Sıra Lenin'in haklılığına da gelecektir!”

BDSP temsilcisi sözlerine önemli bir tarihsel süreçten geçildiğini vurgulayarak başladı. Emperyalist-kapitalist sistemin tam bir çöküş içerisinde olduğunu, burjuva ideologların bile Marx'ın haklılığını kabul etmek zorunda kaldığını söyledi. Kapitalizmi daha zor günlerin beklediğini, sıranın Lenin'in haklılığına da geleceğini vurguladı.

Yaşanan krizin genel tablosunun çizildiği konuşmada, 29 Kasım'da gerçekleştirilen mitinge de değinildi; bu mitingin sadece başlangıç olarak algılanması gerektiği, mücadelenin bundan sonra daha da çetin geçeceği söylendi. Kriz nedeniyle işçi ve emekçilere yönelik saldırıların da artacağı vurgulanarak “Krizin faturası kapitalistlere!” şiarıyla mücadelenin öneminden bahsedildi.

30 Kasım 2008 | İstanbul

Komünist hareketin sınıfa yöneliminin ve devrimci parti ihtiyacının vurgulanmasının ardından Türkiye'de sol hareketin gelişimine dair bir anlatım yapıldı. ‘60’larda gündeme gelen küçük- burjuva sosyalizmi ve ‘71 devrimci kopuşunun ardından hakim olan küçük- burjuva devrimciliği tanımlanarak bu dönemlerin temel özellikleri ortaya konuldu.

12 Eylül'e gelindiğinde kazanılan mevzilerin kolaylıkla kaybedildiğini vurgulayan BDSP temsilcisi, 12 Eylül sonrası dönemi ve komünist hareketin ortaya çıktığı koşulları anlattı. Bu dönemde **EKİM** adını alan komünistlerin sorunu ideolojik planda ortaya koyduklarını, sınıfsal özünü yakalayarak yönelimlerini de buna göre şekillendirdiklerini belirtti ve teorik çıkışın sınıf yönelimi ile birleştirilmesinin anlamını ifade etti.

Devrimci programa sahip olmanın hayati önemine işaret edilerek, Bolşevik Parti'nin illegal ve ihtilalci olduğu belirtildi ve “*böyle bir örgüt önce devrimci teori ile korunuyor, devrimci teori olmadan devrimci pratik olmaz*” denildi. Devrimci örgütlerin bugün yaşadığı sorunların ideolojik-teorik planda zaafalarını aşamamalarından ve geçmişleriyle hesaplaşamamalarından kaynaklandığı, bu hareketlerin artık programlarına bile sahip çıkamadıkları söylendi.

“*Türkiye’de artık proletarya sosyalizmi dönemi vardır, Türkiye’de artık Komünist İşçi Partisi vardır*” sözleriyle partinin iddiasını ortaya koyan BDSP temsilcisi, partinin Türkiye’nin devrimci geleceğini temsil ettiğini dile getirdi. Devrimci program ile illegal-ihtilalci örgütün önemini vurguladı. Sınıf devrimcilerinin tüm eksiklerine rağmen sınıf içinde faaliyet yürütme ısrar ve iradesi gösterdiğini, sınıf hareketi içerisinde yer tutmaya çalıştığını söyledi.

Konuşması şu sözlerle sona erdi:

“*İşte bolşevik partiye dair söylenenler ortada, işte Komünist İşçi Partisi gerçeği. İşte biz bu birikimlere dayanarak geleceği omuzlayabileceğimiz bir dönemden geçiyoruz. Ekim Devrimi’nin 91., Yeni Ekimler’in Partisi’nin 10. yılını kutladığımız böyle bir dönemde bunları tartışmamız tesadüfi değil. Bu bir tarihsel eşiktir, biz buna hazırlıklı giriyoruz...*”

BDSP temsilcisinin konuşmasının ardından salonda “Yeni Ekimler için ileri!” sloganı coşkuyla atıldı.

Panelin ikinci bölümde izleyicilerin sorularına yanıt verildi. Bu bölümde sosyalizmin tarihsel sorunları, ulusal sorun, taban örgütlenmeleri, sınıfın değişen yapısı gibi pek çok konuda sorular yöneltildi.

Panele 250 civarında kişi katıldı. Yaklaşık 5 saat süren panel boyunca tüm konuşmalar büyük bir ilgiyle dinlendi. Konuşmalara gösterilen ilgi kendisini soru-cevap bölümünde de gösterdi, pek çok soru üzerinden canlı tartışmalar yaşandı.

AÜ'de “Geçit yok!” kampanyası sürüyor!

Anadolu Üniversitesi'nde 6 Kasım'dan sonra başlattığımız “Geçit yok!” kampanyasının faaliyetleri devam ediyor. Geçtiğimiz hafta boyunca Yunussemre Kampüsü'nde afişlerimizle, bildirilerimizle ve yayın satışı gerçekleştirerek kampanyamızı öğrencilere taşıdık.

Bu hafta başında hazırlık öğrencilerine yönelik merkezi bildirilerimizin dağıtımını gerçekleştirdik. 24 ve 25 Kasım'da “25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü” vesilesiyle kapitalizmin şiddeti doğurduğunu ve çözümünün sosyalizmde olduğunu vurgulayan, şiddetin kaynağına karşı kadın ve erkeği birlikte mücadeleye çağıran duvar gazetelerini kampüsün çeşitli yerlerine astık. Merkezi afişlerimizi haftanın başından itibaren yaygın bir şekilde kullanarak kampanya çalışmasını sürdürüyoruz.

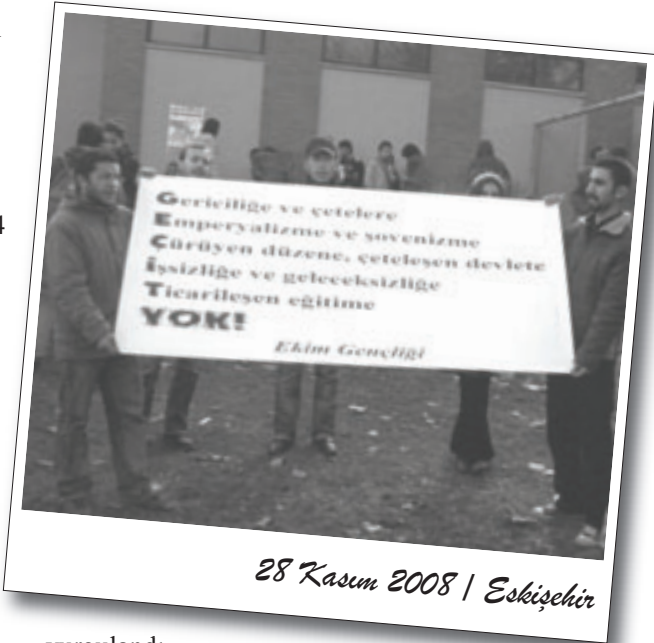
28 Kasım günü Anadolu Üniversitesi Yunussemre Kampüsü'nde “Geçit yok!” kampanyasını deklare eden ve 29 Kasım'da Ankara'da gerçekleştirilecek olan mitinge çağrı yapan bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Kampanyamızın şiarlarının yazılı olduğu pankart açtık.

Yemekhane önünde yapılan açıklamada şiarlara vurgu yapıldı.

“**Gericiğe ve çetelere geçit yok!**” denilerek, sermayenin iç çatışmalarına gençliği yedeklemeye çalışmasına ve sistemin bekası için her türlü saldırıyı gerçekleştirdiğine değinildi.

“**Emperyalizme ve şovenizme geçit yok!**” denilerek, emperyalist devletlerin kendi çıkarları için kanlı katliamlar gerçekleştirerek, halklara yıkımdan başka bir şey getirmediğinden, Türk devletinin emperyalist işgallere ortak olduğundan ve içerde de Kürt halkına yönelik inkar ve imha politikalarıyla yeni linçler örgütlemeye çalıştığından bahsedildi.

“**Çürüyen düzene ve çeteleşen devlete geçit yok!**” denilerek, kapitalist düzenin her yönüyle çürüdüğünden ve kendi bekasını sağlamak için de tepeden tırnağa çeteleştiklerinden bahsedilerek, bu düzenin tek alternatifinin sosyalizm olduğu

28 Kasım 2008 / Eskişehir

vurgulandı.

“**İşsizliğe ve geleceksizliğe geçit yok!**”

şiarıyla mesleki alandaki dönüşümlere değinilerek gençliğin geleceği ve özgürlüğü için mücadeleden başka bir alternatifinin olmadığı dile getirildi.

“**Ticarileşen eğitime geçit yok!**” şiarıyla da, neo-liberal saldırıların en yoğun biçimde eğitim alanında yaşandığı, eğitimin paralı hale getirildiği ve anti-bilimsel bir eğitimin gençliğe dayatılarak sermayenin çıkarları doğrultusunda bilim üretildiğine vurgu yapıldı.

Son olarak dünyayı etkisi altına alan ekonomik krizden bahsedilerek, krizin geleceksizlik ve işsizlik demek olduğu belirtildi.

Basın açıklamasında “Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!”, “Diplomalı işsiz olmayacağız!”, “Eşit parasız, bilimsel, anadilde eğitim!”, “Biji biratiya gelan!”, “Kahrolsun MGK, MİT, CIA kontr-gerilla!” sloganları atıldı.

Ekim Gençliği / Eskişehir

YTÜ'de kampanya faaliyetlerinden...

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde (YTÜ) dönem başından beri sürdürülen yoğun propaganda çalışması “Geçit yok!” kampanyası ile bütünleştirilerek devam ediyor.

YTÜ Mimarlık Fakültesi'nde imza kampanyası

YTÜ'de yeni dönemin başlaması ile beraber Mimarlık Fakültesi'ndeki üç öğrenci atölyesinden en büyük olanı dekanlık tarafından iptal edilmiş, biri de sınıfa dönüştürülerek öğrenci kullanımına kapatılmıştı. Böylece fakülte öğrencilerinin grup çalışması yapacak alanları kalmamış oldu. “Mimarlık Fakültesi Öğrencileri” olarak atölyelerin tekrar kullanıma açılması için imza toplamaya başladık. Hazırlanan duvar gazeteleri ve açılan imza masası ile çalışmayı yaygınlaştırıyoruz.

Amatör'ün yeni sayısı çıktı

YTÜ'nün yerel yayını Amatör'ün yeni dönemde çalışmalarına başlanmıştı. Derginin 6. sayısı üniversitede kullanılıyor. YTÜ'de servis ücretlerinin zamlanması, Hazırlık Binası'nda klüp masaları dahil her türlü öğrenci faaliyetinin yasaklanması gibi yerel sorunların yanı sıra, artan polis terörü ve TUSİAD'ın eğitim raporu gibi başlıkları ele alan Amatör, dergi ekibinin katılımı ile üniversitede açılan masadan ve elden dağıtılarak okurlara ulaştırıldı.

Bir sonraki sayının hazırlık çalışmaları da başladı. Haftalık düzenli bir araya gelerek toplantılar gerçekleştiriyoruz.

YTÜ Ekim Gençliği

DEÜ'de kampanya faaliyetlerinden...

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi'nde faaliyetlerimizi sistematik bir tarzda devam ettiriyoruz. Merkezi materyallerimizin yanı sıra bulunduğumuz alana özgü sorunları ve gündemleri işleyen afiş, ozalit, bildiri gibi araçları da kullanarak ve Ekim Gençliği masamızı açarak çalışmalarımızın yerel ayaklarını örüyoruz.

“**Geçit yok!**” başlıklı kampanyamızın duyurusunu, Dokuz Çeşmeler Yerleşkesi, Tınaztepe Yerleşkesi, Güzel Sanatlar ve Eğitim Fakülteleri'nde yaygın olarak gerçekleştirdik.

Geçtiğimiz haftalarda Yabancı Diller Yüksekokulu öğrencileri ile birlikte kampanya gündemli toplantılar gerçekleştirdik. Genel planda öğrenci gençliğin mücadele gündemlerine, özelde DEÜ Hazırlık Öğrencileri'nin sorunlarına ve mücadele yol ve yöntemlerine dair sohbet ettik. Harçlara gelen zamlara, kayıt paralarına, üniversitemizde son iki yıldır zorla alınmaya başlanan “bağış” paralarına ve “güvenlik” olarak uygulanan turnike ve kamera sistemine değindik.

Bu tartışmalar sonucunda, Hazırlık Öğrencileri olarak karşı karşıya kaldığımız sorunları diğer arkadaşlarımızla paylaşmak ve bunlara karşı mücadele etmek amacıyla bir bülten çıkarma kararı aldık. Ayrıca her hafta düzenli olarak kampanya gündemlerine dair söyleşiler yapmayı planlıyoruz. Kampanyamızın duyurusunu yaptığımız diğer yerleşke ve fakültelere de benzer bir hat üzerinden çalışmalarımızı taşımayı hedefliyoruz.

Faaliyetlerimiz esnasında kapitalist sistemin biz gençliğe, işçi ve emekçilere açlığı, yoksulluğu, işsizliği, geleceksizliği dayattığını, alternatifinin sosyalizm olduğunu dile getiriyoruz. Krizin sistemin doğası gereği yaşandığı ve krizi yaratanın kapitalistler olduğu vurgusuyla gençliği mücadele çağırıyoruz. Bu kapsamda “Kriz demek, işsizlik, geleceksizlik demektir! / İşsizliğe, geleceksizliğe geçit yok! / 29 Kasım'da Ankara'dayız!” şiarlı afişlerimizi yaygın olarak kullandık.

Dokuz Eylül Üniversitesi Ekim Gençliği

İTÜ’de faşist saldırı lanetlendi...

“Faşizme karşı omuz omuza!”

Ülke genelinde estirilen faşist rüzgar üniversitelerde de kendini gösteriyor. İTÜ Maçka Kampüsü’nde 2 Aralık günü provokasyon yaratmaya ve faşist yayınlar dağıtmaya çalışan faşistlere devrimci ve demokrat öğrenciler tarafından izin verilmedi. Devrimcilerin müdahaleleri sonucu geri çekilen faşistler, bu kez de üniversite dışından gelen faşist çapulcularla birlikte öğrencilere bıçak, satır ve sallamalarla saldırdılar.

Faşist gruplar öğle saatlerinde İTÜ’nün Maçka’daki Hazırlık Fakültesi binasında masa açarak faşist “Sancak” dergisinin dağıtımını yapmaya çalıştılar. Devrimci ve demokrat öğrenciler dergi dağıtımını engellediler. Çıkan ilk çatışmanın ardından geri çekilen faşistler bu kez de üniversite dışından getirdikleri kişilerle birlikte yeniden öğrencilerin üzerine saldırdılar. Satır ve bıçaklarla gerçekleşen faşist saldırı sonucunda 4 öğrenci çeşitli yerlerinden yaralandı. Öğrencilerden üçü kaburga, bacak ve kollarından bıçaklanırken bir öğrenci de gözünden yaralandı. Kaburgasından bıçaklanan öğrencinin durumunun ciddi olduğu belirtiliyor.

Olayın hemen ardından kampüse gelen polisler 13 faşisti gözaltına aldı. Saldırıyla beraber kampüs içinde toplanmaya başlayan solcu öğrenciler, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!” sloganlarını atarak basın açıklamasına çağrı yaptılar.

Yapılan basın açıklamasında, İTÜ’de faşizmin barınamayacağı, her türlü faşist faaliyetin İTÜ öğrencileri tarafından engelleneceği, devrimci-demokrat öğrencilerin İTÜ’de anti-faşist mücadeleyi daha da yükselteceği vurgulandı.

“İTÜ’nün kapısı faşizme kapalı!”

3 Aralık günü Maçka ve Maslak’ta faşist saldırganlık bir kez daha protesto edildi. Gerçekleştirilen eylemlerde “İTÜ’nün kapısı faşizme kapalı!” sloganı yükseltildi.

Maçka:

Faşistleri üniversiteye göndererek faaliyeti engellemeye çalışan üniversite yönetimi, 3 Aralık günü bu tutumunun devamı olan bir örnek daha sergiledi. Hazırlık binasında devrimci güçlerin düzenli olarak masa açtığı sabitlendirilmiş masa ve panolar sökülmüştü. Yüksek Okul Müdürlüğü masaların sökülmesine dair rektörlük emrini gerekçe gösterdi.

Sabahtan itibaren, saat 11.00’de başlayacak boykotun çağrısını yaptık. 2 Aralık günü saldırıyı gerçekleştiren faşistlerin resimlerini asarak teşhir ettik. “İTÜ’de faşist istemiyoruz!” şiarlı afişlerle öğrencileri boykot için “Orta merdivenler”de buluşmaya çağırdık. Sınıfları dolaşarak bir gün önce yaşanan olayı anlatan ve eyleme çağıran konuşmalar yaptık.

Saat 11.00’de “Orta Merdivenler”in yanında toplanmaya başlayan öğrenciler alkış ve ıslıklarla ders boykotu başlattılar. Yapılan konuşmalarda, bir gün önce yaşanan saldırı anlatıldı, faşist saldırıyı protesto etmek ve yaralanan arkadaşlarımıza desteği büyütmek gerektiği vurgulandı. Sloganlar ve alkışlarla toplanan öğrenciler “Saldıranlar cezalandırılın! İTÜ’de faşist istemiyoruz! / İTÜ Öğrencileri” yazılı pankartla binanın birinci ve ikinci katında dolaştılar. Hazırlık binasının içerisi dolaşıldıktan sonra kapının önüne

çıkıldı.

Basın açıklamasında, yaşanan saldırının unutulmayacağı, bu zihniyete karşı mücadelenin devam edeceği ve faşist saldırıların bir daha yaşanmaması için herkesin destek vermesi gerektiği söylendi. Eyleme destek veren Eğitim-Sen adına bir konuşma gerçekleştirildi. Basın açıklamasının ardından saat 12.00’ye kadar oturma eylemi yapıldı. Oturma eylemi sırasında Gündoğdu, Çav Bella ve Beyazıt Marşı söylendi.

Eylem boyunca sık sık “İTÜ faşizme mezar olacak!”, “İTÜ’de faşist istemiyoruz!”, “Maçka’da faşist istemiyoruz!”, “İTÜ’nün kapısı faşizme kapalı!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!” sloganları atıldı. Maçka Kampüsü’nün bahçesindeki çınara siyah bez bağlandı ve öğrenciler kağıtlara yazdıkları talepleri üzerine astılar.

Eyleme 200 civarında öğrenci katıldı. Farklı üniversite ve liselerden öğrenciler de eyleme destek verdiler.

Maslak:

Maslak’ta sabahın erken saatlerinden itibaren yoğun bir şekilde olayı teşhir eden bildiriler dağıtıldı. Okulun birçok noktasına saldırıyla ilgili afişler asıldı. Saat 12.00’de yemekhane binasının önünde toplanmaya başlandı. Toplu bir şekilde yemekhaneye gidilerek olayı teşhir eden konuşmalar yapıldı ve öğrenciler basın açıklamasına çağrıldı.

Tekrar yemekhane önüne gelindiğinde 200 İTÜ’lü toplanmıştı. “Saldıranlar cezalandırılın! İTÜ’de faşist istemiyoruz! / İTÜ Öğrencileri” pankartı ile rektörlük binasına doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında “İTÜ’nün kapısı faşizme kapalı!”, “Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!”, “Maçka faşizme mezar olacak!”, “İTÜ faşizme mezar olacak!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “İTÜ haykır faşizme hayır!”, “YÖK kalkacak, polis gidecek,

3 Aralık 2008 / İTÜ-Maçka

üniversiteler bizimle özgürleşecek!” sloganları atıldı.

Rektörlüğün önünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasını saldırı sırasında kolundan bıçak darbesiyle yaralanan Ali Duman okudu. Açıklamada, bu saldırının planlı bir şekilde gerçekleştirildiği, öğrencileri satırlar, bıçaklar ile yaralamak hatta öldürmek amaçlı olduğu, bu saldırının sadece orada bulunan öğrencileri değil tüm İTÜ’lülere hedef aldığı söylendi. Eşgalleri belirlenen bu faşistlerin bir an önce okuldan atılmaları istendi. Açıklamanın sonunda, bu saldırıların ne ilk ne de son olacağı vurgulanarak tüm İTÜ’lü öğrenciler faşizme karşı birlikte mücadeleye çağrıldı. İTÜ Sahnesi ve TİMİS Oyuncuları adına “Şiddetle karşı ses çıkar” başlıklı bir metin okundu.

Basın açıklamasının ardından saldırganların cezalandırılması için İTÜ Rektörlüğü’ne öğrenciler adına dilekçe verildi. Pankartın rektörlük binasına asılmasının ardından basın açıklaması sona erdi.

İTÜ Ekim Gençliği

DTCF’de faşist saldırı püskürtüldü...

“Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”

2 Aralık günü faşistlerin bir kadın öğrenciyi bıçakla tehdit etmesi ile başlayan gerginlik, 3 Aralık günü yaklaşık 15 faşistin inlerine giderken tehditler savurmalarıyla devam etti. Yaşananlar üzerine hazırlıklı bekleyen devrimci ve demokrat öğrenciler saat 15.00’e kadar okulda toplu bir şekilde beklediler. Önce ortada görünmeyen faşistler, okul boşalmaya başladığı sırada, tekbirlerle bulundukları yerden saldırmaya başladılar. Saldırı okulda bulunan devrimci ve demokrat öğrencilerin müdahalesiyle geri püskürtüldü. Çatışmada iki faşist yaralandı.

Polisin içeri girmesi üzerine devrimci öğrenciler kolluk kuvvetlerine de müdahale ettiler. Bunun üzerine polis yoğun bir şekilde gaz bombası kullandı. Devrimci öğrenciler faşistler ve polis okulu boşalttıktan sonra toplu çıkış yaptılar.

Toplu çıkışın ardından Dil Tarih’ten Yüksel Caddesi’ne gelinerek basın açıklaması yapıldı. Açıklamada şunlar söylendi:

“Bugün Dil Tarih’te yaşananlar sağ-sol çatışması değildir. Bu saldırılar sistemli bir şekilde yapılmaktadır. Dün İTÜ’de yaşananlar da bunun göstergesidir. Bugün özel güvenlik birimleri ve polis de faşistleri korumak için görevlendirilmiştir. Ancak bizler tüm baskılara rağmen mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz.”

Yürüyüş sırasında sık sık, “Dil Tarih faşizme mezar olacak!”, “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganları atıldı.

Okul önünde beklerken ve yürüyüş sırasında devrimci öğrenciler çevreden olumlu tepkiler aldılar.

Ekim Gençliği / Ankara

Genç-Sen Temsilciler Meclisi toplandı!

Genç-Sen 6. Temsilciler Meclisi toplantısı 30 Kasım günü gerçekleştirildi.

Toplantı MYK tarafından yapılan şu gündem önerileri ile başladı: Örgütlenme ve şube değerlendirmesi; Üniversitelerdeki son gelişmeler (şube aktarımları), Üniversite politikaları; Önergelerin değerlendirilmesi. Bu gündemlere kapatma davası ve mali durum eklendi.

İlk olarak MYK adına merkezi çalışmalar ile ilgili bilgilendirmede bulunuldu. Genel kurul, 9 Kasım mitingi ve kapatma davası üzerinde duruldu. Genel kurul ve mitingin Genç-Sen'i üst düzeye taşıdığı belirtildi.

Daha sonra merkezi örgütlenme kurulu adına konuşma yapılarak, ihtiyaçlar doğrultusunda böyle bir kurulun oluşturulduğu belirtildi. Bu kurulun illere ziyaretler yaparak, sorunlar ve çalışmalar ile ilgili fikir alışverişinde bulunduğu söylendi. Ardından örgütlenme sorumlusu Ersan söz alarak, yapılan toplantıların, alınan kararların ve seçim sonuçlarının tutanaklarının tutulması ve aidatların toplanması konusunda gerekli hassasiyetin gösterilmesi gerektiğini belirtti.

MYK konuşmalarının ardından şubelere ilişkin bilgilendirmelere geçildi. Yerellerden genel olarak üyeler arasındaki iletişim sorunu, ulaşım sorunu, ÖGB saldırıları, soruşturmalar, yemekhanelerde yaşanan sorunlar ve bu sorunlarla ilgili yapılan çalışmalar aktarıldı.

Ankara Üniversitesi temsilcisinin gelmemesi nedeniyle, gözlemci olarak salonda bulunan Ankara Üniversitesi öğrencisi, yemekhane işgali ile ilgili bilgilendirmede bulundu.

YTÜ'nün yeni temsilcisi, ÜYK'nın gerekli olduğunu, şubede kararlaştırıldığını ve üyelerin ikna edildiğini söyledi. Yapılan tartışmalara ise hiç değinmedi.

Trakya Üniversitesi yerelde genel kurula dair yapılan değerlendirmeyi aktardı. Genel kurulun, bir güne sıkıştırılması sonucu önergelerin tartışılmadığı ve MYK seçimlerine daraltıldığı belirtildi. Birleşik bir gençlik iradesinden yoksun, parmak demokrasisinin uygulandığı, verimsiz bir genel kurul gerçekleştirildiği söylendi. Sergilenen tavır nedeniyle yerellerin kararlarının boşa düşürüldüğü belirtildi. Farklı fikirlere karşı tahammülsüzlük sonucu devrimci dayanışma ilkesine yakışmayan, devrimci etiğe sığmayan olayların yaşandığı ifade edildi.

Bunun üzerine, MYK adına, bu tartışmanın genel bir tartışma olmadığını, dışardan yapılan bir tartışma olduğunu, yerel çalışmayı güçlendirmeye yönelik aktarımlar yapılması gerektiği söylendi.

Osmangazi Üniversitesi, tartışma yürütülmeksizin genel kurula gelinmiş olması nedeniyle net bir tutum alınmadığını belirtti.

Kayseri Erciyes Üniversitesi temsilcisi, birleştirici olması açısından sendikalar mücadelesinin gerekli olduğunu söyledi. Az sayıda üye ile Kayseri Genç-Sen çalışması yaptıklarını ve bu çalışmanın merkezden kopuk yürütüldüğünü dile getirdi. Tüzüğün bir şablon olduğunu belirtti.

Aranın ardından "Üniversite politikalarımız" başlığına geçildi. MYK tarafından "Krizin bedelini ödeme, her gün %50 indirim iste!" başlıklı bir önerge sunuldu. Bunun üzerine salonda gözlemci olarak bulunan YTÜ üyesi, kriz başlıklı bir önergenin zaten olduğunu, o tartışılmadan bu önergenin tartışılmasının diğer önergeyi boşa düşüreceğini belirtti.

Bunun üzerine MYK adına sunulan bir önerge olmadığı, merkezi bir kampanya önerisi olduğu, önergelerin daha sonra tartışılacağı söylendi. Sunulan öneride kriz üst başlığı altında yerellerde yaşanan ulaşım sorunu üzerine %50 indirim talebinin işlenmesi önerildi. Yereller bu başlığın bütün yerelleri kapsamayacağını belirttiler. Ayrıca Mimar Sinan, Trakya, Marmara, Hacettepe, Gaziantep Üniversiteleri ulaşımın ücretsiz olması gerektiğini, bunun bir hak olduğunu söylediler.

Bazı MYK üyeleri, ara verilerek, metnin düzeltilmesini ve yeniden tartışılmasını önerdiler.

Bu önergeye karşılık yeni bir önerge daha sunuldu. Bu önergede, temel noktayı krizin oluşturması, krizin kapitalizmin yapısal sorunlarının bir göstergesi olduğunun vurgulanması ve "Hak gasplarının geri alınması" isteminin ileri sürülmesi önerildi. "Krizin bedelini ödemiyoruz!" üst başlığıyla yerellerin altını dolduracağı bu kampanya önergesi kabul edildi.

Kapatma davası ve mali durumla ilgili kısa bilgilendirme yapıldı. Asistan öğrencilerin işten çıkartılması üzerine kampanya yürütülmesi kararlaştırıldı.

Genel kurulda önerilen ancak tartışılmayan, Temsilciler Meclisine bırakılan önergeler, zaman darlığı nedeniyle yine tartışılmadan bir sonraki toplantıya bırakıldı.

Ekim Gençliği / Ankara

YTÜ'de ulaşım zammına karşı faaliyet...

Ulaşım zammına karşı "ne yapabiliriz"i tartışmak için 3 Aralık günü YTÜ'de bir toplantı gerçekleştirildi.

YTÜ yönetimi "Çilek Turizm" ile anlaşarak 24 Kasım tarihinden itibaren geçerli olacak biçimde YTÜ yerleşkeleri arasında ulaşımı sağlayan servislerin tarifesine zam yapmış ve ek güzergahlar ekleyerek bunları ücretli hale getirmişti. Bununla ilgili olarak geçen haftadan itibaren etkin bir biçimde çalışmamızı sürdürüyoruz. Bu amaçla üniversitemizde dört yıl öncesine kadar ücretsiz olan servislerin ücretlendirilmesini, bu uygulamanın eğitim hizmetlerinin paralılaştırılmasına denk düştüğünü, üniversitelerin ticarethaneye dönüştürüldüğünü teşhir eden bildiri ve duvar gazetelerini kullanıyoruz.

İlk elden duyarlı öğrencilerle beraber çalışmanın nasıl sürdürüleceğine dair bir toplantı gerçekleştirdik. Toplantının çağrısını yaygın afiş ve el ilanları kullanarak yaptık. Toplantı çağrısını özellikle Davutpaşa-Yıldız kampüsleri arasında ring yapan servislerde yapmaya çalıştık. Servislere binmeyi bekleyen öğrenciler ile bu konuyu konuştuk.

Yaklaşık 45 öğrencinin katılımı ile Tonoz önünde gerçekleştirilen toplantıda öncelikle servis ücretlerine yapılan zammın neyin ürünü olduğu anlatıldı. Bu uygulamanın ticarileşen eğitimin örneklerinden sadece biri olduğu vurgulandı. Ardından servis zamları özelinde çalışmanın daha etkin bir şekilde nasıl yürütülebileceği tartışıldı ve çalışmanın yöntemi çizildi. Bunun sonucunda yeterli, nitelikli ve ücretsiz ulaşım talebini dile getiren bir dilekçe hazırlanması ve bunun bayram tatilinden hemen sonra kullanılmaya başlanması, ulaşım zammına karşı duvar gazetelerinin hazırlanması, dikkat çekici ve görsel açıdan çeşitli etkinliklerin yapılması ve bu çalışmaların Yıldız ve Davutpaşa kampüslerinde eşzamanlı olarak yürütülmesi kararlaştırıldı. İletişimin ve materyallerin paylaşımının daha rahat sağlanması için e-mail grubu oluşturuldu.

Toplantı sonunda toplantıların düzenli bir şekilde hem Yıldız hem de Davutpaşa kampüslerinde sürdürülmesi ve bundan sonraki ilk toplantının 17 Aralık'ta Yıldız, ikincisinin ise 18 Aralık'ta Davutpaşa kampüsünde yapılması kararlaştırıldı.

YTÜ Ekim Gençliği

Emekçi kadınlarla krize karşı mücadele üzerine konuştuk...

“Emekçi kadınlar krize karşı örgütlenmeli, sokağa dökülmeli!”

- *Türkiye’yi gün geçtikçe içine alan kriz etkilerini hissettirmeye başladı. Krizin nedenleri konusunda ne düşünüyorsunuz? Kadınlar bu krizden nasıl etkilenecekler?*

Sultanbeyli’den bir tekstil işçisi: Ben bir tekstil işçisiyim. Kriz işçi ve emekçilerin zaten zor olan yaşamını iki kat daha ağırlaştıracak. Açlık ve yoksulluk katbekat artıyor.

Ebetteki krizin sebebi biz işçi ve emekçiler değiliz. Kapitalist sistemin daha fazla üretim, daha fazla kâr hırsı biz işçi ve emekçileri aç ve işsiz bırakıyor. Bir yandan çalışanlara keyfi dayatmalar yapılıyor. Zorunlu mesai, esnek çalışma, sosyal haklarının gaspı, sigorta primlerinin düzenli ödenmemesi, maaşların geciktirilmesi, vb... Gerekçe ise “kriz”!

Kadınlar krizden erkek işçilere göre daha fazla etkileniyor. Patronlar tarafından daha kolay sindiriliyorlar. Duygu sömürsü yapılarak kandırılıyorlar. Örneğin işten çıkarmalarda önce kadınları çıkarıyorlar, kadın emeğini ek iş olarak görüyorlar. Ve bunu topluma da benimsetmişler. Kadınlar işten çıkarmalara karşı mücadele etmek konusunda yeterince öne çıkmıyorlar.

Dudulu OSB’den bir elektronik işçisi: Bildiğim kadarıyla kriz Amerika’daki büyük bir bankanın verdiği Mortgage’nin (ev kredileri) geri ödenememesi sonucu batmasıyla yansımıştı ilk olarak. Bu ev kredileri aslında alım gücü olmayan kişilere büyük faizler karşılığında veriliyor. Kredileri ödemek için diğer tüketim maddelerinde kısıtlamaya gidilince, bu da piyasada tıkanıklığa yol açıyor. Aynı şey kredi kartları için de geçerli. Ayrıca krizin nedenleri arasında Çin’in dünya ekonomisine müdahalesi de vardır. Çin’de işçilik ucuz olduğundan üretilen malların ucuz olması özellikle emekçilerin Çin mallarına tercihi etmesine yol açıyor.

Krizden biz kadın işçiler tabii ki daha çok etkileniyoruz. Çünkü işten atmalarda en ön sıralarda biz yer alıyoruz. Aynı durum işe alınırken de söz konusu. Fabrikalara işçi alımlarında da en son tercih edilen yine biz oluyoruz ve buna bağlı olarak yine işyerlerimizde en çok bizler işten atılma tehditleriyle karşı karşıya kalıyoruz. Çalışmayanlarımız ise evlerinde kriz nedeniyle işsiz kalan ya da her gün çıkarılmayı bekleyen eşlerinin o sinirli hallerine, baskılarına ve yer yer şiddetine maruz kalıyor. Eve ekmek gelmediğinde, mutfakla bizler boğuşuyoruz “acaba bugün ne pişirsem çocuklarıma” diye. Yani biz kadın işçileri daha çok etkiliyor kriz.

Ümraniye’den işsiz bir kadın: Kriz her dönem olduğu gibi bu dönem de en çok işçileri etkiledi. Yani sıra kadın işçileri daha çok etkiliyor. Ben de bir kadın olarak çalıştığım fabrikadan kriz nedeni ile bir ay önce işten çıkarıldım ve hala da iş bulamadım. Her gittiğim yerde “kriz var” deniliyor. Bu krizi yaratanlar biz değiliz, ama nedense her dönem olduğu gibi bu dönemde de faturayı biz işçilere ödetmeye çalışıyorlar. Bu dünyayı kendi çıkarlarımızı gözeterek bizler batırıyoruz. Bu dünyayı kapitalistler, cumhurbaşkanları, başbakanlar, patronlar batırıyorlar. Bu dünyayı kurtarmak, krizlerin yaşanmayacağı bir dünya kurmak bizim nasırlı ellerimizden, yani işçi sınıfından geçiyor.

Ümraniye’den bir ev kadını: Baştakilerin yanlış politika izlemesi. Devletin çarpık sistemi. Adaletin bir türlü düzenli bir şekilde işlememiş olması. Vurgunlar, hortumlar... Hangi parti başa geçerse geçsin kendi adamını düşünüyor. Fakir fukarayı düşünen yok. Hiç tecrübesi olmayan bir adamı alıyorlar müdür yapıyorlar. Kamu alanlarının özelleştirilmesi, kısacası devletin çarpık sistemi krizi ortaya çıkarıyor.

Kocaları işsiz kalacak, kadınlar her anlamda etkilenecek. Geçim sıkıntısı baş gösterince sorunlar da evliliğe kadar yansıyor...

Kartal’dan tekstil işçisi bir kadın: Kadınlar bu krizden kaynaklı çok yıpranırlar. Yani çocukları için daha çok etkili olur. Onların ihtiyaçlarını gideremediklerinden üzümler ve etkilendirler. Tek başına olsalar sorun etmezler belki, ama çocuk olunca sorun yaşanır. Benim de işe girmemin en büyük nedeni onlar. Sağlık sorunları oldukları halde ihtiyaçlarına cevap verebilmek için çalışıyorum.

Kartal’dan emekçi bir kadın: Krizle beraber kadınların tekrar eve kapanması ve sosyal yaşamdan uzaklaşmaları sonucu doğar. Var olan üretim dışına çıkarılan insanın düşünme kapasitesi de daralır, sosyal bir varlık olma özelliklerinden uzaklaştırılıp köleleştirilmesi sonucu ortaya çıkar. Diğer yandan da kapitalizmin aile çekirdeği mantığının maddi temelleri oluşturulur.

- *Emekçiler, emekçi kadınlar kriz konusunda ne yapmalı?*

Sultanbeyli’den bir tekstil işçisi: Ben diyorum ki mücadelenin ön saflarında yer alalım. Çünkü patronlar çıkarları için biz kadınları kullanıyor. Örneğin asgari ücreti bizlere dayatıyorlar. Çalışma ve yaşam şartlarında, eğitim şartlarında bizi hep ikinci planda görüyorlar. Hayatın yarısını oluşturuyorsak kavganın da yarısı olmalıyız. Krizin karşısında örgütlenelim ve mücadeleye katılalım.

Dudulu OSB’den bir elektronik işçisi: Tabii ki kendimizi geliştirerek, eğiterek örgütlenmeliyiz. Yani bir sınıf olduğumuzu bilince çıkararak ve karşımızda yine düşman bir sınıf olduğunun farkına vararak mücadele etmeliyiz. İşçi kimliğimize sahip çıkmalı, birbirimize güvenmeli ve haklarımız için sonuna dek savaşmalıyız. Bir kere şunu biliyoruz. Kriz bizim krizimiz değil kapitalistlerin krizi. Ama en çok bizler etkileniyoruz. Bizim ücretler düşürülüyor, açıklar bizim vergilerimizle kapatılmaya çalışılıyor. Aç kalan, daha çok köleleşen

bizler oluyoruz. O yüzden örgütlü gücümüzü kullanalım, krizi yaratanlara karşı birleşelim.

Ümraniye’den işsiz bir kadın: Mesela bazı televizyonlarda ev yaşantılarında daha tutumlu olmaya yönlendiriyorlar. Peki, bunu söyleyenler, söyletenler ne kadar tutumlular? Söзде tutumlu olunursa kriz bu şekilde atlatılabilecektir. Yalan! Bizler sesimizi daha da çok duyurabilmek için birleşmeliyiz. Çevremizdeki herkese bu krizi bizim yaratmadığımızı, krizi yaratanların kirli yüzlerini anlatmaya çalışmalıyız. Bunun yanı sıra bu krizin ve daha birçok şeyin hesabını birlikte sormalıyız.

Ümraniye’den bir ev kadını: Emekçi kadınlar sorunlarına karşı birlikte davranabilir. Sesimizi duyurmalıyız, sürekli eylemler yapmalıyız. Kapı kapı dolaşıp insanları bilinçlendirmeliyiz. Bu kriz bizim suçumuz değil. Biz yapmadık. Yapanlar düşünsün. “Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” dersek, bu yılan bir gün dönüp dolaşır çocuğumuzu veya torunlarımızı sokar. Duyarsız kalmamalıyız. Birlikte mücadele etmeliyiz.

Kartal’dan tekstil işçisi bir kadın: Emekçi kadınlar krize karşı sokağa dökülmeli. Her zaman söylüyoruz belki ama yapmıyoruz. Sokağa çıkılırsa etkili olur diye düşünüyorum.

Kartal’dan emekçi bir kadın: Emekçi kadınlar bu krize karşı örgütlenmeli. Örgütlenmek için de emekçi kadınlar fabrika, işyeri, mahallelerde krizle ilgili etkinlikler düzenlemeli. Bu etkinliklerde krizin kadınlar üzerinde etkileri paylaşılmalı ve anlatılmalıdır.

Kızıl Bayrak / İstanbul

“Pet şişe yasağı”na gülünç gerekçe!

Tekirdağ 1 No’lu F Tipi Hapishanesi idaresi, küçük pet şişelerinin kullanımını yasaklamıştı. Sıklıkla suların kesildiği hapishanede tutsaklar, pet şişelere su doldurarak, kesinti olduğunda susuz kalmıyorlardı. Ancak yasak nedeniyle tutsaklar zor günler geçirdiler.

Yasağın, bir tutuklunun başvurusuyla Meclis’e ve ardından da Adalet Bakanlığı’na taşınması üzerine, Bakanlık, Tekirdağ Cumhuriyet Başsavcısı’na yasağın doğru olup olmadığını, doğru ise yasağın gerekçesinin ne olduğunu sordu. Tekirdağ Başsavcısı verdiği yanıtta, odalardaki pet şişelerin aşırı şekilde biriktirilerek, bunların koğuşlar arası haberleşmede kullanıldığını iddia etti. Bir diğer gerekçe olarak da, bu şişelerin “yangın çıkarma amaçlı yanıcı madde olarak kullanıldığı”nı, tutukluların 500 mililitrelik şişelerini su ile doldurarak ağırlık çalıştıklarını, böylece pet şişelerini firarda kullanmak istediklerini iddia etti ve “pet şişeler ip yapmak suretiyle firara teşebbüste kullanılabilir” denildi!

Emekçi kadınlarla kriz üzerine konuştuk...

“Krizin faturasını ödemeyeceğiz!” diye haykırmalıyız!

- Türkiye’yi gün geçtikçe içine alan kriz etkilerini hissettirmeye başladı. Krizin nedenleri konusunda ne düşünüyorsun? Kadınlar bu krizden nasıl etkilenecek?

Telekom çalışanı: Yaşam koşullarımız zaten ağırdı. Ben kendim ne olduğumu bazen karıştırıyorum. İşyerinde ağır çalışma koşulları, bunun dışında ev yaşamının omuzlarıma yüklediği işler, çocukların sağlığı ve bakımıyla ilgilenmek beni oldukça yoruyor. Bunun yanında eşimin düzenli bir işinin olmaması ve yaşadığımız ekonomik sorunlar bazen beni bunalıma itiyor.

Şu anda Telekom’da çalışıyorum ve kadro azalması nedeniyle yıl sonunda işten çıkarılmamız gündemde. Eskiden en azından sosyal aktivitelere katılma şansım oluyordu ama geldiğim noktada iş ve ev arasında bir hayatım var. Kriz gün geçtikçe bizi daha da zorluyor. Eşimin işsiz olmasının yanı sıra benim de işsiz kalmam tehlikesi hayatımızı iyice çekilmez hale getirecek.

Ev kadını: İşsizlik ve yoksulluk belimizi bükmüş durumda. İşsizliğin yanı sıra yapılan zamlar bizi iyice zora soktu. Hastalandığımızda bile bizden para alıyorlar artık. Bizi insan yerine koymuyorlar. Şimdi bir de kriz çıktı. İşsizlik, yoksulluk iyice artıyor. Ne yapacağımızı, nasıl yaşayacağımızı bilemiyoruz artık!

İşçi emeklisi: Ben 600 YTL ile geçinmeye çalışan, daha doğrusu geçinemeyen bir işçi emeklisiyim. Yıllarca çalışıp emek harcadık, ama şimdi yaşam koşulları giderek ağırlaşıyor ve bu koşullarda devlet bizi yok sayıyor. Haklarımızı vermediği gibi yapılan zammı bile bize çok görüyor. Televizyonda sürekli kriz haberleri izliyoruz. Başbakan krizin bizi “teğet geçti”ğini söylüyor ama her taraftan işçiler çıkarılıyor. Ben bunu ve yapılan zamları anlamıyorum. Bu krizi biz yaratmadık. Faturasını bize ödetiyorlar.

2. ev kadını: Her şeye zam geldi. Nasıl geçineceğimi, çocuğumun ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağımı bilemiyorum. Kriz işsizlik demek. Kocam kriz nedeniyle doğru dürüst iş bulamıyor. Zaten yaşam koşullarımız ağırdı, şimdi iyice içinden çıkılmaz bir hal aldı. Barınacak doğru dürüst bir evimiz bile yok. Kiralar oldukça yüksek, bu da yetmezmiş gibi her şeye zam yapılıyor ve yaşam koşullarımız daha da ağırlaştırılıyor.

3. ev kadını: Şu anda hiçbir şeyim yok. Sağlık güvencem yoktu, Yeşil Kart çıkardım. Onun için de şimdi para istiyorlar. 2 çocuğum var, biri yakın zamanda tutuklandı. Ona bile yardım edemiyorum. Eşim bizi işsizlikten dolayı bırakıp gitti. Akrabalarımın yardımıyla geçiniyordum ve ufak bir gelirim vardı. Krizden dolayı o da elimden gitti. Eskiden komşularım yardım ediyordu, ama krizle birlikte onların da yardım olanağı ortadan kalktı. Sosyal kurumlara başvurdum ama elim boş döndüm.

2. işçi emeklisi: Türkiye’de kriz hiçbir zaman eksik olmadı. Yoksullar çok yoksul, zenginler çok zengin oldular. Ben 650 YTL maaşla iki üniversiteli bir de asker beslemeye çalışıyorum. Hiçbir başka gelirim yok. Başbakan hiçbir zaman yemeğini üç kez ısıtıp yedi mi, ya da ucuz ekmek almak için sırada saç baş kavgası yaptı mı acaba? Bize vaatlerde bulundu, nerede bu vaatler şimdi? Bayram diye on gün tatil verdiler, çocuklarım gelecek, ama nasıl gelecekler onu bile bilmiyorum.

3. işçi emeklisi: Kriz beni derbeder hale getirdi. Tek başıma dört çocuklu bir anayım. Bulduğum tüm işlerde çalıştım, çocuklarımı büyüttüm ve şimdi iyice yaşlandım. Çocuklarım ise iş bulamadılar. Hepsini benim 500 YTL’lik maaşıma bakıyorlar. Faturaları ödedikten sonra elimizde bir şey kalmıyor. Yarın ben ölürsem bu çocuklara ne olacak bilmiyorum. Kriz durumumuzu iyice kötüleştirdi. İş bulan bir çocuğum kriz nedeniyle işten çıkarıldı.

- Emekçiler, emekçi kadınlar kriz konusunda ne yapmalı?

Telekom çalışanı: Krize karşı tüm emekçilerin bir araya gelip mücadele etmesi gerekiyor. Yoksa bu krizin yaşamımızı iyice içinden çıkılmaz hale gelmesine engel olamayacağız.

Ev kadını: Bu sorunlara karşı biraraya gelmemiz, birlik olmamız gerekiyor. Bunun dışında bir kurtuluşumuz yok.

İşçi emeklisi: Kadınlar bu kadar sorun karşısında biraraya gelmeli ve “bu krizin faturasını ödemeyeceğiz” diye haykırmalı. Bunun için de bulunduğumuz her yerde, işte, evde, mahallede mücadele etmeliyiz.

2. ev kadını: Biz bu krizden en çok etkilenenleriz. Bir yandan yaşadığımız sıkıntılar, diğer yandan krizin üzerimizdeki yükü arttırmasına karşı mücadele etmeliyiz. Örneğin ben 29 Kasım’da eşimle birlikte Ankara’ya mitinge gittim. Orada onbinlerce emekçiyle birlikte krizi bizim yaratmadığımızı ve faturasını ödemeyeceğimizi, bunun karşısında da hakkımız olanı yani insanca bir yaşamı istedik. Bunun arkası gelmeli

ve teslim olmamalıyız.

3. ev kadını: Krize karşı sokağa çıkmak, yürüyüşler yapmak gerekiyor. Bu düzeni temelden değiştirmek gerekiyor. Yoksa gördüğümüz gibi hep çalıp çırpıyorlar. Bu düzen böyle devam ettiği sürece bundan sonra gelenler de aynısını yapacaklar. Buna izin vermemek gerekiyor.

2. işçi emeklisi: Bu düzeni değiştirmek gerekiyor. İktidara her gelen vaatlerle geliyor ama geldikleri anda verdikleri sözleri unutuyorlar. Bu yüzden düzeni temellerinden değiştirmek gerekiyor. Yoksa bunların yerini başkası alacak ve değişen bir şey olmayacak.

3. işçi emeklisi: Bu düzen kökünden sökülüp atılmalı ve yerine adil, eşitlikten yana bir düzen kurulmalı.

Kızıl Bayrak / Adana

Zindanlarda saldırı artarak devam ediyor!

2007’den bu yana Kırıklar 1 No’lu F Tipi Cezaevi’nde tutuklu bulunan Burak Demirci, guatr hastalığı nedeniyle 28 Kasım ‘08 tarihinde hastaneye gitmek için cezaevi yönetimine başvuru yaptı. Kendisini almaya gelen askerlerin “kazağını çıkart” dayatmasını reddetmesi üzerine askerler tarafından dövüldü. Diğer arkadaşlarının da destek vermesi üzerine Demirci ve arkadaşları Seyfi Demirsoy Hastanesi’ne götürüldü. Askerler tarafından boynuna ip dolanarak sıkılan Demirci, doktor nezaretinde öldürüleseye dövüldükten sonra tekrar cezaevine götürüldü. Hücreye atılan ve arkadaşlarıyla görüştürülmeyen Demirci’nin bir bacağına kullanamadığı ve şişlik oluştuğu bildirildi.

Kırıklar 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nde 4 Kasım günü hastaneye sevk edilen Fehmi Çapan ile İleri Kızılaltun adlı devrimci tutsaklar da askerlerin saldırısına maruz kaldılar. Ring aracına bindirilen tutsaklar, aracın içindeki kamerayı kapattıkları gerekçesiyle, hapishaneye geri götürüldü. Aracın içinde saldırıya maruz kalan tutsaklar, dövülerek yerlerde sürüklendi. Hapishane girişinde de işkenceye maruz kalan tutsaklar hapishane doktoruna çıkartıldıktan sonra, hastaneye sevk edildiler. Ancak tedavileri yapılmadan geri götürüldüler.

Tutsaklara yollanan mektuplara el konuluyor...

Edirne F Tipi Hapishanesi’nde tutuklu bulunan Zeynel Firik ve Erol Engin’in yakınlarının verdiği bilgiye göre; ayakkabı araması dayatıldığı için avukat, aile ve telefon görüşmesinde, hastaneye gidişlerinde ayakkabılarını hücrede bıraktıkları, bu sayede arama yaptırmama muamelesi görmekten kurtuldukları, ancak hapishane idaresinin bunu yeterli görmemesi nedeniyle şimdi de çoraplı ayaklarının dedektörle arama uygulamasının dayatıldığı, hücre dışına yalınayak çıkacakları bildiriliyor.

En son Semiha Köz isimli arkadaşlarının 20 Kasım ‘08 tarihinde Erol Engin’e yolladığı iadeli taahhütlü mektubuna idarenin el koyarak sadece boş mektup zarfını verdiği belirtiliyor.

Bolu F Tipi Hapishanesi’nde kalan Ramadan İçgel adlı tutsak, dişleri eksik olduğu için hastaneye sevk edilmiş, yapılan muayenesinde dişlerinin eksik olduğu tespit edilerek yaptırılması ve masraflarının Adalet Bakanlığı bütçesinden karşılanması gerektiği belirtilmiş. Ramadan İçgel’in diş protezinin ‘estetik’ amaçlı olduğuna ve dişleri eksik olarak da hapishanede yaşamını sürdürebileceğine, diş eksikliğinin yaşamsal bir tehlike oluşturmadığına karar verilmiş ve diş ücretinin karşılanması Ramadan İçgel’den istenmiş.

6 Kasım'ın ışığında...

Olanakları güce dönüştürmek için güne yüklenelim, yarını kazanalım!

Gençlik hareketi birçok yerelde ortaya konan eylemliliklerle bir 6 Kasım sürecini daha geride bıraktı. Bu sürecin hedefler, politikalar ve ortaya konan pratikler üzerinden değerlendirilmesi, deneyimleri ileriye yönelik adımlara konu edilebilmek açısından önemlidir. 6 Kasım toplam gençlik mücadelesinden bağımsız ele alınamayacağına göre, bu mücadele içerisinde nerede durduğunu ortaya koyabilmek gerekmektedir.

Ticarileşen eğitim, düzen içi taraflaşma ve halkların kardeşliği

Bu yılın 6 Kasım gündemleri, ticarileşen eğitim, burjuva düzen gericiliği ve düzen içi taraflaşma, YÖK'ün baskıcı ve anti-demokratik uygulamaları ve Kürt halkının özgürlük mücadelesine yapılan saldırılar olarak belirlenmiştir. Genç komünistlerin yürüttüğü tüm çalışmalarda 6 Kasım süreci birçok politik başlık ile birlikte ele alınmış, düzenin teşhiri ve gençliğe yönelik saldırılar bu kapsamda işlenmiştir.

Yalnızca kriz gündemi kimi yerelerde yeterli düzeyde işlenememiştir. Bunda, 6 Kasım ön sürecinde henüz kriz gündeminin gençlik içinde bir taraflaşmaya yol açmamış olması rol oynamıştır. 6 Kasım sonrası süreçte kriz gündeminin etkin bir biçimde işlenmesi, düzene karşı tek alternatifin sosyalizm olduğunun güçlü bir propagandanın konusu haline getirilebilmesi gerekmektedir.

Gençlik örgütlenmelerinden yansıyanlar

Yurtsever Gençlik'in son yıllardan farklı olarak 6 Kasım sürecine dâhil olma, ortak eylemlere katılma çabası anlamlıdır. Gençliğin birleşik, kitlesel hareketinin gelişebilmesinin koşullarından biri de Kürt ve Türk gençliğinin ortak mücadelesinin örülebilmesidir. YDGH'nın 6 Kasım sürecine katılımı olması bu noktada önemlidir. Öte yandan, Kürt halkının meşru taleplerini sahiplenmek, bunun pratik ayaklarını örebilmek noktasında toplam 6 Kasım eylemlilikleri anlamlı bir yerde durmaktadır. Gerek anadil talebinin dillendirilmesi, gerekse şovenist histeriye karşı halkların kardeşliği şiarlarıyla beraber Kürt halkının özgürlük mücadelesine dönük saldırıların 6 Kasım sürecinde işlenmiş olması da, ortak mücadelenin geliştirilmesi bakımından önemlidir.

6 Kasım üzerinden atılan bu adımları ileriye taşıyabilmek gerekmektedir. Kürt halkına yönelik saldırılara karşı ortak mücadele hattı örülebilmesi, Kürt halkının haklı taleplerinin geniş gençlik kesimlerince sahiplenilmesi yönlü çabalar ortaya konulmalıdır. Tırmandırılmaya çalışılan milliyetçi-şoven havanın gençlik içerisinde yoğun bir etki alanına sahip olduğu düşünüldüğünde, bu 6 Kasım sürecinde atılan adımların güvenceye alınmasının önemi açıktır. Kürt gençliğini gençlik mücadelesinin bir bileşeni haline getirme bakışıyla hareket edilmeli, bunun gerekleri yerine getirilmelidir.

Bu vesileyle vurgulanması gereken bir diğer nokta ise, 6 Kasım sürecinde Öğrenci Kolektifleri, TKP, Geleceğimizi İstiyoruz İnisiyatifi gibi siyasal gruplarla yaşanan politik ayrışmadır. Bu ayrışma eylemin içeriğine ilişkin politik tartışma sonrasında

yaşanmıştır. Gençlik hareketlerinin ihtiyaçları ve birleşik eylemsel sürecin önemini bir kenara koyarak kendi politik eksenlerini toplama dayatmak istemişlerdir.

TKP'nin sergilediği tutum, yıllardır sürdürülen ilkesiz ve dar grupçu anlayışın bir devamıdır. Çoğu zaman "programatik temelli" olduğu iddia edilen ve bugüne kadar aralıksız sürdürülen 6 Kasım tartışmalarına yönelik açık ilgisizlik bunun bir göstergesidir.

Öğrenci Kolektifleri ise, sorunu AKP eksenli ele alan politik platformunu toplama dayatmaya çalışmış, sektörliğe varan tartışmalar yürütmüştür. Sorunu AKP karşıtı mücadeleye indirgeyen, düzen içi taraflaşmayı görmezden gelerek gençliğin enerjisinin sahte taraflaşmalarla heba edilmesine yol açan bakışlarla ortak bir 6 Kasım sürecinin örgütlenemeyeceği açıktır.

Siyasal gençlik gruplarını ayırıştırarak temel noktalardan biri de Kürt sorunu olmuştur. İstanbul'daki eylem için Öğrenci Kolektifleri ilk tartışmasında, "Biz geçen sene 'Halkların kardeşliği' şiarıyla süreci örgütlemiştik ancak bu seneki eylem açısından Kürt sorunu eksenli bir söyleme çok gerek olduğunu düşünüyoruz" türünden açıklamalar yapabilmıştır.

Birleşik bir 6 Kasım sürecini örgütleme üzerine

Siyasal gençlik örgütlenmelerinin apolitizminin göstergelerinden biri, 6 Kasım'ın kendinden menkul bir gün olarak görülmesidir. Bu anlayış toplantılarda kendini açık biçimde ortaya koymuştur. Eylemin biçimi üzerine saatlerce tartışılırken, eylem ön sürecinin nasıl ve hangi yöntem ve araçlarla örgütlenebileceği tartışması ya sürekli sınırlandırılmış ya da "o zaten halledilir" laçkalığıyla geçiştirilmeye çalışılmıştır.

Genç komünistler bulundukları her yerelde birleşik ve hedefli bir 6 Kasım sürecinin örgütlenmesi için azami çabayı harcamışlardır. Ancak, etkin bir politik müdahaleyle birlikte yerellerden birleşik bir tarzda örülmüş 6 Kasım çalışmaları daha sonraki süreçte de devam edebilmeli, hedef baştan bu çerçevede ortaya koyulabilmeli, en geniş gençlik kesimlerini sürece katacak bir hat oluşturulabilmeliydi. Bunun pratikteki karşılığı, politik bir temelde ortaklaşmak, dar grupçu kaygılara kapılmadan birleşik bir eylemli süreci örmek olmalıydı. Fakat toplamda eylemler ve ön çalışmalar değerlendirildiğinde, bunun karşılığının olmadığı, 6 Kasım'ın tek bir günden ibaret olarak algılandığı görülmüştür.

Eylem değerlendirmelerinde, genelde eylemlerin parçalılığına işaret edilmektedir. İstanbul 6 Kasımı'nda yedi farklı eylem gerçekleşmiştir. Biçimsel kaygılar ve dayatmalar eylemin bölünmesini koşullayabilmiştir. Birçok ilde sağlanan ortaklıklar ise eylem gününe sıkışabilmiştir.

Sonuçta, bu seneki 6 Kasım süreci bir kez daha göstermiştir ki, birleşik bir mücadele hattının geliştirilmesinde halen aşılamayan birçok engel vardır. Bu aynı zamanda birleşik mücadeleden ve ortak bir eylem sürecinden ne anlaşılması gerektiği ile de ilgili bir sorundur.

6 Kasım öncesinde bu konuda söylediklerimiz oldukça açıktır:

"Birleşik bir 6 Kasım süreci çerçevesinde üniversitelerde yoğun ve ısrarlı bir faaliyet örülmeli, yanı sıra kitle inisiyatiflerini açığa çıkarabilecek araçlar tanımlanabilmelidir. Yalnızca siyasal gençlik gruplarının örgütlü güçlerine daralan bir 6 Kasım eylemini aşabilmek için bu son nokta ayrı bir önem taşımaktadır." (Ticari Eğitime Karşı Gençlik Koordinasyonu 6. Toplantısı Sonuç Bildirgesi)

Birleşik bir mücadele ve eylem süreci, kitle çalışmasına dayanmalı ve bu çerçevede ortak bir politik hat ortaya konulabilmelidir. Ancak bu seneki 6 Kasım süreci, kimi yerellerdeki olumlu örnekleri saymazsak, afiş ve bildiri dağıtımına sıkışmış bir "ortaklığın" ve "birleşikliğin" dışına çıkamamıştır. Siyasal gençlik gruplarının 6 Kasım sürecini takvimsel bir eylemlilik olarak algılayan bakışı varlığını sürdürmektedir.

Genç-Sen ve 6 Kasım süreci

Genç-Sen'in genel tablosu olan politikasızlık bu 6 Kasım sürecine de yansımıştır. Gerek yerel 6 Kasım eylemlerini gerekse de merkezi eylemi, saptanmış bir politika çerçevesinde etkin bir ön çalışmayla örgütleyememiş, birçok yerde bunu "tercih etmemiştir."

Liberal-reformist bloğun etkin olduğu alanlarda, gençlik hareketinin birleşik eylem ihtiyacına yanıt verecek bir ortak mücadele örgütlenememiştir. Ortaklık için çaba harcamak şöyle dursun, kimi tutumlar bazı yerelerde bu ortaklığın bozulmasına neden olabilmıştır. Kimi yerelerde 6 Kasım sürecinin ortak örgütlenmesi tartışmaları yapılsa da, liberal-reformist bloğun etkisi ile bu tartışmalar boşa düşürülebilmıştır. Genç-Sen'in siyasal gençlik gruplarıyla "aynılaşmaması" kaygısı ile birçok yerelde

tek başına eylem örgütlenme dahi tartışılmıştır. Sonuçta Genç-Sen'in genelde 6 Kasım'a yönelik etkin bir iradi çabayı ortaya koymadığını söylemek mümkündür.

Bu tablo 9 Kasım merkezi Ankara eylemine de yansımıştır. Etkin bir pratik ön sürece dayanarak örgütlenmesine çaba harcamak bir yana, bu yönlü tartışmalar boğulmaya çalışılmıştır. Liberal-reformist bloğun eylem ön sürecine dair ortaya koyduğu tek çaba, “*Polis nereye izin verirse eylemi orda örgütleyelim*” söylemi olmuştur. Devrimci müdahaleyle ortaya çıkan fiili-meşru eylem kararı ise, kendi korkularını kitleye mal etme çabasıyla birlikte çiğnenmeye çalışılmış, fakat buna izin verilmemiştir.

Genç-Sen'in eylemi tek başına örgütlenme çabası ve gençlik hareketi içerisindeki öznelere sürecin dışında bırakılması, yereldeki tutumun merkezi düzeyde karşılığıdır. Pratik ön hazırlık sürecinden yoksun, hareket içerisindeki öznelere sürece katma çabası olmayan bir birleşik örgütlenme iddiası kendini giderek daha fazla tartışmalı hale getirmektedir.

“Gençlik hareketi her dönem hareketin düzeyiyle uyumlu ve ihtiyaçlarını karşılayabilen çeşitli kitlesel örgüt biçimleri ortaya çıkartmak potansiyeline sahiptir. Subjektivizme ve grupçuluğa düşmeden bu biçimleri somutlamak, hareketin durumunu ve olanaklarını en doğru bir biçimde değerlendiren örgüt sorununa uygun çözümler bulmak devrimci önderlik sorumluluğu kapsamındadır.” (Deneyimlerin ışığında gençlik örgütlenmesi, Ekim, Sayı:239, Ekim 2004)

Merkezi bir eylem planlanırken öncelikle yapılması gereken, yerel ayaklarını güçlü örebilmektir. Politik bir kitle çalışması ile mümkün olan en geniş kesimi harekete geçirmek, yerelerde eylemler örgütlemek ve merkezi bir eylemde bu çalışmalarını birleştirmektir. Hemen hiçbir yerelde bu başarılamamışken, merkezi eylemin başarılı geçtiği yönlü değerlendirmelerin hiçbir gerçekliği yoktur.

6 Kasım sürecinin dersleri ile gençlik hareketini büyötmeye!

6 Kasım sonrası süreçte yapılması gereken, politik kitle çalışmasını güçlendirmek ve bu süreçte yaratılmış güç ve olanakları en iyi bir biçimde değerlendirmektir. Kimi yerelerde anlamlı eylem süreçleri yaşanmıştır. Kimi yerelerde başarılı bir kitle çalışması pratiği sergilenebilmiştir. Olumlu ve olumsuz yanlarıyla birçok dersi içerisinde barındıran bir 6 Kasım süreci daha yaşanmıştır.

Gençlik hareketinin ihtiyaçlarına yanıt verme ve hareketi ileriye taşıma iddiası taşıyan tüm güçlerin yapması gereken, olanakları güce dönüştürüp güne yüklenmek ve geleceği kazanmaktır. Bu irade ortaya konulduğu ve bunun gerekleri yerine getirilmeye başlandığında, gençliğin birleşik, kitlesel, devrimci hareketini geliştirme doğrultusunda anlamlı adımlar atılabilecektir.

Ekim Gençliği

(Ekim Gençliği'nin Aralık 2008 tarihli 113. sayısından...)

Siyonist İsrail yeni saldırılara hazırlanıyor!

29 Kasım, “Filistin Halkı ile Uluslararası Dayanışma Günü”dür. 29 Kasım vesilesiyle açıklama yapan Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban Ki-moon, bölgedeki durumun kendisini en fazla kaygılandıran konu olduğunu iddia etti. Ancak, BM genel sekreterinin bugüne kadar siyonist İsrail'in vahşi saldırılarına ve Gazze etrafındaki soykırımcı kuşatmaya itiraz ettiğine tanık olunmadı.

Ban Ki-moon, Filistin halkının 60 yıldır kaderini belirleme hakkının zorla engellendiğini kabul ediyor. İki devletli çözüm öneren BM sekreteri, sorunun çözüme kavuşturulmasını da özel dert edinmiş gibi konuşuyor.

Elbette sorunlara dair nutuk atmak, çözüm konusunda temennilerde bulunmak kolaydır. Sıra somut olaylar karşısında tavır almaya gelince işin rengi değişiyor. BM sekreteri bu açıklamaları yaparken, Tel Aviv'deki siyonist şefler başka dilden konuşuyor, yeni yıkım ve katliamlar için planlar hazırlıyordu. Ban Ki-moon ise, Tel Aviv'deki hazırlıkları görmezden gelerek, papazlar gibi vaaz veriyor.

İsrail ordusunun kuşatması altında boğulmak istenen Gazze'den İsrail'e atılan havan mermilerinin bir askeri üsse isabet edip 8 İsrailli askerin yaralanmasına neden olması, Tel Aviv'de tartışmalar yarattı. İsrail parlamentosundan yapılan açıklamalar, ırkçı-siyonist zihniyetin faşizan niteliğini bir kez daha gözler önüne serdi.

Likud partisine mensup milletvekillerinden Gilad Erdan, olayın ardından yaptığı açıklamada, İslami Cihad ve Hamas üyesi siyasi tutukluların, Gazze sınırında, roket saldırılarının menzilinde, korumasız bir cezaevine nakledilmelerini istedi. İsrail için yeni “yaratıcı” çözümler üretmenin zamanının geldiğini söyleyen Nazi zihniyetli milletvekili, böylece Gazze'den yönelen roket saldırılarını önlemek için, İsrail'in her şeyi yapma kararlılığında olduğunun dünyaya gösterileceğini savundu.

Filistinlilerin kalkan olarak kullanılması İsrail ordusunun yaygın faşist uygulamalarından biridir. Özellikle Filistinli gerillaların İsrail ordusuna karşı göğüs göğse çarpıştığı durumlarda, evlere baskın düzenlemek için çoğu zaman Filistinli siviller kalkan olarak kullanılmaktadır. İsrailli milletvekilinin önerisi, Filistinlileri kalkan olarak kullanma konusunda deneyimli olan İsrail ordusuna bu faşist uygulamayı daha geniş alanlara yaymasını içeriyor. Bu öneriyi garip karşılayan yok, zira siyonist rejimine özüne uygun düşmektedir.

Tel Aviv'de gündemde olan bir konu ise, Gazze Şeridi'ne yeni bir operasyon düzenleme hazırlığıdır. İsrail'in Gazze Şeridi'ne geniş çaplı bir operasyona doğru yaklaşıldığını söyleyen İsrail Savunma Bakanı Yardımcısı Matam Vilnai, “yeni bir vahşi yıkım ve katliama hazır olun” demek istiyor. Zira İsrail ordusunun “operasyon” derken neyi kastettiği bilinmektedir. Bu tür saldırılardan biri Cenin mülteci kampına düzenlendiğinde tüm dünya siyonist vahşetin sınır tanımazlığını izlemişti.

“Hiç kuşku yok ki, Gazze'ye geniş çaplı bir operasyona doğru yaklaşıyoruz. Ancak bu, geçmiştekilerden farklı olacak” diye konuşan siyonist görevli, öncekileri de aşan bir yıkım ve katliama hazırlandıklarına işaret etti.

Bu koşullarda, Filistin sorununun çözümü konusunda samimi olanların, papazca vaazlarda bulunmak yerine ırkçı-siyonizmi cepheden mahkûm etmesi, Filistin halkının özgürlük uğruna yükselttiği direnişi ise açıktan destekleyen bir duruş sergilemesi gerekiyor.

Hiçbir gerici gücün böylesi bir enternasyonal dayanışma görevini yerine getiremeyeceği açık. Ezilen halklarla enternasyonal dayanışmayı ancak ilerici-devrimci güçler yükseltebilir ki, dayanışma aynı zamanda bu güçlerin temel sorumluluklarından biridir.

TİB-DER: “İş cinayetlerine son!”

Sermayenin krizi biz işçi ve emekçileri vururken, çalıştığımız işyerlerinde de cehennemi yaşıyoruz. Kriz bahanesiyle işsizlik sopası altında her türlü güvence ve haktan yoksun olarak bizleri çalıştıran patronlar, yarattıkları krizi de “fırsat” bilerek ağır çalışma koşulları dayatıyorlar. Yine kriz bahanesiyle işyerlerinde işçi sağlığı ve güvenliğine kaynak aktarılmamaktadır. Böylece işçi katliamlarının önü açılıyor. İşte bugün bu işçi katliamlarından biri daha gerçekleşti.

Tuzla'ya bağlı Orhanlı beldesinde faaliyet gösteren “Tepe Kimya Kauçuk ve Plastik Kimyasalları” fabrikasında bir patlama gerçekleşti. Patlamada bir işçi ölürken, 1'i ağır 8 kişi de yaralandı. Ölen kadın işçi Nuran Keleş'in 20 yaşında olduğu ve Samsun nüfusuna kayıtlı olduğu öğrenildi. Ağır yaralı işçi Mustafa Demirtaş hastanede yoğun bakımda tutuluyor. Yaralanan diğer işçilerden 5'i yanık, 3'ü de travma tedavisi görüyor.

Sermayenin yarattığı kriz daha çok işsizlik tedirginliğini açığa çıkarmış bulunuyor. Ancak kriz işçi sağlığı ve iş güvenliği talebini karartmamalıdır. “İşçi sağlığı ve iş güvenliğine kaynak aktarılmalı” talebi özellikle de bu dönemde mücadelenin vazgeçilmez taleplerinden biri olmalıdır. Zira patronlar krizi bahane edip önlem almıyorlar.

Tersane İşçileri Birliği Derneği

Diyet öyküleri / 3

Yarına dair...

Mevsim yine bir sonbahar olacak. Yağmur hafif hafif çiselerken, anılar yeniden canlanacak.

Ve bir kent yaralarını sarıyor olacak. O büyük fırtınadan arta kalan yaralarını... Yangın yıllarının kokusu sinmişken kentin bütün binalarına, sokaklarına ve meydanlarına... Ama silmeyecek yine de şehir yaşanmış tarihini, unutmayacak. Ve eski bir sokakta, bir evin penceresinden, bir çift göz bakıyor olacak kente. Yüzündeki derin çizgilerde engebeli ve zorlu yolculukların seyir defteri saklı olacak. Karşındaki duvarda eski bir yazının kalıntısı. Ama duvara kazınan sadece harfler değil. Mermi çekirdeklerinin saplandığı duvara anılar da çivilenmiş olacak. Yoldaşlarının vurulup düştüğü yer yağmur damlalarıyla ıslanırken, gözlerinin önünde yeniden sahnelenecek yaşanmışlıklar. Ve yağın yağmura aldırmadan, çocuklar geçecekler aynı sokaktan güle oynaya. Avuçlarıyla yağmur damlalarını tutma yarışı yaparken, yüzlerinden, geleceklerinden endişe etmeyen insanların huzuru okunacak. Arkalarından bir ihtiyar el sallıyor olacak, geçmişten güne ve geleceğe...

Ve duvarda yarım kalan bir yazı gibi duracak, uçları yırtılmış tek bir afiş. Anısı yüreğini burkacak. Yağmur hızlanacak, gölgeler çoğalacak. Duvara, yarım kalan bir yaşanmışlığın gölgesi düşecek. O, kendi randevusunun seyrine dalecek. Bir kapı çarpacak sonra pencereden içeri giren rüzgârla. Patlayan bir mermi gibi duyacak o bunu ve yüreği aynı acıyla dolacak. Kollarında hala daha vurulup düşen bir yoldaşın sıcaklığı ve boşluğu...

Hızla çıkacak dışarı, yağmura aldırmadan adımlayacak yolları. Ayakları onu bir istasyon kahvesine götürecektir. Aynı şiirin dizeleridir şimdi mırıldandığı *“Camların üstünde gece ve kar. Beyaz karanlıkta parlayan raylar -uzaklaşıp kavuşulmamayı hatırlatıyor.”* Sıcak ve demli bir çay söyleyecek kendine, yanında bir simit... Raylara bakıp simidi bölüp yiyecek. Gelen tren, bir kez daha bekleyişlerinin üzerinden geçip gidecek.

Aylardan Ekim, yüzünü Kasım’a dönmeye başlayacak. Bir kent yaralarını sararken, artık dilencilerin mendil açmadığı kaldırımlarda her renkte çiçekler açıyor olacak. Ve akşamları sahte ışıklar yanıp sönmeyecek caddelerde. Ferahlatan bir aydınlığın vurduğu resimler, dünün insanı ve emeğini pazarlayan billboardlardan, yakalarına takılmış karanfillerle gülerken bakacaklar insanlara. Yüzlerindeki tebessümde, bıraktıkları mirasın haklı gururu okunacak.

Ve yıldızları saklamayan bir gökyüzü bırakanların emanetini kimseden sakınmayacak gece. O yıldızlar ki, artık karanlığa saplanan bir mermi gibi değil, gecenin koynuna asılan bir kolye gibi duracak gökyüzünde.

Gökyüzü her zamankinden daha mavi, deniz her zamankinden daha berrak olacak. Kırkların ve ormanın yeşili, her tonuyla bir adımlık yol olacak. Bütün ırmaklar nereye aktığını bilecek. Kasırgadan arta kalan dinginlik, bir tuvale aksettirilen bir resim gibi değil, yaşamakta olanın canlı bir gerçekliğini, durulmuş zamanları anlatacak. Zamansız bir kayıp olmayacak yitirilen hiçbir şey. Tasa ve keder, sadece kitaplardan okunan bir başka kaygının adı olacak. Fakat endişelenecek yine de insanlar. Korkuları olacak ve çok daha güçlü. Elllerinden hiç beklemedikleri bir anda uçup gitmesinden endişe edecekler, birlikte üretilip birlikte paylaşılan ve tek tek hiç kimsenin fakat herkesin olan tüm güzelliklerin... Eski zamanların

zulüm tufanının, ansızın kapılarını yeniden çalmasından korkacaklar. Ve çocuklara anlatılan masallar, hep o dehşetli deprem günlerine dair olacak. O masallar, *“Azdık, bir avuçtuk! Ama onurluyduk, inançlıydık! Uğruna tereddütsüz ölebildiğimiz, kıskançlıkla koruduğumuz haklı bir davamız ve üzerine leke düşürülmemiş bir bayrağımız vardı”* diye devam edecek...

Bir kentin yaralarını nasıl da sardığını görebilecek yine de o. Acılarını nasıl da gizlemediğini ve yitirdiklerini nasıl da bağrına bastığını izleyecek. Çiçek bahçesine dönmüş olsa da canlı bir tarihi dile getiren mezarlıkların, ellerinde karanfilsiz ziyaretçisi olmayacak. Ve haksız savaşların talihsiz ölümlemlerini bağrında taşıyan topraklarsa, haykıracak yitip giden ömürlerin yanlış saflarda son bulmasını...

Sokaklar, caddeler; amaçsız, başıboş ve birbirlerine çarpıp geçerken bile yabancı gözlerle karşındakilere bakan insan kalabalıklığıyla dolmayacak. Kent, her adımlandığında dost yüzleri karşılaştıracak birbirine. Sımsıcak insan yüzlerini... Hiçbir gülümseyiş o eski fotoğraf karelerindeki zoraki mutluluğun bir benzeri olmayacak. Neşesi de yenilenmiş olacak insanlığın.

Bir ülke yaralarını sarıyor olacak. O unutulmaz yangın yıllarının ardından gün nihayet ışımsız olacak. Büyük acılarla dolu bir doğum sancısının ardından, bir ülke, geçmişten gelen bütün çirkinlikleri, insanın bir başka insan üzerindeki sömürsünü, eşitsizliği, akla gelen her türlü kötülüğü onmilyonlarca insanın katıldığı görkemli törenlerle, milyarlarca insanın tanıklığında tarihin girdabında yok etmiş olacak. Ama yine de unutmayacak yaşadıklarını. Çekilen acılar hep hatırdaki tutulacak. Karanlık zamanların, bir karabasan gibi zamanın düş mevsimini yeniden talan etmemesi için.

Ve sonra, bir Kasım günü, tüm şehirlerdeki bütün yollar sürekli büyük meydanlara çıkacak yine. Ülke,

kızıla çalan o güzelim bayram elbisesini geçirecek üzerine. Sokaklar, caddeler büyük meydanlara akan kızıl bir nehri andıracak. En önde bütün heybetiyle, “en şanlı elbisesiyle, işçi tulumuyla” proletarya yürüyecek parti parti. Yitirilenler, ellerde taşınan resimlerde değil, yürüyüşçülerin teninde ve inancında yeniden hayat bulacak. Atılan adımlar, sınıf savaşımında geçen her anın öfkesini taşıyacak.

O büyük kavgadan sağ kalanlarsa, hayatta olmanın ağırlığıyla kalabalıkları önce seyredip, aralarına öyle katılacaklar. Ve sıkılı yumruklarında, avuçlarında, kaybettikleri yoldaşlarının “ellerinin gölgesini” taşıyacaklar. Gözyaşlarını, saklayacakları bir düşmanlarının olmayışının rahatlığına bırakacaklar.

Ve bir ülke yaralarını sarıyor olacak. Mevsim yine bir sonbahar... Yeniden inşa ediliyor olacak her şey. Dünden tasarlanamayan birçok şeyin şaşkınlığı atılmış olacak. Ve yağmur damlaları belki bir eylemde vurulanların düştüğü yeri ıslatıyor olacak. Ya da bir hapishanenin, kurşun yağmurları altında halaya durulmuş olan havalandırmasını... Bu anın hüznüye hiç değişmeyecek. İçilen son sigaraların, şafakla karşılanan ölümlemlerin, işkencehaneye çevrilen cezaevi hamamlarının, infazların, kayıpların, inkâr edilmelerin, yok sayılmaların, idam sehpalarının, en koyu faşizmin yaşanmışlığı unutulması mümkün olmayan bir gerçeklik olarak tarihin belleğine kaydedilmiş olacak. Serüvencilerin, büyük bir tutkuyla seyir defterlerine hayatlarıyla düştükleri not bir an olsun akıldan çıkarılmayacak.

Ve tarih, kaldığı yerden yazılmaya devam edecek. Bir ülke yaralarını sararken, karanlık zamanlardan arta kalan bütün izleri kendi tarihinin belleğine kilitlerken, bağrında yeniden filizlenen bir şeyler olacak. İşte o vakit, “hiçbir ağaç öyle harikulade yemiş vermemiş olacak...”

ÜNSA'da bülten dağıtımı...

OSB İMES İşçileri Bülteni'nin son sayısını Samandıra'da bulunan ÜNSA çuval fabrikasındaki işçilere ulaştırmak için 2 Aralık sabahı fabrika kapısına gittik. Başlangıçta sakın bir şekilde süren dağıtıma işçilerin ilgisi oldukça iyiydi. Fakat kısa bir süre sonra fabrika yönetimi bültenimizde yer alan kriz ve işten atmalarla ilgili yazımızdan rahatsız olmuş ki, fabrika kapısına gelerek güvenliklerle birlikte dağıtımımızı engellemeye çalıştı. Jandarmayı çağırırım tehditlerinin sökmediğini görünce, bu sefer de işçilere bültenleri almayın diyerek baskı yapmaya başladı. Bu baskıları yaptığımız ajitasyon konuşmalarıyla bertaraf ettik. Bunun üzerine bülteni alan işçilerin elinden bültenleri toplamaya başladılar. Bu olay üzerine gerginlik iyice arttı. Bültenleri toplayan güvenliğin elinden tekrar aldık ve dağıtıma devam ettik.

Dağıtımımız bittikten sonra, fabrika bahçesindeki kantinin önünde bekleyen işçilerin bulunduğu tarafa yönelerek burada kısa bir ajitasyon konuşması yaptık. ÜNSA'da da keyfi işten atmaların yaşandığını, işçilerin örgütlü olarak hareket ettiklerinde patronun keyfi uygulamalarına karşı neler yapabileceklerini bildiklerini anlattık. Tam da bu nedenle dağıtımımızı engellemeye çalıştıklarını vurguladık.

Ne ÜNSA patronu ne de diğer asalakların baskısı işçileri bilinçlendirmeye ve örgütlemeye yönelik faaliyetlerimizi engelleyebilecek!

OSİM-DER'den işçiler

Mamak İKE: “Krizin faturası kapitalistlere!”

Mamak İşçi Kültür Evi olarak krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için işçi ve emekçileri mücadeleye çağırıyoruz. 29 Kasım Ankara mitingine de bu çerçevede hazırlandık.

“Krizin faturasını ödememek için 29 Kasım'da Mamak İşçi Kültür Evi ile Sıhhiye mitingine!” şiarının ve taleplerimizin yazılı olduğu bildirilerimizi, “Kapitalizm, açlık, savaş, yoksulluk işsizlik demektir! Kapitalizmin krizine karşı 29 Kasım'da Sıhhiye Mitingi'nde buluşalım!” şiarlı pankartlarımızı ve “Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek için 29 Kasım'da Sıhhiye'ye!” şiarlı afişlerimizi kullandık. Kapitalizmi teşhir eden, krizin, işsizliğin, yoksulluğun, savaşın kapitalist düzen yıkılmadıkça bizleri tehdit edeceğini vurgulayan, tek kurtuluşun işçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesi olduğunu anlatan ve sosyalizm alternatifini öne çıkaran birebir sohbetlerle dağıttık.

İşçi ve emekçileri krizin faturasını ödememek için sınıf mücadelesini yükseltmeye ve kendi güçlerine güvenmeye çağırان çalışmamız sürecektir.

Mamak İşçi Kültür Evi çalışanları

İnsanca yaşamaya yeten asgari ücret!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, işçi, işveren ve hükümet temsilcilerinin katılımıyla ilk toplantısını yaptı. 2002'den bu yana asgari ücretin yüzde 115 arttığına dikkat çeken Çalışma Bakanı Faruk Çelik, “Enflasyon bu dönemde kümülatif yüzde 75 olmuştur. Görülüyor ki asgari ücret enflasyon karşısında korunmuştur” dedi. Kapitalist patronlar ise belirlenecek asgari ücretin rekabet gücünü yok edecek düzeyde olmamasını istedi. TİSK temsilcisi Ali Nafiz Konuk, asgari ücrette yaş sınırının 16'dan 25'e yükseltilmesini ve toplu iş sözleşmesi uygulanan işyerlerinde yasal asgari ücretin uygulanmamasını istedi.

Bir kez daha işçi ve emekçilerin sefalet ücretlerini belirlemek için bir araya gelmiş bulunuyorlar. Sermaye sınıfı pervasızca saldırmaya devam ediyor. Asgari ücret yaş sınırını yükselterek 25 yaş altındakileri daha düşük ücretle çalıştırmak istiyor.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu görüşmelerinin ilki, sermayenin ve onların hükümetinin bu sene de azgınca saldıracağını göstermektedir. Üstelik sorumlusu oldukları krizi fırsat sayarak milyonlarca işçi ve emekçiyi sefalete mahkum etmek için binbir gerekçe sıralayacaklar. “Ülke zor bir dönemden geçiyor, işverenler fabrikaları kapatıyor, bu sene daha fazla sıkıntı yaşayacağız” diyerek, işçilerden bir kez daha fedakarlık isteyecekler.

Eğer karşı koymazsak, hakkımızı aramazsak bizleri köleliğe ve sefalete mahkum etmeye hazırlanıyorlar. Sermayenin yalanlarına kanmadan ya gerçekleri göreceğiz ve bu oyuna sessiz kalmayacağız ya da sesimizi çıkartmadan dayatılan sefaletle katlanacağız.

Sermayenin ve onların hükümetinin bizleri açlığa mahkum etmesine sessiz kalmamalıyız. Asgari ücret görüşmeleri yalnızca asgari ücretle çalışan işçileri ilgilendirmiyor. Belirleyecekleri zam oranını sınıfın tüm kesimlerine uygulanacaklar.

Bizler güçlüyüz ama kendi gücümüzün farkında değiliz. Fabrikalarda şarteller inse, ocaklardan maden-kömür çıkmasa, lokomotifler çalıştırılmasa, duvarcı duvarı örme, demirci demiri eritme, petrol çıkartılmasa, tütün toplanmasa, buğday ekilme, pamuk, üzüm vb. toplanmasa, yollar yapılmasa kim yapacak bunları? Bizler güçlüyüz! En temel sorunumuz yanımızdaki işçi arkadaşımıza, kendi gücümüze güvenmememiz.

Onlar bizim gücümüzü bizden daha iyi biliyorlar. Onun için bizleri sindirmek, korkutmak istiyorlar. Bunun içindir gözaltı, işkence, cezaevleri... Bizleri korkutarak, sindirerek onlara itaat etmemizi istiyorlar. İşçi sınıfı bir ayağa kalkarsa, her türlü engeli aşarak hesap soracağını biliyorlar.

Gücümüzü asgari ücret görüşmelerinde de gösterelim. Bizler sokağa çıkmazsak, bu asalak sermaye sınıfı dilediğinde at koşturacak. Talebimiz, vergiden muaf, insanca yaşayabileceğimiz bir asgari ücret olmalı. Çalıştığımız her yerde komiteler kurarak, asgari ücretin belirlenmesinde bizlerin de söz sahibi olmasını savunmalıyız. Çalıştığımız her işyerinde alacağımız ücreti belirlemek için mücadele etmeliyiz.

Bizlere dayatılan sefalet ücretlerini kabul etmeyelim. Asgari ücreti belirleme komisyonunda biz işçilerin de yer almasını talep edelim. Vergiden muaf, insanca yaşayabileceğimiz bir ücret isteyelim. Bölgesel asgari ücret görüşmelerinden vazgeçilmeli. Asgari ücret, 4 kişilik bir ailenin eğitim, sağlık gıda, giyim, sosyal aktivitelere katılabilecek bir düzeyde olmalı. Tüm çalışanlar genel sigorta hakkına sahip olmalı.

Kölece yaşam koşullarına hayır!

Kızıl Bayrak okuru / Manisa

Küçükçekmece'de sınıf çalışmalarından...

Emekçinin Gündemi

Kriz ve zamlarla ilgili yazılar içeren *Emekçinin Gündemi*'nin Kasım '08 tarihli son sayısı işçi ve emekçilerle buluştu. *Emekçinin Gündemi* Yenibosna, İkitelli, Güneşli, Sefaköy'de bulunan fabrikalardaki işçiler tarafından ilgiyle karşılandı.

Dağıtım ve satış esnasında, bu fabrikalarda ücretlerin geciktirildiği, avansların hiç verilmediği, ücretsiz izinlerin yoğun olduğu ve işçi çıkartmaların yaşandığını, işçilerin oldukça kaygılı ve hoşnutsuz olduklarını gözlemledik. Yaptığımız sohbetlerde, örgütlü mücadelenin tek yol olduğunu, yaşanan krizin faturasının işçiler tarafından ödenmemesinin ancak örgütlü bir mücadeleyle mümkün olduğunu vurguladık.

Metal İşçileri Bülteni

MESS sürecinin sonlanacağı bugünlerde *Metal İşçileri Bülteni*'nin son sayısı çıktı. Hafta başı çıkan metal bültenini MESS kapsamındaki metal fabrikalarında çalışan işçilere ulaştırdık. İşçiler bu süreçten bizlerin ulaştırdığı bildiri ve bültenler vasıtasıyla haberdar olduklarını ve yapılan müdahaleyi anlamlı bulduklarını ifade ettiler.

Desa direnişiyle dayanışma ziyareti

Desa Direnişi Dayanışma Platformu'nun 6 Aralık günü düzenleyeceği ziyaret organizasyonunda sanatçılar, aydınlar, sendikalar ve meslek odaları yer alıyor. Sefaköy'de Desa direnişi ile güçlü bir dayanışma ağı oluşmuş bulunuyor.

Desa Direnişi Dayanışma Platformu da direnişle dayanışma konusunda anlamlı bir çaba sergiliyor. Sürecin başından itibaren bir dizi etkinlik, ziyaret, işçi toplantısı ve çeşitli propaganda metaryalleri kullanılarak direniş güçlendirildi. 6 Aralık günü gerçekleştirilecek ziyaretle sınıf dayanışmanın örgütlenmesi bakımından anlamlı bir adım daha atılacak.

Küçükçekmece BDSP

Mücadele Postası

Kırşehir'de 25 Kasım etkinliği

Kırşehir'de Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü çerçevesinde gerçekleştirilen etkinliklerin son bölümü 27 Kasım günü Kültür Sitesi'nde gerçekleştirildi. Salonda, kadına yönelik şiddet görüntülerin yer aldığı birçok fotoğraf sergilendi.

"Tek başına" adlı filmin gösterimine geçilmeden önce Kırşehir Eğitim-Sen Kadın Sekreteri Necla Başaran bir konuşma yaparak şunları söyledi: *"Tıpkı dünyada olduğu gibi ülkemizde de nüfusun yarısını oluşturan biz kadınlar, nüfusun diğer yarısının, iktidar, işveren, devlet, amir, polis, asker, baba, eş şiddetine maruz kalıyoruz. Fiziksel, cinsel, psikolojik, ekonomik, kültürel, hukuksal ve militarist şiddetin mağduru oluyor, ölüyor, öldürülüyoruz. 'Namus' adına, 'töre' adına ya hunharca gözler önünde katlediliyoruz ya da intihara zorlanıyoruz. Gözaltına alınıyor, gözaltında tacize, tecavüze ve şiddete maruz kalıyoruz..."*

Etkinliğe yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Kırşehir

**İşten atılmalara,
sendikasız ve esnek
çalışmaya karşı
direnişte olan**

**Desa işçisiyle
dayanışmayı
büyütelim**

6 Aralık Cumartesi günü saat 13.00'de

**Sefaköy Desa fabrikası önünde yapacağımız
basın açıklamasına
tüm halkımız davetlidir.**

Desa Direnişiyle Dayanışma Platformu

Alınteri, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Emekçi Hareket Partisi, Halkçıleri, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, Türkiye Komünist Partisi

Lodos'la açıklanamayan batış!

Şiddetli rüzgar ve Lodos'un etkisiyle 21 Kasım 2008 günü taşıyıcı dubaları su alan Karaköy Vapur İskelesi'nin çökmesine ilişkin olarak Makina Mühendisleri Odası'nda 27 Kasım günü basın toplantısı gerçekleştirildi.

Gemi Mühendisleri Odası Genel Başkanı R. Tansel Timur, TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu adına Tores Dinçöz ve KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Hasan Bektaş'ın yer aldığı basın toplantısında iskelenin çökme nedenlerine dair elde edilen bilgiler açıklandı.

Açıklamada, dubaların su almakta olduğu ve bunun "risk" oluşturduğu uyarısının, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve İDO yetkililerine yaklaşık bir yıl önce yazılı olarak yapıldığı hatırlatılarak, uyarılara dikkat edilmemesi sorumsuzluk olarak nitelendirildi.

Olay sonucunda can kaybı yaşanmamasının "risk"i ortadan kaldırmadığı, iskelenin su alarak batmasının "şiddetli Lodos" la açıklanmasının insan aklıyla alay etmek anlamına geleceği, bu anlayışın bilimi yok saydığı söylendi.

Basın açıklaması, Karaköy Vapur İskelesi'nin yenilenmesi için zaman yitirmeksizin bilimsel ve teknik esaslara uygun bir çalışma başlatması önerisiyle son buldu. Açıklamada İDO'ya kalite ödülü verilmesi de eleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

TAYAD: "Uygulatacak olan biziz!"

TAYAD'lı Ailelerin, 45/1 sayılı genelgenin uygulanması için Ankara'da bir hafta boyunca yaptıkları görüşmelerin sonuçları 3 Aralık günü gerçekleştirilen açıklamayla kamuoyuna sunuldu.

"Hapishanelerde tecrit ve işkence sürüyor! Sohbet hakkı uygulansın! / TAYAD'lı Aileler" ozalitinin açıldığı toplantıda, basın açıklamasını TAYAD Başkanı Behiç Aşçı gerçekleştirdi.

Aşçı, 17-21 Kasım tarihleri arasında TAYAD'lı Aileler adına TBMM'deki bazı milletvekili kurum ve kuruluşlarla görüşmelerini ifade etti, Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğü'nde yapılan görüşmeye kendisinin alınmadığını belirtti.

Genelgenin uygulanmaması ile ilgili sorulara, *"Yeterli yer yok, yeterli elaman yok, inşallah 2009 yılında uygulatacağız"* bahanelerinin öne sürüldüğünü ifade eden Aşçı'nın açıklaması şu sözlerle sona erdi: *"Her şey ortadadır: Adalet Bakanlığı bu hakkı uygulamak istemiyor. Ama unuttukları bir şey var; bu hakkı onlar bize bahsetmedi. Biz 7 yıl süren, 122 ölüm bedeli kazandık. Nasıl ki biz kazandık isek uygulatacak olan da biziz."*

Behiç Aşçı'nın ardından tutsak ailesi Ahmet Kulaksız, Melek Akgün ve Fahrettin Keskin yaptıkları görüşmelerle ilgili bilgi verdiler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Dünya Kadınlar Konferansı'na hazırlık...

Hollanda'nın Rotterdam şehrinde 22 Kasım günü, 2011 yılında Venezuela'da yapılacak olan Dünya Kadınlar Konferansı'na hazırlık toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıya çeşitli uluslardan 15 kadın katıldı.

Tanışma bölümünün ardından 4-6 Ekim 2008'de Almanya'nın Düsseldorf şehrinde gerçekleştirilen Politik Kadın Konferansı'nda çekilen resimler gösterilerek konferansın özeti sunuldu. Konferansta Dünya Kadınlar Konferansı'na hazırlık yapabilmek için bir komite seçildiği ve her ülkede de komite oluşturulması kararı alındığı söylendi. Geçtiğimiz günlerde İtalya'da ilk toplantının gerçekleştiği bilgisi verildi.

Hollanda'da da böyle bir komitenin oluşturulması için Bir-Kar ve Rode Morgen olarak inisiyatif aldık ve kadınları biraraya getirdik. Bir-Kar, Rode Morgen (Kızıl Şafak), İran Komünist İşçi Partisi'nin kadın kolu, Hollanda İşçi Partisi (PvDA), Yeni Kadın, sendikalar vb. örgütlerde yeralan kadınlar konferans sürecine katılacaklar.

İlk toplantıda Venezuela'daki gelişmelerden bahsedildi. Her kıtadan iki temsilcinin katıldığı bir hazırlık komitesinin kurulduğu ve konferansa katılımı belirleyebilmek için bazı prensip kararları alındığı anlatıldı. Bu prensiplerin Hollandaca'ya çevrilmesi ve bir sonraki toplantıda tartışılması kararlaştırıldı. Hollanda'da nasıl bir çalışma yürüteceğimiz, konferansın politik içeriği, hazırlık kapsamında web sitesi açma vb. önümüzdeki toplantıda tartışılacak.

Bir-Kar Hollanda Kadın Komisyonu

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 **ESKİŞEHİR**

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/**İZMİR** Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/**ANKARA** Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
.....
Tel :

6 Aylık **Yurt içi** **30.000 000 TL** **Yurt dışı** **100 Euro**
1 Yıllık **Yurt içi** **60.000 000 TL** **Yurt dışı** **200 Euro**

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb.
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

0097680-3
10021127094

Sınıfın, devrimin ve sosyalizmin sesi

Susmadı, susmayacak!